Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

திரு.வி.க.வின் "தேசபக்தன்" கட்டுரைகள்

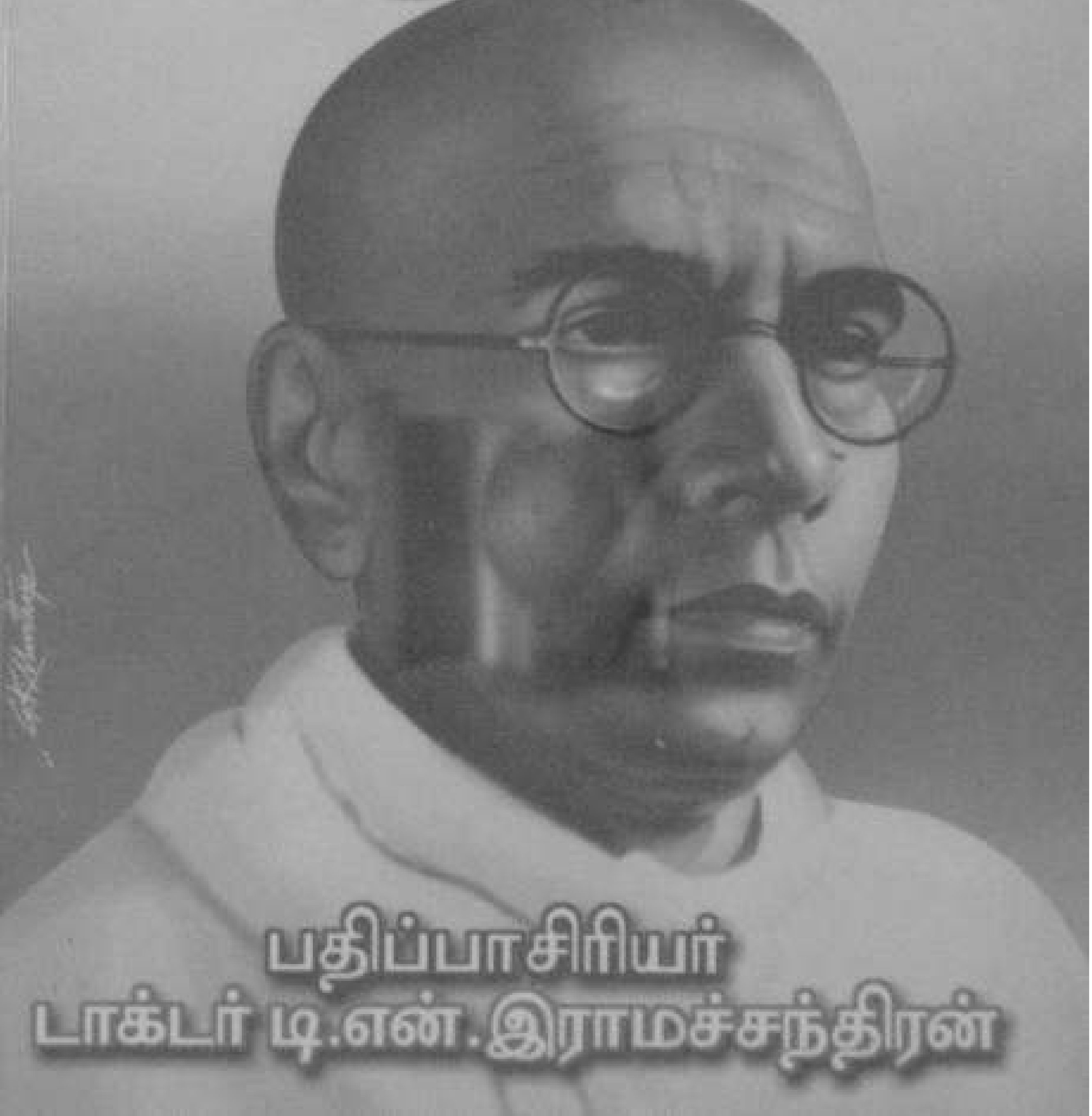

பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர் டி.என்.இராமச்சந்திரன்

திரு.வி.க.வின் "தேசபக்தன்" கட்டுரைகள்

பதிப்பாசிரியர் :

டாக்டர் டி.என். இராமச்சந்திரன்

விற்பனை உரிமை:

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பதிப்பகம்

2, மாடல் ஹவுஸ் லேன்,

சி.ஐ.டி. நகர்,

சென்னை – 600 035

நூலகப் பேரறிஞர்
அமரர் ரோஜா முத்தையா அவர்களது
ஒன்பதாம் ஆண்டு நினைவு மலர்

டி-ஆர்.என். நினைவு நூலக வெளியீடு

முதற் பதிப்பு	:	டிசம்பர் 2001
நூலின் ஆசிரியர்	:	தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க.
நூலின் பதிப்பாசிரியர்	:	டாக்டர் டி. என். இராமச்சந்திரன்
நூலின் வடிவம்	:	கிரவுன் அளவு
பொருள்	:	சமூக - சமய - பொதுச் சிந்தனைக் கட்டுரைகள்
பக்க அளவு	:	160 பக்கங்கள்
அச்சுப் புள்ளி	:	12 புள்ளிகள்
அச்சுத் தாள்	:	11.6 கிலோ வெள்ளைத் தாள்
கட்டுமானம்	:	சாதாரண அட்டைக் கட்டு
அச்சுக்கோப்பு	:	எல்கேஎம் கம்ப்யூட்டர் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 600 017
அச்சிட்டது	:	ஹிந்தி பிரசார சபை பிரஸ், சென்னை - 600 017

விலை : ரூ.40.00

நூன்முகம்

மன்பதை இனத்திற்கு நல்ல பல கருத்துக்கள்ள எடுத்தியம்பி அதனைச் செம்மைப்படுத்தும்வண்ணம் அருளாளர் பலர் இறைவன் கருணையால் ஆங்காங்கு அவ்வப்போது தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அத்தகையோர் வரிசையில் சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழகம் பெற்ற 'இராயப்பேட்டை முனிவர்' - 'தமிழ்த் தென்றல்' திருவாரூர் வி. கலியாணசுந்தரனாரும் இடம் பெறுபவர் ஆவர்.

பழம்பெருந் தேசபக்தர் பரலி. சு. நெல்லையப்பர், தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.கவைப்பற்றி, "தமிழகத்தில் ஒரே ஆறுமுக நாவலர், ஒரே சாமிநாத ஐயர், ஒரே சிதம்பரம் பிள்ளை, ஒரே பாரதி, ஒரே வ.வெ.சு. ஐயரைத்தாம் கண்டோம். அதேபோலத் திரு.வி.க. முதலியார் ஒருவரையே கண்டோம். திரு.வி.க.வுக்கு நிகராகச் சொல்லக் கூடியவர் திரு.வி.க. ஒருவரே" - என்று அளந்து கூறியுள்ளார்.

'தேசபக்தன்', 'நவசக்தி' இதழ்களின் துணை ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவரும், மேனாட்டு அறிஞர் பலரின் சிந்தனைகளை இனிய தமிழ் மொழியில் முதன்முதல் வழங்கியவரும், பன்னூல் படைத்த செந்நடை எழுத்தாளருமாகிய திரு. வெ. சாமிநாத சர்மா அவர்கள் திரு.வி.க.வைப்பற்றித் தெளிந்து கூறியன கீழ்க்காண்பன:

"முதலியார் மெதுவாக நடப்பார்; வேகமாக எழுதுவார். ஓய்வு வேண்டுமென்று கோருவார்; ஆனால் ஓயாமல் வேலை செய்வார். அவர் உடல் முதுமைக்கு வரவேற்பளிக்கிறது; ஆனால், அவர் உள்ளம் இளமை யோடு உறவாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

அவர் பிரசங்க மேடையில் கர்ச்சனை செய்யும் சிங்கம்; நண்பர்களின் மத்தியில் கொஞ்சும் குழந்தை; அவருக்கு மனைவி இல்லை; ஆனால், தமது சுற்றத்தார் அனைவரையும் 'ங்'ப்போல் வளைத்துக் கொண்டிருக் கிறார்; அவர் ஒரு கவிஞர்; ஆனால் உரைநடைக்கு அவர் வழிகாட்டி யிருக்கிறார்.

அவர் ஒரு துறவி; ஆனால் புறத்துறவை அவர் வெறுக்கிறார். உலக வாழ்வு, கடவுள் கொடை யென்பதும், அதைத் துறத்தல் கூடாதென்பதும் அவரது கொள்கை. அவருடைய பேச்சைக் கேட்டு இளைஞர்கள் அறிவிலே முதியவர்களாகி இருக்கிறார்கள். அப்படியே முதியவர்கள் இளைஞர்களாகி இருக்கின்றார்கள்.

முதலியாரின் வாழ்க்கைக்கு மையமா யிருப்பது அவருடைய சீல சுபாவம். அவருடைய இந்தச் சீலத் தன்மையானது பலரையும் அவரிடத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி யிருக்கிறது. அவருக்கு "யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்."

சாதிப் பூசல், சமயப் பிணக்கு, அரசியல் சூழ்ச்சி முதலியன உறுத்து நின்ற காலத்தும், பல சாதியினரும், பல சமயத்தினரும், பல அரசியல் கட்சியினரும் முதலியாரிடத்தில் வந்து மனச்சாந்தி பெற்றுச் செல்வர்."

"ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரது சொல்வன்மையும், தீரமும், நேர்மையும், கலங்காமையும், பாரபக்ஷமின்மையும், அவசியம் நேர்ந்தபோது காட்டிய நிர்த்தாக்ஷண்ணியமும், பத்திராசிரியத் தொழிலுக்கே பூஷணங்களாய் விளங்கின" என்பது தமிழ்த் தென்றலைப் பற்றித் தேசபக்தர் வ.வெ.சு. ஐயர் வழங்கிய பொருளுரை.

1883 முதல் 1953 வரை அமைந்த தமது வாழ்வில் திரு.வி.க அவர்கள் இலக்கியத் தொண்டு, பேச்சுத் தொண்டு, எழுத்துத் தொண்டு, கட்சித் தொண்டு, சமயத் தொண்டு, .தொழிலாளர் தொண்டு, பத்திரிகைத் தொண்டு, மகளிர் தொண்டு, இளைஞர் தொண்டு போன்ற பல துறைப்பட்ட அளவற்ற தொண்டுகளை ஆற்றியுள்ளார்.

1917 டிசம்பர்த் திங்கள் முதல் 1920 ஜூலைத் திங்கள் முடிய தேசபக்தன் ஆசிரியராக இருந்து திரு.வி.க. அவர்கள் பத்திரிகைத் தொண்டாற்றி யுள்ளார். அவருடைய எழுத்து, சிறு சிறு தொடர்களாய் அமைந்து, கருத்துச் செறிவு மிக்கு, படிப்பார் மனத்தில் ஆழப் பதியும் ஆற்றல் உடையது.

அப் பத்திரிகையில் அவரெழுதி யீந்த கட்டுரைகள் பஃறிறத்தன. அவற்றுள் நாற்பது கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந் நூலை நூலகப் பேரறிஞர் அமரர் ரோஜா முத்தையா அவர்களது ஒன்பதாம் ஆண்டு நினைவு மலராகக் கொணர்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சி எய்துகிறோம். அன்பர்கள் இந் நல்ல தமிழைப் பயின்று நற்றமிழர்கள் ஆவார்களாக.

சேக்கிழார் அடிப்பொடி, முதுமுனைவர்

தி.ந. இராமச்சந்திரன்

பொருளடக்கம்

எண்		பக்கம்
1.	தெய்வ பக்தி	9
2.	இராஜ பக்தி	13
3.	தேசபக்தன்	15
4.	கல்வியும் மாணாக்கரும்	17
5.	இந்தியாவும் பெண்பாலரும்	20
6.	நமது வேலை	24
7.	தமிழுஞ் சுய ஆட்சியும்	26
8.	இந்தியாவில் சுகாதாரம்	30
9.	தமிழ்நாட்டுப் பெண்மக்கள்	34
10.	தமிழ்ப் புலவர்கள்	38
11.	இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள்	42
12.	தாழ்ந்த வகுப்பார்	44
13.	பாஷை வளர்வதெப்படி?	49
14.	அச்சு வேலை	52
15.	செல்வத்தைச் செலவழிக்கும் வழி	56

16. இந்தியாவும் சமயமும் 59

17. தொழிலாளர் சங்கத்தின் அவசியம் 61

18. மோட்சானந்தமும் சுய ஆட்சியும் 64

19. இந்தியர் சீமயம். 67

20. யாருக்காக வாழவேண்டும்? 71

21. பாரததேவி! உன் கல்வி யெங்கே? 75

22. நாடகம் 80

23. நாட்டுக் கல்வியும் நமது கடமையும். 84

24. இந்தியாவில் பெண்மக்கள் நிலை. 88

25. ஆசார சீர்திருத்தம். 92

26. சமயச் சபைகள். 95

27. ஹிந்து தேவாலயங்கள். 101

28. மனித முயற்சியோ? தெய்வ முயற்சியோ? . . 105

29. தேசபக்த சமாஜம். 109

30. தொழிலாளரும் ஜனத்தலைவரும் 113

31. பெண் மக்கள் சுதந்தரம் 116

32. உலக நிலை. 121

33. இந்தியாவும் பெண்மக்களும் 126

34. முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும். 129

35. பெண்மக்கள் நிலை. 134

36. நாகரிகம். 138

37. வேண்டுவது எது?
ஆத்ம சக்தியா? தேசு சக்தியா?. 143

38. பெண்மக்களும் தேசபக்தியும் 148

39. தொழிலாளர் இயக்கம் 153

40. இந்தியாவில் கல்வி முறை 156

1

தெய்வ பக்தி

தெய்வமென்பது ஒருவரால் சிருஷ்டிக்கப்படாதது; என்றும் உள்ளது; என்றும் மாறாதது; உலகுயிர்களிற் கலந்துங் கலவாமலிருப்பது. அதனைச் சிலர் சிவமென்றும், சிலர் விஷ்ணுவென்றும், சிலர் புத்தரென்றும் சிலர் ஜிஹோவா என்றும், சிலர் அல்லா என்றுங் கூறுவர். அப்பொருளை வேறுபல நாமங்களால் வழிபடுவோரும் உளர். இங்ஙனம் உலகத்து மக்கள் கடவுளுக்குப் பலவேறு நாமங்களும் பலவேறு வடிவங்களுங் கற்பித்து அவரை வழிபடினும், அவரொருவரே உயிர்களின் அறிவாற்ற லுக்குத் தக்கவாறு அவரவர் கருதும் நாமரூபியாகி வழிபாட்டை யேற்றருள்கின்றன ரென்பது அறிவுநூற் கொள்கை.

"வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்!
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்மற் றில்லையே."

—தேவாரம்.

தேசபக்தன் : 7-12-1917

"அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே."

—திருமந்திரம்.

இத் திருவாக்குகளால் எல்லாச் சமயத்தவர்களும் வழிபடுங் கடவுள் ஒருவரே யென்பது நன்கு புலனாகிறது. இவ்வொரு கடவுளை அடைந்தின்புற, ஆன்மாக்கள் கடைப்பிடித்தொழுகும் மார்க்கங்கள் பல. அம் மார்க்கங்களே உலகத்தில் பலவகைச் சமயங்களாக நிலைத்து வழங்கி வருகின்றன. அவ்வொரு கடவுள் அன்பாக விளங்குகின்றனர் என்பதை யெல்லாச் சமயத்தவருங் கொள்வர். அன்பே கடவுள் என்னுங் கொள்கையை மறுப்பாரில்லை.

அன்பே இறைவன் என்பதை,

"மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின்
 வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னு ளெழுபரஞ் சோதி யுள்ளவா
 காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபுரத் தரசே திருப்பெருந்
 துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே
 யென்னுடை யன்பே"

என வரூஉம் மாணிக்கவாசகர் திருவாக்கானும்,

"அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே"

என வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கானும் உணர்க.

இனி அன்பு மயமாக உள்ள கடவுளை அடைவதற்குப் பல நெறிகளிருப்பினும், அவைகளுள் அன்பு நெறியே சிறந்ததென்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. இது,

"பத்திவலையிற் படுவோன் காண்க"

எனவும்,

"முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலங் கழிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே"

எனவும்,

"என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்பொன் மணியை யெய்த வொண்ணாதே"

எனவும் வரூஉம் ஆன்றோர் அருள் வாக்குகளால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க.

தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்னுங் கொள்கையையும், அஃதன்பு மயமாக இருப்பதென்னும் உணர்ச்சியையும், அதனை அடைவதற்குரிய நெறி அன்புநெறி என்பதையும் உலகத்தார்க்கு முதல்முதல் அறிவுறுத்தியது நமது இந்திய நாடேயாகும்.

இந்த நாட்டில் தெய்வ பக்தியிற் சிறந்து இன்ப வாழ்வில் திளைத்திருப்போர் தொகை அளவிறந்து நிற்கும். ஒவ்வோ ரில்லமும் கைலாயமாகவும், வைகுந்தமாகவும், பரலோகமாகவும் விளங்கியிருந்த தென்பது உயர்வு நவிற்சி யாகாது.

சமீப காலத்திலும் வடக்கே ஸ்ரீமத்-இராம கிருஷ்ணரும், தெற்கே ஸ்ரீமத்-இராமலிங்க சுவாமிகளும் அன்புவழி நின்று இன்ப வாழ்வு பெற்றிருக்கின்றார்கள். பக்தி வடிவமே பரதகண்டமெனலாகும்.

இத்தகைய பரதகண்டத்திலும் பக்திநெறி அருகுங் காலந் தோன்றி யிருக்கின்றது. இந்திய நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உயிராயிருப்பது தெய்வ பக்தி. தெய்வ பக்தியை அருக விடாது காத்துக்கொள்வது, நம் பெருங் கடமையாம்.

2

இராஜ பக்தி

இந்தியா தேசம் தெய்வ பக்தியில் தலைசிறந்து விளங்குவதுபோல இராஜ பக்தியிலுந் தலைசிறந்து விளங்குவது. அரசனைக் காணுந் தெய்வமாகக் கருதுவது இந்தியர் வழக்கம். மன்னன் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியின் அம்சம் என்று இந்நாட்டு நூல்கள் கூறாநிற்கின்றன.

"திருவுடை **மன்னரைக்** காணின் **திருமாலைக்** கண்டேனே என்னும்" என வைணவ வேதமும், "வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆன் இனம் - வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக" எனச் சைவ வேதமும் முழங்குவதைக் காண்க.

பண்டைக் காலத்தில் ஒரு கூட்டத்தார் அரசன் நீண்ட காலம் உலகத்தில் வாழும் பொருட்டுத் தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே வெட்டிக் கொள்ளும் வழக்கத்தை யுடையரா யிருந்தனர். அவர்கள் ஆண்டிற்கொரு முறை காளி கோயிலை யடைந்து அரசன் நலத்தைக் கோரிப் பலவகைப் பூசை புரிவார்கள். அதுகாலை, அவருள் ஒருசிலர் தங் கரத்தில் அரிவாள் தாங்கிக் காளியின் திரு முன்னின்று

தேசபக்தன் : 7-12-1918

"எமது வேந்தன் நீண்ட காலம் உலகத்தில் வாழ்ந்து குடிகளுக்கு நன்மை செய்ய எமது வாழ்நாளைக் குறைத்துக் கொள்கிறோம்" என்று கூறித் தங்கள் கழுத்தைத் தாங்களே அறுத்துக் காளிக்குப் பலியாவர். இவர், தம் வாழ்நாளைக் குறைத்துக் கொள்வதனால், அவ் வாழ்நாள் அரசன் வாழ்நாளோடு கலந்து அவனை நீண்ட நாள் வாழச் செய்யும் என்னுங் கருத்துக் கொண்டிருந்தனர் போலும். இவர் செயல் சிலருக்கு அநாகரிகம் போலத் தோன்றும். ஈண்டு நாம் அவர் தம் உட்கருத்தையே கவனித்தல் வேண்டும். அரசனுக்காகத் தம்முயிரையும் போக்கிக் கொள்ளும் இராஜ பக்தர்கள் வாழ்ந்த திருநாடு நம் இந்திய நாடு. அப் பெரியோர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் இந்தியர்கள் என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இந்தியர் லௌகிக காரியங்களிலும் வைதிக காரியங்களிலும் சக்கரவர்த்தியைப் பூசித்து வருகின்றனர். இராஜ பக்தி சிறக்கச் சிறக்க நாட்டிற்கு நன்மையும், நாகரிகமும் பெருகும். முன்னர்ச் சமய சம்பந்தமான பிரசங்கஞ் செய்வோர் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறிப் பிரசங்கத்தைத் தொடங்குவது வழக்கம். இப்பொழுது சில உபந்நியாசகர்கள் கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின் அரச வாழ்த்துக் கூறித் தம் உபந்நியாசத்தைத் தொடங்குகின்றனர். எல்லா வழியிலும் நாளுக்குநாள் இந்தியாவில் இராஜ பக்தி பெருகா நிற்கின்றது. இராஜ பக்தி யில்லாதவர்கள் தேசபக்தி யில்லாதவர்களென்பது எமது கொள்கை.

3

தேசபக்தன்

தெய்வ பக்திக்கும் இராஜ பக்திக்கும் அடிப்படையா யிருப்பது தேச பக்தி. தேச பக்தியாவது, தேசத்திலுள்ள உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவது. உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவது கடவுளிடத்து அன்பு செலுத்துவதாகும். அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமா யுள்ள ஆண்டவன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யுள்ள இடம் இரண்டு. ஒன்று படமாடுங் கோயில்; மற்றொன்று நடமாடுங் கோயில். படமாடுங் கோயிலாவது ஒரே யிடத்திலிருந்து கொண்டு நிழலைப் பரப்புவது; (தாவரம்) நடமாடுங் கோயிலாவது அங்குமிங்கும் நடமாடும் உயிர்க்கூட்டம். இவ்விரு கோயில்களுள் நடமாடுங் கோயிலே மேன்மை யுடையது. இவ்வுண்மை,

> படமாடக் கோயில் பகவற் கொன்றீயின்
> நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
> நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயின்
> படமாடக் கோயில் பகவற் கங்காமே

என வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க.

தேசபக்தன் : 7-12-1917

நடமாடுங் கோயில்களாகிய உயிர்களிடத்து அன்புரு வாகிய கடவுள் என்றும் நீங்கா துறைகின்றமையான், நூல்கள் இறைவனுக்குரிய எட்டு மூர்த்தங்களுள் சிறந்தது ஆத்ம மூர்த்தமெனக் கோஷிக்கின்றன. ஆகலான் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடுக ளெல்லாம் இறைவனையே சேர்வனவாம். உயிர்களை வழிபடலுங் கடவுளை வழிபடலு மொன்றே. இதுபற்றியே,

> "எவ்வுயிரு நீங்கா துறையும் இறைசிவன் என்று
> எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு"

என்று ஆன்றோருங் கூறிப்போந்தனர்.

இந்தியா தேசத்திலுள்ள பல ராஜதானிகளும் பொதுநலத்திற் பெரும்பாலும் ஒற்றுமையாக உழைத்து வருகின்றன. நமது சென்னை ராஜதானியில் அத்தகைய ஒற்றுமை யில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? பெரும்பாலோர் சுய நலத்தைக் கருதி வாழ்வதும், உயர்ந்த வகுப்பார் தாழ்ந்த வகுப்பாரை யிழிவு படுத்துவதும், அதனால் தாழ்ந்த வகுப்பார் உயர்ந்த வகுப்பார்மீது சீற்றங்கொண்டு அவர்தஞ் செல்வாக்கை யறவே யொழிக்க வேண்டுமென முயல்வதும் பிறவுமாம்.

பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு என்பவை அறவே யொழிதல் வேண்டும். கல்வியால் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படல் வேண்டும். பரோபகாரத்தால் உயர்வு தாழ்வு பரவல் வேண்டும். "இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்" என்னுங் கொள்கை செய்கையில் வரல் வேண்டும். இன்னோரன்ன கொள்கைகளைத் தமிழ் மக்களிடையில் பரப்பி, இறைவன் படைப்புக் குட்பட்ட மனிதர்கள்க ளெல்லாருஞ் சகோதரர்கள் என்னும் உணர்ச்சியை யெழுப்பி ஒற்றுமையை வளர்ப்பதே "தேசபக்த"னின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

4

கல்வியும் மாணாக்கரும்

கல்வியின் அவசியத்தை அறியாதாரில்லை. கல்வியைப் பற்றிக் கூறாத நூலில்லை. "கல்லாத மூடரைக் காணவுமாகாது" என்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். அத்தகைய கல்வியைப் பயில வேண்டிய பருவம் இளமைப் பருவமாகும். அதுபற்றியே ஔவையாரும் "இளமையிற் கல்" என்றருளிச் செய்தனர். மனிதருக்குரிய பலவகைப் பருவங்களில் இளமைப் பருவமே இன்பந்தரக் கூடியது. அவ்விளமைப் பருவத்தில் துக்கந் தோன்றலாகாது; வறுமை முதலிய கொடுமைகள் தோன்றுதலாகாது. இன்பமே மாணக்கர்கள் உள்ளத்தில் நிலைத்திருத்தல் வேண்டும்.

பண்டைக் காலத்தில் மாணாக்கர்கள் ஆசிரியன்மார்களை விடுத்துப் பிரியாமல் அவர்கள் பாலுள்ள கல்வி யறிவையும் குண நலத்தையும் பெற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள். இக்காலத்து மாணாக்கர்கள் நிலை முற்றிலும் மாறாக இருக்கிறது. நாலாம் வகுப்பு வரை மாணாக்கர்கள் மலர்ந்த முகத்தினராய்க் கல்வி பயின்று வருகின்றார்கள்; ஐந்தாம் வகுப்புப் போந்ததும். அவர்கள் உள்ளத்தில் அச்சம், நடுக்கம், கவலை முதலிய துன்பங்கள்

தேசபக்தன் : 18-12-1917

தோன்றிவிடுகின்றன. உயர்தர வகுப்புக்களில் அவர்களுக்குண்டாகுங் கஷ்டத்திற் களவே யில்லை. போதகாசிரியர்களாலும் பாடசாலைத் தலைவர்களாலும் அவர்கட்கு உண்டாகுந் துன்பத்திற்கு எல்லை யில்லை. சில கலாசாலைகளில் குணமென்னுங் குன்றேறி நிற்கும் ஆசிரியன்மார்களுமிருக்கின்றார்கள். பலவிடங்களில் மாணாக்கர்களைப் பகைவர்களைப் போல நடத்தும் ஆசிரியன்மார்களுமிருக்கின்றார்கள். மாணாக்கர்களில் தீயவர்கள், நல்லவர்கள் என்ற பாகுபாடு செய்தலாகாது. மாணாக்கர்களிடத்தில் தீமையுமில்லை, நன்மையுமில்லை. அவர்கள் நன்மையையுந் தீமையையும் பகுத்தறிதற்குரிய கல்வி பயிலவே பாடசாலைகளுக்குப் போகின்றார்கள். ஆசிரியன் கொடியனா யிருந்தால் மாணாக்கர்களும் கொடியராவார்கள். ஆசிரியன் நற் குணமுடையனாயின் மாணாக்கர்களும் நற்குணமுடையவர்களாவார்கள். குண நலமுடைய ஆசிரியனை மாணக்கர்கள் காண்டலினாலும், அவனிடம் அவர்கள் சம்பாஷித்தலினாலும் அவர்கட்குக் குணநல முண்டாகும்.

ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாவது. மாணாக்கர் களுடைய குணநலத்துக்குக் காரணமா யிருக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியன்மார்களே யாவார்கள். இப்பொழுது பல கல்லூரிகளில் அடிக்கடி ஆசிரியன்மார்களுக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் ஒற்றுமை யின்மை யேற்பட்டு விடுகிறது. இங்ஙனம் நிகழ்ந்து வருமாயின் மாணாக்கர்கள் எங்ஙனம் கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவர்களாவார்கள்? ஆதலால் இப்பொழுது மாணாக்கர்கள் பயின்று வருங் கல்வி உத்தியோகத்துக்குரியதே யன்றிப் பெற்றோர்களுக்குக்

கீழ்ப்படிதல் முதலிய நற்குணங்கள் அமைவதற்குரியதன்று என்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. பரீட்சைக்குப் பணங் கட்டினதும் மாணாக்கர்கள் உள்ளத்தை நடுக்கம் என்னும் பேய் கோயில் கொள்கிறது. 'பரீட்சையில் தேறுவோமோ? தேறமாட்டோமோ? பரீட்சை செய்பவர் எக்குண முடையாரோ?' என்னுங் கவலையே மாணாக்கர்களுக்குப் பெருகிவிடுகிறது. ஓய்வு நாளில் அவர்கள் உள்ளம் ஆடலிலும் பாடலிலும் செல்வதில்லை. பரீட்சை யேக்கத்தினால் அவர்களுக்கு இரத்தத்தின் இயற்கை யோட்டம் முட்டுப்படுகிறது. அது முட்டுப்படுதலினால் மூளையின் உரங் குன்றிப் போகிறது. அதனால் அவர்கள் அக மலர்ச்சி யொழியப் பெறுகின்றார்கள். மாணக்கர்கட்கு இளமையிலேயே கிழத்தோற்ற முண்டாதல் உற்று நோக்கு வோர்க்கு இனிது புலனாகும். இக்காரணத்தினால் சில மாணாக்கர்கள் நோயால் மெலிகின்றார்கள்; சில மாணாக்கர்கள் அகால மரணத்தை யடைகின்றார்கள். ஆதலால் மாணாக்கர் தந் துன்ப நோயை யொழிப்பதற்கு மருந்து யாது? சுய ஆட்சியே அந்நோயை யொழிக்கு மருந்தென்று நாம் கூறுவோம்.

5

இந்தியாவும் பெண்பாலரும்

உலகத்திற்கு நாகரிகத்தை வழங்கியது இந்திய நாடு என்பது ஆராய்ச்சிக்காரரர் கொள்கை. ஒரு நாட்டின் நாகரிகம் பெண்மக்கள் செயலால் வெளியாகுமென்பர் அறிவுடையோர். இப்பொழுது இந்தியாவில் ஆண்மக்கள் சுதந்தரத்தை விரும்புவதுபோலப் பெண்மக்களுஞ் சுதந்தரத்தை விரும்புகின்றார்கள்.

பெண்பாலர்கள் சுதந்தரங் கேட்பதைக் குறித்துத் தமிழ் மக்கள் பலவகை அபிப்பிராயமுடையாராவார்கள். ஆங்கிலங் கற்றுத் தற்கால நாகரிக உணர்ச்சி பெற்ற சில ரொழிய மற்றவர் பெண்களுக்குச் சுதந்தரங் கொடுத்தலாகா தென்னுங் கொள்கையினர் என்பதைச் செவ்வனே யறிவோம்.

பெண்கள் வீட்டையாளலால் இல்லாள் எனவும், தலைவன் உயிர் வாழ்க்கைக்கும் உடல் வாழ்க்கைக்குந் துணைசெய்து நிற்றலால் வாழ்க்கைத் துணை யெனவும் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பெண்மக்கள் உதவியின்றி ஆண்மக்கள் உலக காரியத்தை நடத்தல் இயலாது.

தேசபக்தன் : 21-12-1917

பெண்பாலார் கல்வி யறிவின்றிச் சிறுமைக் குண முடையராய் வாழ்ந்து வருவாராயின், அன்னார் தம் அருமைத் தலைவர் மேற்கொள்ளும் பொதுக் காரியங் களுக்குத் துணை செய்ய இயலாதவராவர். சிலர் தலைவர் செயலுக்கு இடையூறுஞ் செய்வர். ஆகலால் ஆண்மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் துணைசெய்ய இறைவனால் படைக்கப் பெற்ற பெண்மக்கள் கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கல் வேண்டும்.

கல்வி யறிவு ஒழுக்கத்திற் சிறந்த ஓருயிர் சுதந்தரத்தில் திளைந்து நிற்றலையே விரும்பும். தலைவனுக்குத் தலைவி அடங்கி அடிமைப்பட்டு வாழ வேண்டுமென்பது நம் முன்னோர் கருத்தெனச் சிலர் கூறுவர். அது பண்டைத் தமிழ் நூலாராய்ச்சி யில்லாதார் கூற்றாம். ஒராவிற்கு இரு கோடு பூத்தாலென்ன ****** என்று நக்கீரனார் கூறியிருக்கின்றனர். (ஒரு பசுவிற்கு இரண்டு கொம்பு கிளம்பினாற்போல) தலைவனும் தலைவியும் உடலால் வேறுபட்டிருப்பினும் உயிரால் ஒன்றுபட்டவர். உயிரொன்றிய அன்பொழுக்கம் சுதந்தர மில்லாவிடத்து நிகழாதென்பதை அறிவுடையோர் அனுபவத்தி லறிவர். பண்டைக் காலத்துப் பெண்கள் அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்து வந்தார்களெனக் கூறுவது அறியாமை.

இடைக்காலத்தில் வேறு சாதியார் இந்தியாவைக் கைப்பற்றிய காலந்தொட்டுக் காதல் மணமொழிந்து, வேறு மணம் பரவினமையால் நாம் நம்முடைய நாகரிக முதலியவற்றை யிழக்கலானோம். பெண்கள் கல்வி பயில்வதை விடுத்தார்கள். அன்பொழுக்கம் அறவே ஒழிந்தது. அன்பொழுக்கம் ஒழியவே அடிமை யொழுக்கந் தலைப்பட்டது. கற்புக் கடவுளாகிய கண்ணகியின்

வரலாற்றையும், ஞானச் செல்வியாகிய மணிமேகலையின் வரலாற்றையும் உற்று ஆராய்வோர்க்குப் பண்டைக் காலத்துப் பெண்மக்களின் நாகரிகம் நன்கு விளங்கும்.

இக்காலத்துப் பெண்மக்களிடையே மேல்நாட்டு நாகரிகம் பரவி வருகின்றது. அந்நாகரிக வழி நின்று, அவ்வழியிற் பெறுஞ் சுதந்தரத்தால் தீமை விளையு மென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அச் சுதந்தரம் ஆண் மக்களை அவமதிக்கச் செய்யும்; கல்யாணத்தை வெறுக்கத் தூண்டும்; கரவாகத் தீயொழுக்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தும்; பெண்மைக் குணங்களைக் குன்றச் செய்யும்; பிற தீமைகளையும் விளைக்கும். ஆண்மக்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவி உழன்றமையா லன்றோ இந்தியா தன் பழைய பெருமையை யிழக்க நேர்ந்தது? முன்பின் யோசியாது புதிய வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு பின்னர் இடர்ப்படுவது நம்மவர் வழக்கம்.

மஹாத்மா காந்தி ஒரு முறை "நம்மவர்கள் மேல் நாட்டார் வழக்க வொழுங்கங்களை மேற்கொள்கிறார்கள். ******* இத்தனை ஆண்டுகளாக நம்மவர்கள் ஆங்கிலம் பயிலாது, சுதேச பாஷையைப் பயின்றிருப்பார்களாயின் நம் நாடு இத்தகைய துக்கத்துக்கு ஆளாகாது" என்று பேசி யிருக்கின்றார். அன்னைபெசண்ட அம்மையார் இவ்வூரில் ஒரு பெண் பாடசாலையைத் திறந்தபோது ஆங்கிருந்த சகோதரிகளைப் பார்த்து "குழந்தைகளே! நீங்களெல்லாரும் சீதை தமயந்தி முதலியோர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்; உங்கள் நாடு முனிவர்களும் கற்புக்கரசிகளும் வாழ்ந்த நாடு; உங்கள் பெற்றார்களிற் பலர் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைப் பின்பற்றத் தொடங்கி யுள்ளார்; மேல்நாட்டார் உடைகளைத் தரிக்கின்றார். நீங்கள் உங்கள் முன்னோர் வழி

நின்று வாழ வேண்டிய முறைகளை உங்களுக்குப் போதிக்கவே இப் பாடசாலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது" ******** என்று உபதேசஞ் செய்தனர்.

பண்டைக் காலத்து இந்தியப் பெண்மக்களின் பெருமையை விளக்க வந்த மணி விளக்காகிய மாதுஸ்ரீ சரோஜனி நாயுடு அவர்கள் இந்திய உடையை அணிந்து நாட்டுக்கு நன்மை செய்யும் அருந்தொண்டை மேற்கொண்டிருப்பதைச் சகோதரிகள் கவனிப்பார்களாக.

பெண் மக்களிடையில் மேல்நாட்டு நாகரிகம் பரவிவரும் இக்காலத்திலேயே அதை யொழிக்க முயற்சி செய்யல் வேண்டும். அருமைச் சகோதரிகள் மேனாட்டு நாகரிகத்தால் தோன்றுஞ் சுதந்தர உணர்ச்சி வழி யுழலாது, நம் நாட்டில் ஒரு காலத்திருந்து இறந்த சுதந்தர உணர்ச்சியை மீண்டும் பெற உழைப்பார்களாக. பெண்மக்கள் தாங்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்து வாழவும், அதனால் தாய் நாடு இழந்த பெருமையை மீண்டும் பெறவும் உழைக்க முன்வந்து நிற்றலால், இந்தியா விரைவில் சுய ஆட்சி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

6

நமது வேலை

மனிதன் வேலை செய்யவே சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறான். அவ் வேலை இரு வகைப்படும். ஒன்று நமக்காகச் செய்யும் வேலை. வேறொன்று மற்றவர்க்காகச் செய்யும் வேலை. இவை யிரண்டனுள் பின்னது இன்பந் தரக்கூடியது. வேலை, கால தேச வரத்தமானங்கட்குத் தக்கவாறு மாறுதல் அடையும். சில வேலைகளில் சமயத்திற்காகப் பாடுபடவும், சில காலங்களில் ஆசார சீர்திருத்தத்திற்காக உழைக்கவும், சில சமயங்களில் தேசகாரியங்களில் தலையிடவும் நேருதல் இயல்பு.

சமயத்திற்கும் ஆசார சீர்திருத்தத்திற்கும் அடிப்படையா யிருப்பது தேச காரியம். ஒரு தேசம் நன்னிலையை யிழந்து நிற்குங் காலத்து அத் தேசத்தின் வழக்க ஒழுக்கங்களும், சமய உணர்ச்சியுங் குன்றிப்போகும். சுவரின்றிச் சித்திர மெழுதுவோ ரில்லை. இப்பொழுது இந்தியர்களாகிய நாம் எவ்வூழியஞ் செய்தல் வேண்டும்? இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை எதைப்பற்றி ஜனங்கள் பேசிக்கொள் கிறார்கள்? ஜன நோக்கத்தை யுணர்ந்தே தலைவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தொடங்குவது வழக்கம்.

தேசபக்தன் : 28-12-1917

இந்தியா முழுவதும் சுய ஆட்சிச் சந்தடி யன்றோ பரவி யிருக்கிறது? நாட்டுப் புறங்களிலுந் தேசபக்தி நன்கு பரவியிருக்கிறது. ஆதலால் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஊழியம் தேச ஊழியமே யாகும். சமய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவோரும், ஆசார சீர்திருத்தத்துக்காக வேலை செய்வோரும் தேச ஊழியத்திற் கருத்தைச் செலுத்தல் வேண்டும். சமயச் சபைகளும், ஜன ஊழியச் சங்கங்களும், கல்விக் கழகங்களுந் தேச ஊழியர் சபைகளாக மாறுதல் வேண்டும். உலாவும்போதும், உண்ணும்போதும், உறங்கும் போதும் தேச முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களையே நினைத்தல் வேண்டும். பஞ்சாட்சர அஷ்டாட்சர மந்திரங்களைப்போல வந்தே மாதர மந்திரத்தைப் போற்றி உச்சரித்தல் வேண்டும். தேசபக்தியை வளர்க்கும் மகா மந்திரம் வந்தே மாதர மந்திரமே. வந்தே மாதர மகா மந்திரத்தைச் சொல்லக் கூசுவோரும், நாணுவோரும், அஞ்சுவோரும் அன்னையைக் கொன்ற பாவத்திற்கு ஆளாவர்.

ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு மந்திரம் ஈசன் திருவாக்கினின்றும் பிறந்ததுபோல வந்தே மாதரம் என்னும் மகா மந்திரமும் ஈசன் திருவாக்கினின்றும் பிறந்ததே யாகும். பெரியோர்கள் வாக்கினின்றும் பிறப்பன யாவும் இறைவன் திருவாக்கினின்றும் பிறப்பனவேயாம். பெரியோர்கள் உள்ளத்தில் கடவுள் நீங்காதுறைதலால், அவர்களைக் கடவுளாக வழிபடலாகும். அவர்கள் வாக்கும் கடவுள் வாக்கே யாகும்.

7

தமிழுஞ் சுய ஆட்சியும்

உலகத்திலே யுள்ள மொழிகள் பலவற்றுள்ளுந் தமிழ் மிகத் தொன்மையது. தமிழ், பிறமொழிகளின் உதவியின்றி இயங்கும் ஆற்றலுடையது. உலக முழுவதும் அநாகரிகத்தில் அமிழ்ந்து கிடந்தபோது, தமிழுலகம் நாகரிகத்தில் செழுமை பெற்றிருந்தது. இற்றைக்குச் சுமார் மூவாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் தமிழ்ப் புலவர்களால் யாக்கப்பட்ட தொல்காப்பியம், புறநானூறு முதலிய நூல்கள் தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்தையும் பெருமையையும் எடுத்து விளக்குங் கருவிகளாக இருக்கின்றன. பண்டைக் காலத் தமிழ் மன்னர்களுக்கு ஐம்பெருங் குழு, எண்பேராயம் என்னும் இரு கூட்டம் துணைசெய்து வந்தன. ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மாறாக அரசர்கள் நடந்ததில்லை. குடிமக்கள் உள்ளமும் அரசன் உள்ளமும் அன்பால் ஒன்றுபட்டிருந்தன. அரசன் உயிராகவும் குடிகள் உடலாகவுமிருந்தார்கள்.

தொல்காப்பியத்திலே புறத்திணை இயலில் போந்துள்ள யுத்த முறைகளை உற்றுநோக்கி வாசிப்போருக்குத் தமிழ் நாகரிகம் நன்கு புலனாகும்.

தேசபக்தன் : 4-1-1918

ஓரரசன் மற்றோரரசன் மேல் படையெடுத்துச் செல்லுங்காலத்து, அவ்வரசன் ஊரிலுள்ள பசுக்களையும், பெண்களையும், குழந்தைகளையும், சந்நியாசிகளையும், நோயாளிகளையும், பிள்ளை பெறாதவர்களையும் பாது காக்க வேண்டிய யுத்த தருமம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. இதுகாலை மாற்றரசனது ஊரில் பசுக்கள் அகப்படின், அவை யாவும் போர்வீரர்கள் வயிற்றிலே பாதுகாக்கப்படும்.

தமிழ் மக்கள் அகவொழுக்கத்தை அறியுமாற்ற லுடையவரா யிருந்தார்கள். இப்பொழுது அகவொழுக்க நெறி அறவே ஒழிந்தது. அதைப் பற்றி விபரீத உணர்ச்சி ஆங்கிலங் கற்ற தமிழ் மக்களிடையில் விளைந்திருக்கிறது.

தமிழ்மக்கள் கடற்சண்டை செய்ததாகப் பதிற்றுப் பத்து, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழர்கள் ரோம், கிரீஸ் முதலிய தேசங்களோடு வியாபாரஞ் செய்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அவர்கள் எலி மயிரினால் ஒருவகை கம்பளஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அக் காலத்தில் சாரைப் பாம்பின் தோல் போன்ற மிக மெல்லிய வஸ்திரம் நெய்யப்பட்டு வந்தது.

தமிழர்கள் ஒழுக்கத்தை விரித்துக் கூறப் பல நூல்கள் வேண்டுமோ? திருக்குறள் ஒன்றே சாலும். பதினாயிரம் ஆங்கில நூல்கள் ஒரு திருக்குறளுக்கு இணையாகுமோ? இரு மொழியிலும் வல்லார் இவ்வுண்மை யுணர்ந்திருக் கின்றனர்.

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையில் சாதி வேற்றுமை பரவினதில்லை. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா-செய்தொழில் வேற்றுமை யான்" என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியை உற்று நோக்க.

எம் முன்னோர்கள் கடவுளை அன்பு மயமாகவும், நீதிகள் திரண்ட ஒன்றாகவும் போற்றி வந்தார்கள்; அக் கடவுளைக் கொல்லாமை, பொய்யாமை, அருள், அன்பு, தவம், அறிவு முதலிய பூக்களினால் வழிபட்டு வந்தார்கள். தமிழ்ப் புலவர்கள் தங்கள் அகமும், புறத்தே யுள்ள இயற்கையும் இரண்டறக் கலக்கப் பெற்று, அதனால் உண்டாகும் இன்பத்தை நுகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

பெண்பாலர் இல்லொளியாய் விளங்கினர்; வீரத்தில் சிறந்தனர்; நாயகனைத் தெய்வமாகப் போற்றினர்; அன்புச் சுதந்தரத்தைப் பெற்றிருந்தனர்; கல்விக்கரசிகளா யிருந்தனர்; செங்கோல் தாங்கி நாட்டையும் ஆண்டனர்; கற்பால் கடவுளாயினர். ஒவ்வொரு வீடும் அவர்தங் குணநலத்தால் மோட்சலோகம் போல் பொலிந்திலங்கினது.

இத்துணைச் சீருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த தமிழ் நாடு இப்பொழுது எந்நிலை யுற்றிருக்கிறது? எல்லா நாடு களுக்குங் கல்விப் பொருளையுஞ் செல்வப் பொருளையும் வழங்கி விட்டுத் தான் பட்டினி கிடந்து வருந்துகிறது. தமிழ் நாட்டார் தமிழை மறந்தார்கள்; சுதந்தரத்தை யிழந்தார்கள்; ஆங்கில மயமாக விளங்குகிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டைத் திருத்தத் தமிழ் நூல்களே சாலும். இப்பொழுது திருவள்ளுவரைப் படிப்பவர் யார்? தொல்காப்பியத்தைத் தொடுபவர் யார்? புநானூற்றைப் போற்றுவோர் யார்? சிலப்பதிகாரத்தைச் சிந்திப்பவர் யார்? மணிமேகலையை மதிப்போர் யார்? பத்துப் பாட்டைப் படிப்போர் யார்? பலரில்லையே. இந்நூல்களின் பெயர்களைக் கேட்டுள்ளவர் ஆயிரத்தில் ஒருவரோ? இருவரோ? அறிகிலேம். அரும் பெரும் நூற் கருத்துக்கள் அழிகின்றனவே. தமிழர் வழக்க ஒழுக்கங்கள்

அருகுகின்றனவே. இப்பொழுது தமிழர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை யென்னை? உத்தியோகசாலைகளிலும், சட்ட நிருவாக சபைகளிலும் தமிழே வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கை. நம் கோரிக்கை ஜன விருப்பப்படி நடைபெறக்கூடிய சுய ஆட்சியால் நிறைவேறும் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ் மக்கள் சுய ஆட்சி பெற முயல்வது தமிழ்தாய்க்கு உயிர் கொடுப்பதாகும். சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல் என்னும் உண்மையை உணர்ந்த தமிழ் மக்களுக்குப் பொருளை விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம். தமிழ்ச் சகோதரர்களே! விரைவில் சுய ஆட்சி பெற முயற்சி செய்வீர்களாக.

8

இந்தியாவில் சுகாதாரம்

மனித வாழ்க்கைக்குச் சுகாதாரம் இன்றியமையாதது. சுகாதார நலத்தால் மனிதர்கள் நோயற்ற வாழ்வைப் பெறுவார்கள். "நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு." நோயால் பீடிக்கப்பட்டவன் விரைவில் மரணமடைவான். அவன் உலகத்தில் உள்ள மட்டும் மற்றவர்க்குப் பெரும்பாரமாக இருப்பான். நோயுற்ற வாழ்க்கை வாழ்க்கை யன்று. நோய்க்குக் காரணஞ் சுகாதாரக் குறைவேயாம். சுகாதாரம் இரு வகைப்படும். ஒன்று இயற்கைச் சுகாதாரம்: மற்றொன்று செயற்கைச் சுகாதாரம். இயற்கைச் சுகாதாரம் இறைவன் ஆணை வடிவமா யிருப்பது. செயற்கைச் சுகாதாரம் மனிதர்கள் அறிவுக் கேற்றவாறு இயற்கைப் பொருள்களை மாற்றிச் செய்யும் வசதி.

இந்தியாவின் இயற்கைச் சுகாதார நிலை செம்மையாக இருக்கிறது. அஃதென்றும் ஒரு தன்மையாக இருப்பது. முற்காலத்தில் நம் பெரியோர்கள் நீண்ட காலம் உலகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தொண்ணூறு வயது, நூறு வயது அளவும் சுக வாழ்வைப் பெற்றிருந்தனர். ஆயிரம் வருடம், இரண்டாயிரம் வருடம்

தேசபக்தன் : 11-1-1918

ஜீவித்திருந்தவர்களையும் நம் பாரத மாதா ஈன்றிருக்கின்றாள். மரணமடையாமலே உலகத்தில் வாழும் நெறிகளும் உண்டு. இவைகளை நம்மவர்கள் கட்டுக் கதைகள் என்று சொல்லி நகையாடுகின்றார்கள். அது பற்றி யாமும் பழைய உண்மைகளை விரித்து உரையாடாது செல்கின்றோம். பழைய உண்மைகள் உறுதிப்படுங் காலம் நெருங்கி யிருக்கிற தென்பதை நேயர்களுக்கு அறிவித்துக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது மேல்நாட்டு நாகரிகம் பரவாத இடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் நீண்ட நாள் உலகத்தில் ஜீவிக்கின்றார்கள்.

இப்பொழுது இந்தியர்களின் சராசரி வயது இருபத்திரண்டு. ஒரு காலத்தில் இந்தியர்களின் சராசரி வயது நாற்பதாக இருந்தது. இப்பொழுது இந்தியர் வயது குறைவடைந்ததற்குக் காரணம் யாது? இன்னம் அது குறைந்து செல்லினுஞ் செல்லும். இந்தியரினமே நசித்து வருமாயின், அவர் மற்ற நாட்டவரைப் போல முன்னேற்ற மடைவது எக்காலம்? வரவர இந்தியரில் பெரும்பாலோர் இளமை வயதிலேயே முதுமையுற்று மரணமடைவதற்குக் காரணம் என்னை? இயற்கையில் மாறுதல் நிகழ்ந்ததோ? ஒன்றுமில்லையே. காரணம் பலர் பலவாறு கூறுப.

எமக்குத் தோன்றிய சிலவற்றை யீண்டுக் குறிப்பிடு கின்றோம். பிற நாட்டார் வழக்க ஒழுக்கங்களை இந்தியர் மேற்கொள்ளல். இந்தியர்களிற் சிலர் மேல்நாட்டு மது மாமிசங்களை உண்ணல், பெண்ணோயால் பீடிக்கப்பட்டவர் களுக்கு வைத்திய சாலைகளில் சிகிச்சை செய்தல், ஏழைகள் குடிசைகளை அழித்து, அவர்களை வரிசை வரிசையாகக் கட்டப்பட்ட சிறுவீடுகளில் அடைத்தல், மேல்நாட்டு மருந்துகளை உண்ணல், இத்தேச வொழுகத்தை விடுத்தல்,

பட்டணங்களில் ஜன நெருக்கம், காடுகளை அழித்தல், மின்சார விளக்கு விசிறி முதலியவற்றை உபயோகித்தல், ஆங்கிலேயர் முறைப்படி உணவு கொள்ளக் காலங் குறிப்பிட்டுப் பெருந்தீனி கொள்ளல். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் நீண்ட நேரம் வேலை செய்தல் முதலியன. இவைகளிற் சில மகாத்மா காந்தியால் குறிப்பிடப்பட்டவை. இன்னோரன்ன காரணங்களால் இந்தியாவின் சுகாதார நிலை குன்றிவிட்டது.

பண்டைக் காலத்து மனிதர் காலையிலெழுந்து உறைவிடத்துக்குச் சிறிது தூரத்திலுள்ள தோட்டஞ் சென்று, உலாவி, ஊற்றுநீரில் மூழ்கிப் பூக்கொய்து அனுஷ்டானஞ் செய்வர். தோட்டத்தில் உலாவுவதாலும், ஊற்று நீரில் முழுகுவதாலும், மலர் வாசனையை முகர்வதாலும் மனிதருக்குத் தேக சுகமில்லை என்று கூறுவோர் உளரோ? நித்தியானுஷ்டான முறைகள் யாவும் தேகாப்பியாசத்திற் காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை என்பது அறிவுடையோர் கருத்து. இடை இடையே இறைவன் திருநாமத்தை உச்சரித்தலால் ஆத்ம சுகமும் உண்டு என்பதை நேயர்கள் கவனிப்பார் களாக. நம்மவர்கள் தேக சுகம், ஆத்ம சுகம் என்னும் இரண்டிற்கும் உழைப்பவர்கள்.

முற்காலத்தில் ஏறக்குறைய எல்லோரும் பிராணா யாமம் செய்து வந்தனர். பிராணாயாமத்தால் தேக சுகம் பாதுகாக்கப்படும்.

"புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை,
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்,
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்,
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே"

—திருமூலர்.

இப்பொழுது பிராணாயாமம் என்ற சொல் இந் நாட்டினதா என்று கேட்போர் பலர் இருக்கின்றனர்.

முறகாலத்தில் பெண்பாலார் எல்லாருக்குஞ் சுகாதாரம் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. புத்தகத்தை யெடுத்துப் படிப்பதுதான் படிப்பு என்று சொல்வது அறியாமை. பல விடயங்களைத் தாய்மார்கள் தங்கள் அனுபவத்தைத் தங்கள் புதல்விகளுக்கு நாடோறுஞ் சொல்லிக் கொண்டு வருவார்கள். இப்பொழுது பட்டணங்களிலுள்ள பெண்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பள்ளிக் கனுப்பப் படுகிறார்கள். அங்கே அவர்கள், சுகவழி யென்னும் நூலைப் படிக்கின்றார்கள்; அதன் பொருளை உணர்கின்றார்க ளில்லை. அவர்கள் வயதடைந்ததும் கல்யாணஞ் செய்து கொள்கிறார்கள்; தம் சுகத்தையும் நாயகன்மார் சுகத்தையும் பாதுகாக்க இயலாமல் விழிக்கின்றார்கள்; சுகாதாரத்துக்கு விரோதமான காரியங்கள் பல அறியாமையாற் செய்து துக்கத்துக் காளாகின்றார்கள்.

பெண்பாலருள் ஒருவர் இருவர் எம்.ஏ. பரீட்சையில் தேறுவதால் இந்தியா சுகாதார நிலையை யுணராது. சுகாதாரக் குறைவால் எண்ணிறந்தவர்கள் கொள்ளை நோயாலும், வாந்தி பேதியாலும், வேறு பல கொடிய நோய்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு மரண மடைகிறார்கள். சுகாதாரக் குறைவையும் பிற குறைகளையும் ஒழிக்கவல்லது சுய ஆட்சியொன்றே என்பதை யுணருங்கள்.

9

தமிழ் நாட்டுப் பெண்மக்கள்

உலகக் கடமைகளை நிறைவேற்றலில் ஆண்பாலருக்கு உள்ள உரிமை பெண்பாலாருக்கும் உண்டு. ஆண்-பெண் வடிவமாகவே உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்பாலார் செயல்களுக்குப் பெண்பாலார் உதவி இன்றியமையாதது. ஆண்பாலார் உடல் வாழ்க்கைக்கும், உயிர் வாழ்க்கைக்கும் பெண்பாலார் பெருந்துணை செய்து நிற்றலால், அன்னார் வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆண் மக்கள் பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்குங் காரணரா யிருப்போர் பெண்பாலரே. இப்பொழுது பெண்பாலருள் பெரும்பாலோர், விவகாஞ் செய்து கொள்ளல், நகைகளை அணிந்து அழகு செய்தல், மக்களைப் பெறல், வீட்டு வேலை செய்தல் முதலிய செயல்களையே த்ம் பெருங் கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். பண்டைக் காலத்தில் பெண்பாலார் கல்வியிலும், வீரத்திலும், ஞானத்திலும் அரசியலுணர்ச்சி யிலும் தேர்ச்சி பெற்றவரா யிருந்தனர்.

ஔவையார் அதியமான் இறந்தபோது அவனைப் பற்றிப் பாடிய புறநானூற்றுச் செய்யுள் ஒன்றே அவர்தங்

தேசபக்தன் : 12-1-1918

கல்வி யறிவையும், அரசியலுணர்ச்சியையும் விளங்கச் செய்யும். அக்காலத்தில் வீரத் தாய்மார்கள் பலர் இருந்ததாகப் புறநானூறு முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. அவருள் ஒருவர் செயலை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்கின்றோம்.

தோல் வற்றி, நரம்பு தளர்ந்த ஒரு கிழவியிருந்தனள். ஒரு நாள் அவள், தன் புதல்வன் மாற்றாரோடு போர் செய்து புறமுதுகிட்டு ஓடினன் என்று கேள்விப்பட்டதும், கரத்தில் அரிவாள் தாங்கி "என் பாலைக் குடித்த ஒருவனோ போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடினான். அஃது உண்மையாயின், இவ்வாளால் அவனுக்குப் பாலைக் கொடுத்த என் மார்பை அறுத்து விடுவேன்" என்று வீராவேசங் கொண்டு போர்க்களத்தை அடைந்தாள். ஆங்கே தன் அருமைப் புதல்வன் மார்பிற் காயந்தாங்கி இறந்து கிடத்தலைக் கண்டு, அம் முதியாள் அவனைப் பெற்றபொழுதினும் அப்பொழுது பெருமகிழ்ச்சி யெய்தினாள். இத்தகைய வீரத் தாய்மார்கள் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் எத்தனை பேர் இருக்கின்றனர்?

கண்ணகி யென்னுங் கற்புக் கடவுளைப் பற்றிப் பலர் அறிந்திருப்பர். அத் தேவியார் நாயகன் பொருட்டுக் காவிரிப்பூம் பட்டினம் விடுத்து, மதுரையம்பதி சேர்ந்து, ஆய்ச்சியர் வீட்டில் தங்கி யிருந்தபோது, சிலம்பு விற்கச்சென்ற தந் நாயகன், அரசன் ஏவலால் கொல்லப் பட்டான் என்று கேள்வியுற்ற வுடன் என் செய்தனர்? அழுது நின்றனரோ? தெய்வத்தை நொந்தனரோ? அரசன் செய்கையென்று அஞ்சினரோ? இல்லையே. வீராவேசங் கொண்டு, அரசன் அவை சென்று, உண்மையுணர்த்தினர். பாண்டியன் தன் அறியாமையை உணர்ந்ததும் "யானோ

அரசன், யானே கள்வன்" என்று உரைத்துக்கொண்டே அரியாசனத்தினின்றுஞ் சாய்ந்து இறந்தான்.

நியாய முறைக்கு உட்பட்டு அரசன் சபை ஏறி உண்மை விளங்கச் செய்த கற்புக் கடவுளாகிய வீரத்தாயை ஈன்றது எந்நாடு? தமிழ் நாடன்றோ? கண்ணகியின் வீரச்செயலையும், கற்பின் திறத்தையுங் கேள்விற்ற சேரன் செங்குட்டுவன், கோயில் கட்டி, அதில் அவரை எழுந்தருளுவித்து வழிபட்டனன். மற்றத் தமிழ் மன்னரும் அவரைத் தெய்வமாகப் போற்றினர். தஞ்செயலால் அரசரையும் அடிமை கொண்ட பெண் தெய்வங்கள் வாழ்ந்த நாடு இந்நாடு.

வேறு சமயம்பற்றி நின்ற தங் கணவனைத் தம் முயற்சியால் தஞ் சமயத்தைத் தழுவுமாறு செய்வித்த மங்கையர்க்கரசி தமிழ் நாட்டின் புத்திரியே. கற்புக் கடவுளர்களும், அன்புக்கரசிகளும், வீரத் தாய்மார்களும் உதித்த தமிழ் நாட்டில் இதுகாலை தோன்றும் பெண்மணிகள் நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது? அதை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் உருகுகிறதே. இப்பொழுதுள்ள அருமைச் சகோதரிகளைப் பேசும் பொம்மைகளென்றே கூறலாம். அவர்களை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுவது கற்றவர் கடமையாகும். அஃது அரிய காரியமும் அன்று.

ஐரோப்பிய மாதர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளுக்கு நம்மருமைக் குழந்தைகளை அனுப்பலாகாது. அவர்களுக்கு முற்காலத்தில் பேர் பெற்ற தாய்மார்களின் வரலாற்றைப் பெரிதும் போதித்தல் வேண்டும்; ஆத்ம சக்தியை உணர்த்தக்கூடிய கல்வியைப் போதித்தல் வேண்டும். மற்ற நாடுகளின் பெருமையையும், நம் நாடு

இதுகாலை எல்லா வழிகளிலும் உற்றுள்ள சிறுமையையும் அவர்கட்கு உணர்த்தி, நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக அவர்களை உழைக்குமாறு தூண்டல் வேண்டும், பெண்பாலர் தேச பக்தியில் தலைசிறந்தவர்களாதலே தேச முன்னேற்றத்துக்கு அறிகுறியாகும்.

தாய்மார்கள் உண்ணும்போதும், உறங்கும்போதும் தேச காரியத்தை மறத்தல் ஆகாது. அவர்கள் வயிற்றில் உதிக்கும் பிள்ளைகள் தேச பக்தர்களாக விளங்குவார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆண்பாலார் பத்திரிகைகளை வாசித்து, அவைகளிலுள்ள விடயங்களைப் பெண் பாலருக்குச் சொன்ன பிறகே உண்ணச் செல்லல் வேண்டும். இவ்வொரு திருத் தொண்டைச் சகோதரர்கள் இடையீடின்றிச் செய்து வருவார்களாக.

தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளே! தமிழ் நாட்டிற் சில பண்டிதைமார்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தேச காரியத்தில் தலையிடல் வேண்டும். கற்றதனாலாய பயன் தேசத்துக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுவது. அது கடவுள் தொண்டேயாகும். பண்டிதைமார்களே! உங்கள் நாடு தாழ்ந்த நிலையிலிருப்பதைக் கருத்தூன்றிக் கவனியுங்கள். அஃது உங்கள் உதவியை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள்.

10

தமிழ்ப் புலவர்கள்

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் இருந்தனர். அவர் பெரிதும் மன்னர்களால் பாதுகாக்கப் பெற்று வந்தனர். தமிழ்ப் புலவர்கள் மன்னரை உடலாக அரண்செய்து வந்தார்கள் என்பது உயர்வு நவிற்சியாகாது. சில புலவர் அரசன் ஊரில் இல்லாக் காலத்து ஊரைப் பாதுகாத்து வந்தனர். சிலர் வேந்தன் இறந்ததும் இளவரசாக உள்ள அவன் மைந்தனுக்காகத் தாமே அரசாண்டு வந்தனர். சில புலவர் மன்னனோடு தோழமை பூண்டிருந்தனர். சிலர் இறைவனோடு சேர்ந்து போர்க்களஞ் சென்று மாற்றாரோடு எதிர்த்துப் போர் புரிந்திருக் கின்றனர். அக்காலத்துப் புலவர்கள் ஒழுக்கத்திற் சிறந்த உத்தமர்கள். அவர்கள் அரசர்களுக்கு ஒப்பாகவும் உயர்வாகவும் இருந்தார்கள் என்பது மிகையாகாது.

சிலப்பதிகாரத்தை அருளிச் செய்த இளங்கோ அடிகள் தாமுந் தந் தமையனாகிய சேரன் செங்குட்டுவனும் தந்தையார் திருவடிக் கீழ் இருந்தபோது, ஒருநாள் ஒரு கணி ஆண்டுப் போந்து "இவ்விரு குமரருள் இளையோனே மன்னனாகுந் திருவுடையன்" என்று கூறியதைக் கேட்டு "நம்

தேசபக்தன் : 21-1-1918

முன்னோன் இருப்ப நாம் செங்கோல் தாங்கி ஆட்சி புரிவது அறமன்று" என்று எண்ணி உடனே துறவொழுக்கம் பூண்டனர். மயிலுக்குப் போர்வை யீந்த வேள் பேகன் தன் மனை விடுத்து வேறு மனைபுகுந்து துயின்று வந்தபோது தமிழ்ப் புலவர்கள் சிறிதும் அஞ்சாது அவன் தீயொழுக்கத்தைக் கண்டித்து, அவனுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தினார்கள்.

பறம்பு மலையில் வாழ்ந்து வந்த வேள்பாரியின் செல்வத்தைக் கண்டு அழுக்காறுற்ற மூவரசர்களும் அவன் மலையைச் சூழ்ந்து முற்றுகை யிட்டார்கள். அம் மலை அரண்வலி யுடையதாகலின், அதன் உள்புக இயலாது புறத்தே நின்றார்கள். பாரியின் உயிர்த்தோழராகிய கபிலர் "பறம்புமலை ஒரு காலத்தில் முற்றுகை செய்யப்படுமாயின், அதனுள் வாழ்வோர் உணவிற்கு வருந்துவர். அங்ஙனம் எவரும் வருந்தாதவாறு நாம் ஒரு காரியஞ் செய்யல் வேண்டும்" என்றெண்ணிக் கிளிகள், ஆகாயவழியாகப் பறந்து சென்று, நெடுந் தூரத்தே யுள்ள வயல்களை அடைந்து, தானியக் கதிர்களைக் கொய்து கொண்டு வந்து, பறம்பு மலையில் போர் போராகக் குவிக்குமாறு அவைகளைப் பயிற்சி செய்தனர். பறம்புமலைவாசிகள் முற்றுகை செய்யப்பட்டபோது அவர்கள் கிளிகள் உதவியால் உணவு கொண்டின்புற்றார்கள். வேள்பாரி இறக்குந் தறுவாயில் தன்னிரு குமரிகளையுந் தன் நண்பராகிய கபிலரிடத்தே ஒப்புவித்தனன். அவருந் தந்தை போல் அப் பெண்மணிகளைப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

புலவர்கள் ஒன்றுகூடி மூன்று சங்கம் ஏற்படுத்தித் தமிழை வளர்த்திருக்கிறார்கள். பண்டைக் காலத் தமிழ்ப் புலவர்கள் செய்யுள்கள் யாவும் இயற்கை வடிவமா

யிருப்பவை. அவைகளை வாசிக்குங்காலத்து இயற்கைப் பொருள்கள் எதிரில் புலனாகி உலவுவதுபோல் தோன்றும். பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்கள் அப்புலவர்களால் செய்யப்பட்டவைகளே. இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் அத்தகைய நூல்கள் இயற்றினார்களில்லை. வரவரத் தமிழ்ப் புலவர்கள் மாண்பிழந்து இயற்கை நுண்ணறிவும் மங்கப் பெற்று, வறுமைக்கும் சிறுமைக்கும் ஆளாகி வருகின்றார்கள். பல தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் வேறுமொழி நூல்களாகத் தோன்றுகின்றன. அவர்கட்கு இயற்கை யின்பந் தெரியாமல் போய்விட்டது. இதுகாலை ஒருசிலரே சங்க இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர். அவரையும் வறுமை சிறுமைப்படுத்தி வருகிறது. என்செய்வர்? பாவம்!

இங்ஙனம் தமிழ்ப் புலவர் சிறுமை யுற்றதற்குக் காரணமென்னை? பலவேறு சாதியார் நந்நாட்டிற் குடி புகுந்தமையே யாகும். இற்றைக்குச் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டு களாகத் தமிழ் மணம் அருகிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சில நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் மாது வேறு மாதாக மாறி வருகின்றாள். தமிழ்ப் புலவர்கட்குச் சரித ஆராய்ச்சி செய்யப் போதிய அவகாசமின்மையால், அவர்கள் தற்கால நாகரிக உலக உணர்ச்சி யின்றி வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் பேசுவனவற்றையும் எழுதுவனவற்றையும் போற்றுவாரில்லை. ஆங்கிலங் கற்றவர்கள் அவர்களை இழிவாகக் கருதுகிறார்கள். தமிழ்ப் புலவர்களும் ஆங்கிலங் கற்றவர்களை உயர்ந்த தேவர்களாக எண்ணி வழிபடு கின்றார்கள்.

இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் உயர்தரப் பட்டம் பெற்றவர்களிற் சிலர் தம்மைத் தமிழ்ப் புலவர்களென்று கருதிப் புத்தகங்கள் எழுதுகின்றனர். அவை யாவும் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதப்படினும், அவைகளின் கருத்துக் களும் வாக்கியப் போக்குகளும் சொற்றொடர்களும் ஆங்கிலமயமாகவே யிருக்கின்றன. அவர்தம் உள்ளத்தில் கருத்துக்கள் ஆங்கிலத்தில் பரிணமித்துப் பின்னர்த் தமிழொலியாகவும் எழுத்துக்களாகவும் வெளியாகின்றன. ஆங்கிலத்தில் உயர்தரப் பட்டம் பெற்றுத் தமிழ்ப் புலவர்களெனத் தலைகாட்டுவோருள் ஒருசிலரே தமிழ் நடையாக எழுதும் ஆற்றலுடையவர்.

தமிழ்ப் புலவர்களே! ஆங்கிலப் புலவர்கள் பெருமையை உற்று நோக்குங்கள். "பொறாமை" என்பதைக் களைந்து கடலிலே எறியுங்கள்; ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகை சண்டையை யொழியுங்கள்; ஓய்ந்த காலத்தில் ஆங்கிலம் பயின்றோரை அடைந்து பூதபெளதிக தத்துவ சாஸ்திரங்களைக் கேட்டுத் தற்காலத்துக் கேற்ற உணர்ச்சி பெற முயலுங்கள். ஜனத் தலைவர்கள் தங்களுக்குள் வேறு வழிகளிலுள்ள வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாது உங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக உழைப்பார்கள். மடாதிபதிகளே! தமிழ் வளர்ச்சிக்காயினும் நீங்கள் முயற்சி செய்யலாகாதா!

11

இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள்

இந்தியாவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் எனப்படுவார்கள். இவர்களிற் பெரும் பாலோர் தேசாபிமானமின்றி வாளா காலங் கழித்து வந்தனர். இப்பொழுது ஒருசிலர் தேசாபிமான மேற்கொண்டு ஜனத்தலைவர்களோடு கலந்து உழைத்து வருகின்றனர். அன்பே வடிவமாக உள்ள கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி யொழுகல் போற்றத்தக்கதே. ஆனால் கிறிஸ்து பெருமான் பெயரை முன்னிறுத்தி நமது இந்தியாவைப் பாழாக்கச் சில ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்து யார்? ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் யார்? கிறிஸ்து நம்மூரவர்; துறவொழுக்கம் பூண்டவர்; நாளைக்கென்று ஒரு பொருளைத் தேடாதவர். ஐரோப்பியர்களிற் பெரும் பாலோர் உலகாயுதக் கொள்கை யுடையவர்; பொருளாசையிற் பேர் பெற்றவர். மூவாசையில் முயங்கும் இவர்களுக்கும் முற்றத் துறந்த முனிவராகிய கிறிஸ்து பெருமானுக்கும் என்ன தொடர்பு உண்டு? அவர்களிற் பெரும்பாலோர், கிறிஸ்து பெயரைச் சொல்லி

தேசபக்தன் : 22-1-1918

இந்தியர்களைத் தம் வயப்படுத்தி, தம் வழக்க ஒழுக்கங்களை அவர்கட்குப் போதித்து, அவர்களைத் தேச பக்தி யில்லாதவர்களாகச் செய்யப் பாதிரி வேஷம் தாங்கி வருகின்றனர். கிறிஸ்துவ சகோதர சகோதரிகளிற் பெரும்பாலோர் மேல்நாட்டு ஆடைகளை வாங்கித் தரிக்க விரும்புகின்றனர்; இந்திய வழக்க ஒழுக்கங்களை வெறுக்கின்றனர்; சிலர் இந்த நாட்டிற் றோன்றாதவர் போல நடிக்கின்றனர். அன்னார் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பாதிரிகள் மயக்கிற் சிக்கிப் பாரத மாதாவை மறந்தனர். இந்தியாவில் தோன்றியவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாயினும் ஆகுக; மகமதியர்களாயினுமாகுக; ஹிந்துக்களாயினு மாகுக; பௌத்தர்களாயினும் ஆகுக. அவர்கள் இந்தியர்கள் என்பதை மறத்தலாகாது. இந்தியக் கிறிஸ்துவ சகோதரர் களும் ஹிந்துக்களும் இந்தியராகவே மேல்நாட்டவர்களால் பாவிக்கப்படுகின்றார்கள். தென்னாப்பிரிகாவில் இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களுஞ் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். இந்தியக் கிறிஸ்துவ சகோதரர்கள், கிறிஸ்து பெருமானை வழிபடு வதைத் தடுப்பாரில்லை. கிறிஸ்து பெருமானை வழிபடுவதால் இந்தியாவை மறந்துவிட வேண்டுமோ?

இந்தியா முன்னேற வேண்டுமென்னும் எண்ணங் கொண்டு இந்நாட்டுக்கு வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரும் உளர். அவர் இத்தேசத்திற்குச் செய்துள்ள நன்றியை யென்றும் மறவோம்.

12

தாழ்ந்த வகுப்பார்

ஒவ்வொரு நாட்டிலுந் தாழ்ந்த வகுப்பாரிருக் கின்றனர். இறைவன் சிருஷ்டியில் உயர்வு தாழ்வில்லை. கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படு கின்றன. கீழோர் குலத்தில் தோன்றி அறிவு குணஞ் செயலால் மேலோராதலு முண்டு. மேலோரினத்திலுதித்துத் தீயொழுக்கத்தால் கீழோராதலுமுண்டு. பெருமை சிறுமைக்கும், மேன்மை கீழ்மைக்கும் காரணம் ஒழுக்கமே. "ஒழுக்கம் உயர் குலத்தினன்று" என்றார் பெரியோர். உலகத்தில் தோன்றிய பின்னர்த் தஞ்செயலால் கீழ்மைப் படுவர் தாழ்ந்தோர் எனப்படுவோர். இங்கிலாந்து இடலி அமெரிக்கா ஜப்பான் முதலிய தேசங்களிலுந் தாழ்ந்த வகுப்பாரிருக்கின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் மேல்நாட்டில் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் மேல்வகுப்பாரே அரச இன்பங்களை நுகர்ந்து கொண்டு தாழ்ந்த வகுப்பாரைத் துன்புறுத்தி வந்தனர். இங்கிலாந்திலும் அத்தகைய நிகழ்ச்சி நேர்ந்ததுண்டு. காமன்ஸ் சபை வலுத்த பின்னரே உயர்வகுப்பார் எல்லாரையும் நேசிக்கத் தொடங்கினர். ஜப்பானில் சாமுரே

தேசபக்தன் : 29-1-1918; 27-3-1918

என்ற ஒரு வகுப்பாரிருக்கின்றனர். அவர் உயர் வகுப்பாரென மற்றவரால் போற்றப்படுபவர். அவர்தஞ் செல்வாக்கு ஜப்பானில் இன்னுங் குறைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒரு கூட்டத் தவரிடமில்லாது அது ஜனப் பொறுப்பாட்சியாகு மட்டும் உயர்வகுப்பார் பெருமையும், மற்றவர் சிறுமையும் உற்றுக் கொண்டிருப்பர் என்பது பல தேச ஞான முதிர்ச்சி யுடையோர் கருத்து.

நமது நாட்டில் தாழ்ந்த வகுப்பார் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். உயர் வகுப்பார் அவர்களை விலங்குகளைப்போல நடத்தி வருகின்றனர். தாழ்ந்த வகுப்பாருள்ளத்திலும் ஆண்டவன் எழுந்தருளி யிருக்கின்றான் என்ற உணர்ச்சி மேல் வகுப்பாருள் பலருக்கு விளங்குவதில்லை போலும். நாகரிகம் பரவியுள்ள பட்டணங்களில் தாழ்ந்த வகுப்பார் சிறுமையுறுவதாகத் தெரியவில்லை. நாட்டுப் புறங்களில் அவர் படும் கஷ்டத்திற் களவில்லை. அவர்கள் தங்களை அடிமைகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். கீழ்ச் சாதியாரை யின்னும் மரத்திற் கட்டி அடிக்கும் வழக்கம் நாட்டுப் புறங்களில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். "மேலோரிடத்து அடி உதைப்பட்டு ஊழியஞ் செய்யவே நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்" என்று எத்தனையோ பேர் நினைத்துக் கொண்டிருக் கின்றனர். இத்தகையினரைத் தண்டிக்க மேல் வகுப்பாருக்கு எங்ஙனம் மனம் எழுகின்றதோ? அறிகிலேம். தாழ்ந்த வகுப்பார் துக்கத்தை யொழிக்கப் புத்தர், திருவள்ளுவர், சேக்கிழார், இராமாநுஜர் முதலியோர் பன்முறை முயன்றனர். முயன்றும் அவர்தம் வாக்குஞ் செயலும்

சின்னாள் உரம் பெற்று நிலவி அருகின. நமது நாட்டில் தாழ்ந்த வகுப்பாருக்குத் துக்கம் நிரம்பியிருக்கிறதென்பதை மறுப்பாரில்லை.

உலகத்திலே வாழும் எல்லா வுயிர்களின் அறியாமையை நீக்கவே ஆண்டவன் என்றுங் கருணை பொழிந்து கொண்டிருக்கிறான். ஆண்டவன் உயர்ந்தவன். ஆன்மாக்கள் தாழ்ந்தவர்கள். உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுவது இறைவன் செயலால் நன்கு விளங்குகிறது. அத்தகைய ஆண்டவன் அருளைப் பெறுவதற்கு வழி யாது? அவனைப் போலத் தாழ்ந்தவர்கள் அறியாமையை நீக்கக் கூடிய அளவு முயற்சி செய்வதேயாகும். கைம்மாறு கருதாது தாழ்ந்தவர்கள் முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பது இறைவனுக்குகந்த திருத் தொண்டாகும். இத் திருத்தொண்டு செய்யவே நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம் என்று நினைப்பது அறிவுடைமை. இதனைச் சமய விரோதம், சாத்திர விரோதம் என்று கருதுவோர் அன்பின் உண்மை நிலையை அறியாதவராவர்.

மக்கள் கடன் மற்றவர்களுக்கு உழைப்பதே. "என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே"; "நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்"; "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்"; "கிழமைப்பட வாழ்" என வரூஉம் ஆன்றோர் உரைகளைக் கவனிக்க.

இதுகாலை தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு உழைப்பவரெனப் பலர் வெளிவருகின்றனர். அவருள் பலர் நோக்கம் வேறு வழியாக இருக்கிறது. அவர் பட்டம் பெறுமட்டும் தாழ்ந்தவர்க்கு உழைத்தல் முதலிய பொது ஜன ஊழியத்தில் தலையிட்டு வருகின்றனர்; பட்டம் பெற்றதும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்தலை நிறுத்தி விடுகின்றனர். சிலர் தம்

உள்ளத்தில் நிறைவாகக் கொண்டுள்ள ஓர் உயர் பதவி பெறுமட்டும் ஏழைகளுக்காக வேலை செய்கின்றவர்போல நடிக்கின்றனர். தம் எண்ணம் நிறைவேறியதும் ஏழைகள் வீடேறி வரின் அவர்கள் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளும்படி வாயில் காப்போருக்குக் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கின்றனர். இங்ஙனம் காமிய ஊழியஞ் செய்வோர் நற்கதி அடைய மாட்டார். நிஷ்காமிய ஊழியஞ் செய்வோர் பேரின்ப வாழ்வில் திளைத்திருப்பர்.

நமது மாகாணத்தில் தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்த வேண்டிக் காணப்பட்ட சபைகள் பல. அவைகளிற் சில உண்மையாக உலகத்திற்கு நலஞ் செய்து வருகின்றன. இச் சபைகள் பல பாடசாலைகளை அமைத்திருக்கின்றன. அவைகளில் சில தாழ்ந்த வகுப்புப் பிள்ளைகளும் படித்து வருகிறார்கள். செல்வர்கள் உதவியை யெதிர்பார்த்து நடத்தப்படும் அப் பாடசாலைகள் நீண்டகாலம் பயன் செய்யா. அரசாங்கத்தார் கருணை தாழ்ந்த வகுப்பார் மேல் திரும்ப வேண்டும்.

உலகத்திலே வாழும் மனிதருள் சிலர் உயர்ந்தவ ரென்றும், சிலர் தாழ்ந்தவரென்றுஞ் சொல்லப்படு கின்றனர். உயர்வு தாழ்வு பிறப்பை ஒட்டினவோ அல்லது முயற்சிச் சிறப்பைப் பொறுத்தனவோ என்பது பலர் ஐயம். உயர்வு தாழ்வு என்பன எல்லா நாட்டிற்கும் பொது. அவை நாட்டிற்கேற்றவாறு வேறுபட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் உயர்வு தாழ்வு பிறப்பை ஒட்டி நிற்கின்றன. இந்தியாவில் பல வகுப்பாருள் மிகத் தொன்மையோர் தமிழரும் ஆரியருமாவர். தமிழரின் பண்டை நூல்களிலும் ஆரியரின் பண்டை நூல்களிலுஞ் சாதி வேற்றுமை கூறப்படவில்லை.

இடைக் காலத்தில் இந்தியாவில் சாதி வேற்றுமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்காலத் தெழுந்த நூல்களும் சாதி வேற்றுமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. இடை இடையே ஞானிகள் பலர் தோன்றிச் சாதி வேற்றுமையை மறுத்தனர். இராமாநுஜர் முதலியோர் சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்கப் பெரு முயற்சி செய்தனர். பின் வந்தார் அவர் தம் முயற்சிக்குக் கேடு சூழ்ந்தனர்.

உயர் வகுப்புச் சகோதரர்களே! தாழ்ந்த வகுப்பாரை மிருகங்கள்போல் பாவிக்க வேண்டாம். அவர்களும் மனிதர்களே. அவர்களை ஒழுக்கத்தில் உயர்த்த வேண்டுவது உங்கள் கடமை.

13

பாஷை வளர்வதெப்படி?

மனிதர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பொதுக் குணங்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று அபிமானமென்பது. அபிமானம் பல திறப்படும். அதனை அறிஞர் முத்திறமாகப் பிரித்திருக்கின்றனர். அவை தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், சமயாபிமானம் என்பன. அனுபவ ஞானங் கைவரப் பெற்றார்க்கு எவ்வபிமானமும் இல்லை என்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது.

இம் முத்திற அபிமானங்களுள் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வோர் அபிமான முடையவரா யிருப்பர். எவனிடத்துப் பாஷாபிமானம் உரம் பெற்று நிற்கிறதோ, அவனிடத்து ஏனைய ஈரபிமானமும் நிலைபெற்று விளங்கும். பாஷை வளர்ச்சியே தேச வளர்ச்சிக்கும் சமய வளர்ச்சிக்கும் மூலமாயிருப்பது. ஆங்கில பாஷை இங்கிலாந்துக்கு உரியது. அஃது அந்நாட்டிலன்றி, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுள்ள இந்தியா முதலிய தேசங்களிலும், ஜப்பான், அமெரிக்கா முதலிய பிற தேசங்களிலும் பரவி யிருக்கிறது. அம்மொழி எங்கெங்கே பரவி நிற்கின்றதோ, அங்கங்கே ஆங்கிலேயர் வழக்க ஒழுக்கங்களும் நிலவி வருகின்றன.

தேசபக்தன் : 9-2-1918

பொதுவாக இந்தியர்கள் சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டு மேதாவிகள் உபந்நியசிக்கும்போது மேல்நாட்டுக் கவிவாணர் உரைகளை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் உள்ளம் ஆங்கில மயமாக மாறி யிருக்கிறது. நடை உடை பாவனையும் அங்ஙனே மாறுகின்றன. ஆங்கிலேயர் முறைப்படி உணவு கொள்ள எத்தனையோ பேர் முயல்கின்றனர். எத்தனை பேர் முயன்று பயன்பெற்று இன்ப நுகர்கின்றனர்! மனைவி யையும் ஆங்கில மயமாக அழகு செய்து கண்டு களிப்போர் எத்தனை பேர்! சுதேசியம் பேசிக் கொண்டே ஆங்கில முறையான உடை தரிப்போர் எத்தனை பேர்! இவைகட்குக் காரணம் யாது? ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியால் அவர்தம் உட்கரணங்கள் யாவும் அம் மொழியில் தோய்ந்து விடுவதேயாம். இதனால் மனிதன் வழக்க ஒழுக்கங்களை மாற்றும் ஆற்றல் மொழிகளுக்கு உண்டு என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல நன்கு விளங்கும்.

நாம் தமிழகத்தாராகலின், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சிறிது யோசித்தல் வேண்டும். தமிழில் உயரிய நூல்கள் பல இருக்கின்றன. அவை யாவும் இற்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாக்கப்பட்டவை. அந் நூல்களில் இயற்கை வனப்பும், பிற சுவைகளும் மலிந்து கிடக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அத்தகைய நூல்கள் ஒருவராலும் எழுதப் படவில்லை. வரவரத் தமிழ் வளம் அருகலாயிற்று. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாகரிகமுற்ற அறிஞர்களால் பேசப்பெற்றுப் பண்பட்ட ஒரு மொழியின் வளங் குன்றியதற்குக் காரணம் என்ன? அம் மொழியின்மாட்டுப் பலர்க்குப் பற்றின்மையே யாகும். நேற்றுத் தோன்றி இன்னும் பண்படாத கலப்புமொழியாகிய

ஆங்கிலம் செழித்தோங்குவதற்குக் காரணம் யாது? அம் மொழியாளர் அதன்மாட்டார்வங் கொண்டுள்ளமையே யாகும். இந்தியாவிலும் அன்னார் தம் மொழியை நியாயஸ்தலத்திலும், சட்டசபையிலும், பிறவிடங்களிலும் கட்டாயமாகப் பேசவேண்டு மென்னும் நியதி ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர்; சர்வகலாசாலையில் இவ்விப் பட்டம் பெற்றோரே இவ்விவ் வேலைக்கு அருகர் என்னும் விதியையும் பிறப்பித்திருக்கின்றனர். வயிற்றின் கொடுமைக்காக ஜனங்கள் எம்மொழி பயில விருப்பங் கொள்வார்கள்? அவர்கள் ஆங்கில மொழியைப் பயில வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தேச வழக்க ஒழுக்கங்களும் தேசாபிமானமும் அற்றுப் போகின்றன.

பண்டைத் தமிழர் வழக்க ஒழுக்கங்கள் நிலவ வேண்டுமாயின், முதலாவது தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு உழைத்தல் வேண்டும். ஒருவர் இருவர் சேர்ந்து சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உழைத்து வருதலால் சிறிதும் பயன் விளையாது. அரச காரிய முழுவதுந் தமிழிலேயே நடைபெறல் வேண்டும். அப்பொழுது தமிழ் ஆக்கமுறும்.

தமிழ்ச் சகோதரர்களே! தமிழ் மொழியிலேயே அரசியல் முறைகள் நடைபெற வேண்டிய வழிகளைத் தேடுங்கள். தமிழ்த்தாயின் நலத்தை நாடோறுங் கோரி இறைவனை வழிபடுங்கள்.

14

அச்சு வேலை

பண்டைக் காலத்தில் அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல்கள் தோலிலும், பட்டைகளிலும், தாழைகளிலும், பனை ஓலைகளிலும், செப்புத் தகடுகளிலும் எழுதப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் ஒருசிலரே நூலாராய்ச்சி செய்து வந்தனர். பெரும்பாலும் அரிய நூல்கள் மடங்களிலிருக்கும். அவைகளைக் கண்ணாற் காணவும் அருந்தவங் கிடத்தல் வேண்டும். குருமார்கள் சீடர்களைத் துன்புறுத்தியதற்கு அளவே யில்லை. ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்களை இழிதொழில் செய்ய ஏவுவார்கள். பல புத்தகங்களின்மை யால் மாணாக்கர்கள் நெட்டுருப் பண்ணுவார்கள். நூல்கள் பெரும்பாலும் பாச் செய்யுளால் யாக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் இதுவே.

அச்சு வித்தை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர்ப் புத்தகப் பஞ்சம் ஒழிந்தது. புத்தகங்கள் நண்பர்களைப் போலத் துணைபுரிந்து வருகின்றன. அச்சு வித்தை அறிவுப் பிணியாகிய அறியாமை யென்னும் இருளை ஒழிக்குஞ் சூரியன் போன்றது. அத்தகைய அச்சு வித்தையை முதல் முதல் கண்டுபிடித்தவர் சீனா தேசத்தார். அதை மேல்

தேசபக்தன் : 16-2-1918

நாட்டார் தாங் கண்டதாகக் கூறுகின்றனர். பெரும்பாலும் உலகத்தில் நிலவும் வித்தைகள் பிறந்தவிடம் கீழ்நாடே யாகும். மேல்நாடு ஆக்கம் பெற்ற பின்னர் ஈண்டிருந்த வித்தைகள் யாவும் ஆண்டுச் சென்றன. வித்தை யியல்களை வளர்த்தவர் மேல்நாட்டவர் என்பதை மறுப்பாரில்லை. கீழ் நாட்டை ஈன்ற தாயாகவும் மேல்நாட்டைச் செவிலித் தாயாகவும் கொள்வது பொருத்தம்.

அச்சு வித்தையால் உலகம் நடைபெறுகின்றது. அச்சு வித்தை இல்லையேல், உலகம் இல்லையென்றே கூறலாம். இவ்வச்சு வித்தையாலன்றோ தமிழிலுள்ள பல அரிய நூல்களோடு யாம் நாடோறும் பேசி யின்புறுகின்றோம். இப் பேரின்பத்தை நமக்கீந்த வள்ளல்களாகிய ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், ராவ்பஹதூர் தாமோதரம் பிள்ளை யவர்கள், மகாமகோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் முதலிய தமிழ் மக்களுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்ய வல்லோம்? அது மண்ணகத்து மில்லை; வானகத்துமில்லை. அந் நூல்களை வாசிக்குங் காலத்து எமதுள்ளத்தெழும் இயற்கை இன்பமே அவர்க்கு யாம் செலுத்தக் கூடிய கைம்மாறாகும்.

உயிர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கருவியாக வுள்ள நூல்களை அச்சிடுவோரைப் பற்றி விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம். அன்னார் பெரிதும் கல்வி யறிவு உடையவரா யிருத்தல் வேண்டும். மேல்நாடுகளில் நூல்கள் பிழையின்றி அச்சிடப்படுவதைப் பலர் அறிவர். இந்தியாவி லிருந்து கொண்டே ஒருவனால் எழுதப்படும் நூல்கள், இங்கிலாந்தில் அவன் உதவியைச் சிறிதும் எதிர்பாராது பிழையின்றி அச்சிடப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் யாது? ஆண்டுள்ள அச்சு வேலைக்காரர் அனைவரும்

கல்வியறிவுடையவரா யிருத்தலே யாம். இந்தியாவில் பெரும்பாலும் நூல்கள் பிழையின்றி அச்சிறுக்கப் பெறல் அருமையினும் அருமை. பிழைதிருத்த மில்லாத புத்தகங் களைக் காண்டலும் அரிது. ஆசிரியர் ஒரு கருத்துக் கொண்டு எழுதுவர். அதை அச்சுக் கோப்போர் ஒரு விதமாகக் கொள்வர். நூலாசிரியர் அருகிருந்து பிழை திருத்தும் நூல்களிலும் பிழைகள் ஏராளமாகக் காணப் படுகின்றன. இந்தியாவில் நான்காம், ஐந்தாம் வகுப்பு வரை வாசித்தவர்களே பெரிதும் அச்சுக் கோக்கும் வேலைக்கு வருகின்றார்கள். சிலர் தெருப் பள்ளிக்கூடங்களில் அட்சராப்பியாசஞ் செய்து அச்சுக் கூடங்களுக்குப் போகின்றனர். வல்லினத்துக்கு இடையினமும், இடையினத் துக்கு வல்லினமும் மாறி மாறி அச்சுக் கோக்கின்றனர். நாடோறும் இக் கஷ்டங்களைக் கண்கூடாக நாம் அனுபவித்து வருகின்றோம். வேலைக்காரர்கள்மீது குற்றஞ் சுமத்துவது அறியாமை. பெரும்பாலும் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவர்களே அச்சு வேலைக்குச் செல்கின்றார்கள். அவர்கள் எங்ஙனம் கல்வி அறிவு நிரம்பப் பெறுவார்கள்? பாடசாலைச் சம்பளங்கள் பணக்காரர்களையே நடுங்கச் செய்கின்றன. ஏழைகள் என் செய்வார்கள்? பாவம்!

பெரும்பாலும் அச்சுக் கூடங்களில் காலை முதல் மாலை வரை நின்றுகொண்டே வேலை செய்கிறார்கள். எழுத்துக்களை உற்று நோக்கலால் கட்புலனும், நிற்றலால் காலுறுப்பும் பலவீனமடைகின்றன. இதனால் மூளை வரண்டு இரத்த ஓட்டமுங் குன்றும். உலகத்திலே யுள்ள ஆபாசநோய்கள் பல அச்சுவேலைக்காரர்களை உறைவிட மாகக் கொள்கின்றன. சில இடங்களில் கருவிகள் தேய்ந்த இயந்திரங்களும், முகந்தேய்ந்த எழுத்துக்களு மிருக்கின்றன.

இவைகளைக் கொண்டு வேலைக்காரர்கள் என் செய்வார்கள்? சொந்தக்காரர்கள் வேண்டுவது பண மொன்றே. தேய்ந்த சாமான்களாலும் வேலைக்காரர் களுக்குப் பல வகைக் கஷ்டங்களுண்டு. வயதடைந்தவர்கள் அச்சு வேலைக்குத் தங்களை இளமையில் அனுப்பிய பெற்றோர்களை நொந்து நொந்து வைகின்றார்கள். இன்னும் அச்சு வேலைக்காரர் துயரம் விரிக்கில் பெருகும். இவர்தந் துயரத்தை உணர்ந்தவர் எத்தனை பேர்? அதை ஒழிக்க முயன்றவர் எத்தனை பேர்? எத்தனைக் கௌரவ அங்கத்தவர் அச்சுவேலைக்காரரைப் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தினர்? ஒருவரும் இல்லை என்றே கூறலாம்.

அச்சுத் தொழிலாளருக்காக ஒரு தரும பாடசாலை அமைத்தல் வேண்டும். அதில் தேறும் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பத்திரம் கொடுத்தல் வேண்டும். அப் பத்திரம் இல்லாதார் அச்சு வேலைக்குப் போதல் கூடாது என்ற ஒரு நியதி ஏற்படல் வேண்டும். இவர்கள் உட்கார்ந்து வேலை செய்யவும், பிற துன்பங்களினின்றும் அவர்கள் விடுதலையாகவும் ஜனத்தலைவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதன் பொருட்டு ஒரு சங்கம் உடனே ஏற்படுத்தல் வேண்டும். இதைக் குறித்துக் கௌரவ அங்கத்தவர்கள் சிறிது கவனஞ் செலுத்துவார்களென நம்புகிறோம்.

15

செல்வத்தைச் செலவழிக்கும் வழி

மனித வாழ்விற்குச் செல்வம் இன்றியமையாதது. அஃது இரு வகைப்படும். ஒன்று அருட்செல்வம்; மற்றொன்று பொருட் செல்வம். முன்னையது அவ்வுலகிற்கு வேண்டுவது; பின்னையது இவ்வுலகிற்கு வேண்டுவது, பொருளின்றி இவ்வுலகில் வாழ்தல் அரிது. அதுபற்றி ஈண்டுப் பொருட் செல்வத்தை நாம் எடுத்துக் கொள்வோம்.

பொருளை அறவழியால் சேர்த்தல் வேண்டும்; அதனைத் தக்கவர்க்குப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். மற வழியால் பொருளீட்டலும், அதனைத் தீயவழியில் செலவழித்தலும் பெரும் பாவம்.

செல்வப் பொருளுடையாருள் பெரும்பாலோர் தம் பொருளைத் தமக்கும், தம்மைப் போன்றார்க்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். அழகிய முடி, சுட்டி, மதாணி, காதணி, கையணி முதலிய ஆபரணங்களையும், விலை யுயர்ந்த பட்டாடைகளையும் அணிய விரும்பி, அவைகட்காகப் பொருளைச் செலவழித்தலும் பிறவும் தம்

தேசபக்தன் : 4-3-1918

பொருட்டுப் பொருளைப் பயன்படுத்துவதாகும். மனைவி முதலியோரை அலங்கரிப்பதும் தம்பயன் கருதியே என்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது. தம் போன்ற செல்வர்களை வரவழைத்து, அவர்களை விருந்தினாலும், உல்லாசக் கச்சேரியினாலும் மகிழச் செய்தலும் பிறவும் தம்மைப் போன்றார் பொருட்டுப் பொருளைப் பயன் படுத்துவதாகும்.

செல்வனொருவன் மற்றொரு செல்வன் கலியாணத் திற்குச் சென்று ஆயிரக்கணக்கான பொருளைச் செலவழிக் கின்றான். பின்னர் இவன் அவன் கலியாணத்திற்குச் சென்று தான் அவன்பால் பெற்ற பொருளை மீண்டும் திருப்பிக் கொடுக்கின்றான். இஃதொருவிதப் பண்டமாற்று வியாபாரமாகும். இஃது அறவழி யாகாது.

பொருளில்லா வறியவர்க்கே பொருளை யுதவல் வேண்டும். அவர் மீண்டும் அப் பொருளைத் திருப்பிக் கொடுக்க வியலாதவர். செல்வர்கள் ஏழைகட்காகவே சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். செல்வர்கள் ஏழை களுக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். "செல்வர்கள் கடன்காரர்கள்" என்று விவலிய வேதங் கூறுகிறது.

எத்தனையோ ஏழைகட்குச் செலுத்த வேண்டிய பொருளை மனைவியின் காதணி (கம்மல்) ஒன்றிற்குச் செலவழிக்கும் ஒருவன் நாளை கடவுளுக்கு உத்தரவு சொல்ல வேண்டியவன். கலியாண முதலிய நற்காரியங் களிலும், அந்தியேஷ்டி முதலிய தீக்காரியங்களிலும் அளவிலாப் பொருளைச் செலவழிக்கின்றவன் மூடன். சிறியர் தீக்களிநிமித்தம் தாசிக் கச்சேரிக்குப் பொருளைச் செலவழிக்கின்றவன் அறிஞனோ? தனக்குந் தன்னைச் சார்ந்தார்க்கும் வேண்டப்படும் பொருளிற்கு மேலாகத்

தன்னிடத்துப் பொருளிருக்குமாயின், அதனைச் சேமித்து வைக்க வேண்டிய இடம் ஒன்றுண்டு. அது யாது? மதராஸ் பாங்கோ? மயிலைச் சேமநிதியோ? பிற நிதிகளோ? அன்று; அன்று. அஃது ஏழைகளின் வயிறே ஆகும். எவன் பொருளை வைத்தியசாலைக்கும், பாடசாலைக்கும், அன்ன மடத்துக்கும் பயன்படுத்துகின்றானோ அவனே தன் பொருளை நன்னிதியில் சேமித்தவனாவான். கூடிய அளவு பிறர் சுகத்தைத் தன் சுகமாகக் கருதுகின்றவனைப் "பக்தன்" என்னலாம். வெளிவேஷத்தினால் எவனும் பக்தனாக மாட்டான்.

மஹாத்மா காந்தி மாணிக்கங்களிழைத்த ஆபரணங் களைத் தரிக்கின்ற அரசர்களையும், ஜமீன்தாரர்களையும் வெறுக்கின்றனர். விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களினால் மனைவியை அலங்கரித்து மகிழ்வுறும் ஒருவனை அவர் விரும்புகின்றாரில்லை. அப்பெரியார் விருந்து கச்சேரிக்கு அளவிலாப் பொருளைச் செலவழித்துப் பட்டம் பெறுவோரைச் சிறிதும் மதியார்.

16

இந்தியாவும் சமயமும்

உலகத்திலே உள்ள தேசங்கள் பலவற்றுள்ளும் இந்தியா சமய உணர்ச்சியில் பேர் பெற்றது. சமய ஞானத்தை உலகத்துக்கு வழங்கியது இந்தியாவே, இந்தியர்கள் காலை முதல் மாலை வரை செய்யும் கிரியைகள் யாவும் கடவுள் நினைவை ஊட்டுவனவாகவே யிருக்கின்றன. ஒவ்வோரிந்தியனும் படுக்கையினின்றும் எழுந்த வுடனே கடவுளைத் தியானஞ் செய்ய வேண்டு மென்னும் நியதி யிருக்கிறது. நீராடும்போதும், உண்ணும் போதும், உறங்கும்போதும் இறைவன் நினைவே உண்டாகுமாறு மகாமந்திரங்களை உச்சரிக்க வேண்டுமென நூல்கள் கூறுகின்றன. அன்பு மயமாகவுள்ள ஓர் அரும் பொருளை இடையீடின்றி ஒருவன் நினைத்து வருவனாயின், அவன் உள்ளமும் அன்பு மயமாகும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. எவன் உள்ளத்தில் (மனத்தமுதாகிய) அன்பு உதயமாகிறதோ, அவன் மற்றவரை அன்பாகக் காண்கின்றான்; அவரிடத்தில் அன்பாகப் பேசுகின்றான். அவனிடத்தில் பொறாமை, கோபம், கடுஞ்சொல் முதலிய தீக்குணங்கள் தலைக்காட்டா.

தேசபக்தன் : 5-3-1918

மனிதனிடத்துள்ள பொறாமை முதலிய துர்க்குணங்கள் கெட்ட விடமே மோட்ச லோகமாகும். அது சாயுச்சிய மெனவும், கைலாயமெனவும், வைகுந்த மெனவும், பரலோகமெனவும், நிருவாண நிலையெனவும் வழங்கப் பெறும். இவை யாவும் ஒரு பொருளைக் குறிப்பனவே. இவை மனிதனுக்கு வேறாக உள்ளன என்று நினைப்பது அறியாமை. மனிதனது பூரண அன்பு நிலையே பேரின்பமென்பது அனுபவ ஞானிகளின் கொள்கை.

இத்தகைய அன்பு நிலைக்கு வழியாக வுள்ள கிரியைகள் இந்தியாவில் அருகிவிட்டன. கிரியைகளின் உண்மைப்பொருள் இறந்துபட்டமையான், இக்காலத்துச் சில அறிவாளிக்ளுக்கு அவை அறிவுடைச் செயல்களாகத் தோன்றுவதில்லை. சமய ஒழுக்கம் என்று இந்தியாவில் குன்றத் தொடங்கியதோ, அன்று தொட்டு இந்தியா வறுமைக்கும் பிணிக்கும் இரையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வெளிவேஷமே சமய ஒழுக்கம் என்று நினைப்பது அறியாமை. கொலை, கள், களவு, காமம், பொய் என்னும் ஐந்து பாவங்களைச் செய்யாதிருத்தல் சமய ஒழுக்கத்துக்கு அடிகோலுவதாகும்.

இப்பொழுதுள்ள பாடசாலைகளால் மாணாக்கர் களுக்குச் சமய ஒழுக்க உணர்ச்சி யுண்டாகாதென்பது திண்ணம். நாட்டுக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தி, அவைகளில் மாணாக்கர்களுக்குச் சமய ஒழுக்கத்தைப் போதித்தல் வேண்டும். அப்பொழுது இந்தியாவில் பழய சமய ஒழுக்கம் மீண்டும் உயிர்பெறும். இப்பொழுது சமய ஒழுக்கத்தை ஆபாசக் குப்பைகள் மூடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவின் உயிர் சமயத்தில் அடங்கி யிருக்கிறது. சமய ஒழுக்க வளர்ச்சிக்காக முயல வேண்டுவது ஒவ்வோர் இந்தியர் கடமை.

17

தொழிலாளர் சங்கத்தின் அவசியம்

தொழிலாளர் உதவியின்றி உலகம் நடைபெறாது. தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பினாலேயே உணவும் உடையும் உலகம் பெறல் வேண்டும். தொழிலாளர் செம்மை நலம் நாட்டின் செம்மை நலமாகும். அவர் வறியராயின் அவர் வாழும் நாடும் வறிய நாடாகும்.

இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் தொழிலாளர் செல்வம் நூல்களில் சிறப்பிக்கப் பட்டிருத்தல் கவனிக்கத் தக்கது. அவர் தந் தலைவர்கள் அரசனுக்கு முடிசூட்டும் பேறு பெற்றிருந்தார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவில் தொழிலாளர் தம் பெருமை தாம் உணராமலும், தம்மைக் கீழோரெனக் கருதியும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்க ளிடத்தில் பிணியும் வறுமையும் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஜனத்தலைவர்கள் அவர்கள் துக்கத்தைப் போக்க என்ன செய்யப் போகின்றார்களோ? அறிகிலேம். இந்தியாவில் தொழிலாளர்களுக்கும் ஜனத் தலைவர்களுக்கும் எவ்விதத தொடர்புமில்லை. தொழிலாளர் ஜனத் தலைவர்களைக் கவனிப்பதில்லை. ஜனத்தலைவர்கள் தொழிலாளரை

நேசிப்பதில்லை. இனி ஜனத்தலைவர்கள் தொழிலாள ரோடு நெருங்கி பழக வேண்டுவது அவசியம்.

இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் பெருமையுற்றிருப்பதை அறியாதா ருளரோ? பார்லிமெண்டில் அவர் தங்கட்சியே வலுத்து நிற்கிறது. அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலிய தேசங் களில் தொழிலாளர்கள் ஆக்கம் பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஆங்கே தொழிலாளருக் கெனப் பல சங்கங்களிருக்கின்றன. தொழிலர்ளர்கள் அரசியலை நன்கு உணர்ந்திருக் கின்றார்கள். தொழிலாளர்கள் பெருமை பெற்றிருத்தலால் அந் நாடுகளும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றன.

இந்தியா தொழிலாளரையே ஏராளமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் செல்வமே இந்தியாவின் செல்வம். அவர் வறுமையே இந்தியாவின் வறுமை. அவர்கள் இப்பொழுது வறுமையின் கொடுமையால் பீடிக்கப்படுகின்றமையான், அவர்கள் வயிறார உணவு கொள்ள இயலாதவர்களாய், வாந்தி பேதிக்கும் சீதபேதிக்கும் பிற நோய்களுக்கும் இரையாகின்றார்கள். அவர்கள் நோயால் விரைவில் இறந்து படுதலால் இந்தியாவின் சராசரி வயதும் குறைந்து வருகிறது. இந்தியா செல்வத்திலும் வயதிலும் நன்னிலை யுற வேண்டின் இந்தியத் தொழிலாளர் எல்லா வழியிலும் செம்மை பெறல் வேண்டும். நாட்டின் நன்மை நாடுவோர் யாருக்காக உழைக்க வேண்டும்? சட்டசபை அங்கத்தவர்க்காகவோ அல்லது தொழிலாளருக்காவோ என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஏழைத் தொழிலாளருக்கு உழைப்பதே பெருந்திருத் தொண்டு. அதுவே ஈசுர பூசை.

சிலர் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க முயற்சி செய்யினுஞ் செய்வர்; நம்மைப் பயமுறுத்தினும் உறுத்துவர். பொதுநலத்துக்காக உழைக்க முன் வருங் காலத்து நமக்கு என்ன என்ன கஷ்டம் நேர்ந்தாலும் அதையொரு பொருட்படுத்தலாகாது. மஹாத்மா காந்தி பேஹார் மாகாணத்துத் தொழிலாளருக்காக எவ்வளவு உழைத்தார் என்பதை அறியாதாரில்லை. அப்பெரியாரை நாடோறும் வழிபட்டுவரின் அவரது ஆத்ம சக்தி நமக்கும் உண்டாகும்.

இப்பொழுது சென்னையிலும் பிற முக்கிய பட்டணங்களிலும் தொழிலாளர் சங்கங்கள் காணல் வேண்டும். தொழிலாளர் நன்மைக்காக அரசாங்கத்தார் உதவியால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முதலியன ஏற்படுத்தல் வேண்டும். ஆங்காங்கே இராப்பள்ளிக் கூடங்கள் அமைத்துத் தொழிலாளருக்குக் கல்வி கற்பித்து, அவருக்கு அரசியல் ஞானத்தைப் போதிக்க வேண்டும். இனியாவது தொழிலாளர் சங்கத்தின் அவசியத்தை உற்றுநோக்கித் தலைவர்கள் துணை செய்வார்களென நம்புகிறோம்.

18

மோட்சானந்தமும் சுய ஆட்சியும்

உலகத்திலே வாழும் உயிர்கள் யாவும் இன்பத்தையே நாடுகின்றன. இன்பத்தை வெறுக்கின்றவன் பித்தனே யாவன். அவ்வின்பம் அறிவிற்கும் அநுபவத்திற்குந் தக்கவாறு பலதிறமாகத் தோன்றும். ஓரின்பமே அவரவர் உழைப்பிற்குத் தக்கவாறு பயனளித்து வருகிறது. காம குரோத லோபம் முதலிய தீக்குணங்கள் கெட்ட விடத்தில் ஒரு வகை இன்பந் தோன்றும். அவ்வின்பமே பேரின்பம். அவ்வின்ப நுகர்வோர்க்கு உலகத்திலே உள்ள எல்லாப் பொருளும் இன்ப வடிவாகவே புலனாகும். அவருக்குப் பகைவரில்லை. அவரைப் புலி, கரடி, சிங்கம் முதலிய விலங்குகளும் நேசிக்கும். அவர் கடவுளாகின்றார். கடவுள் என்பது பூரண இன்பமே. "ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே'' என்று மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்திருக்கின்றனர். மனிதப் பிறவி தாங்கிய ஒவ்வோருயிரும் அப்பேரின்பத்தை நுகரவே முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சி செய்யாது பாழுக் குழைப்பது அறிவீனமாகும்.

தேசபக்தன் : 7-3-1918

இந்தியருள் பெரும்பாலோர் மோட்ச இன்பத்தையே விரும்புகின்றவர்; உலக வின்பத்தைப் பொருட்படுத்தாதவர். பண்டைக் காலத்தில் அன்னார் உலக இன்பத்தை எவ்வகை முட்டுமின்றி நுகர்ந்து வந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் அவர் வீட்டின்பத்தை நுகரவே முயன்று வந்தனர். இதுகாலை உலக இன்பத்தையே பூரணமாக நுகருநிலையில் இந்தியரில்லை என்பதை அறியாதாருளரோ? உலகத்திலே இன்ப வாழ்க்கையில் திளைத்து நில்லாதவர் பேரின்ப வாழ்க்கையில் திளைத்து நில்லார் என்பது எமது கொள்கை.

மனித வாழ்வு என்பது உடலும் உயிரும் ஒன்றுகூடி நடைபெறுவதொன்றாம். உயிரின்பத்துக்குக் கருவி உடலின்பமே யாகும். உடலின்பங் குறையின், உயிரின்பமுஞ் சோர்வடையும் என்பது அனுபவ ஞானம். உயிரின்பமாகிய பேரின்பத்தை நுகர விரும்புவோர், உடலின்பத்துக்கு எவ்வகை இடையூறும் நேராவண்ணம் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே"

என்றார் திருமூலரும்.

உடலிற்கு இன்பந் தேடவேண்டுவது நம் பெருங் கடமை. உடலின்பத்துக்கே இதுகாலை நாம் வருந்துகிறோம். நாம் உயிரின்ப விசாரணை எங்ஙனஞ் செய்வோம்? இந்தியாவில் இதுகாலை உயிரின்ப ஆராய்ச்சி அருகி நிற்றலை உணராதாரில்லை. காலை முதல் மாலை வரை வயிற்றுக் குழைக்கின்றோம். அப்படி உழைத்தும் வயிறார

உணவு கிடைப்பதில்லை. நமது நாட்டில் வயிறார உணவு கொள்வோர் ஒருசிலரே. உடலின்பத்துக்குத் தடையாக வுள்ள கட்டுகளினின்றும் வெளிவர முயற்சி செய்ய வேண்டுவது நம் பெருங் கடமையன்றோ? இக்காரணம் பற்றியே நாம் சுதந்தரத்தை விரும்புகின்றோம்; சுய ஆட்சி கேட்கின்றோம்.

உயிரின்பமாகிய மோட்சானந்தம் உடலின்பமாகிய சுதந்தரத்தில் நிலைத்து நிற்கிறது. சுதந்தர இன்பம் பெண்ணின்பத்தினுஞ் சிறந்தது என்று அப்பர் கூறியிருக்கின்றார்.

மோட்சானந்தத்தைக் குறித்து ஞானாராய்ச்சி செய்யும் வேதாந்திகளும் சுய ஆட்சி முயற்சியில் தலைப்பட்டுழைத்தல் வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி முறையில் நம்மவர் சுதந்தர இன்பத்தை நுகர்தல் இயலாது. அச்சமும் நடுக்கமுமே நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. நாம் நமது விருப்பப்படி நம் நாட்டுக் கல்வியைப் பயிறல் வேண்டும். வேதவேதாந்த உண்மைகளை நம் மாணவர்கள் ஆராய்ந்து இந்தியாவிற்குரிய சகோதரத்துவத்தை உணரல் வேண்டும். அவர்களுக்குப் பிறநாட்டு அநாகரிகங்களில் வெறுப்பு உண்டாதல் வேண்டும்.

19

இந்தியர் சமயம்

உலகத்திலுள்ள தேசங்கள் பலவற்றுள்ளும் சமய ஞானத்தில் சிறந்து விளங்குவது இந்தியாவே. முதல் முதல் சமய ஞானத்தைப் பெற்றதும், அதை உலகத்துக்கு வழங்கியதும் இத் தேசமே. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகமெல்லாம் அறியாமையில் அமிழ்ந்து கிடந்தபோது, இந்தியா அறிவுப் பொருளை ஆராய்ந்து, அதன் உண்மை கண்டிருக்கிறது. ஒரு பேர் அறிவே யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது என்னும் உண்மையை விளக்குவது வேதாந்தம். உபநிடதம் என்பதும் அதுவே. எல்லாச் சமயங்களுக்குத் தாயகமாக இருப்பது வேதாந்தம் ஒன்றே. உலகத்தில் எம்மூலையில் ஒரு கொள்கை புதிதாகத் தோன்றினாலும், அஃது உபநிடதத்தில் சொல்லப்பட்டதாகவே யிருக்கும். உபநிடத உண்மையே இந்தியர் சமயம் என்பது.

இச் சமயம், இந்நாளில், இன்னவரால் உண்டாக்கப் பட்டது என்று கூறப் போதிய கருவியில்லை. சரித்திர காலத்துக்கு முன்னரே இக் கொள்கை இந்தியாவில் நிலவியதாகத் தெரிய வருகிறது. எல்லாச் சமயங்களிலும் இந்தியர் சமயம் மிகத் தொன்மையது.

தேசபக்தன் : 13-3-1918

இந்தியர் கொள்கையைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறுப. உண்மை விளங்கப் பெற்றவர்க்கு இந்தியர் சமயம் தஞ்சமயமாகத் தோன்றும். கொரானையும் உபநிடதத்தை யும் வாசித்த ஒரு மகமதியனுக்கு வேற்றுமை யுணர்ச்சி தோன்றாது. விவலிய வேதத்தையும், உபநிடதத்தையும் ஆராய்ந்த கிறிஸ்தவனொருவனுக்கு ஒற்றுமை உணர்ச்சியே புலனாகும். உபநிடதம் என்பது ஒரு சமயக் கொள்கையைத் தழுவுவதன்று. ஆன்மா அறியவேண்டிய உண்மை எதுவோ அதையே உபநிடதம் கூறுகிறது. அவ்வுண்மையையே புத்தர் ஒரு காலத்தில் விளங்கச் செய்தனர். அவரைப் பின்பற்றினோர் பௌத்தரெனவும், அவரது சமயத்தைப் பௌத்த சமய மெனவும் பின்வந்தோர் வழங்கலாயினர். கிறிஸ்துநாதரும் தாங் கண்ட ஓர் உண்மையை உலகத்துக்கு அறிவுறுத்தினார். அவ்வுண்மை கிறிஸ்து சமயம் எனப் பின்னர்ப் பெயர் பெற்றது. மகம்மது கண்ட உண்மை மகம்மது சமயம் என அழைக்கப்பட்டது.

உண்மை என்றும், யாண்டும் ஒன்றே. அதை எவரெவர் கண்டனரோ அவரவர் பெயரால் அது பெயர் பெற்று விட்டது. அக் குருமார்கள் கண்ட உண்மையையே ஒவ்வொருவருங் காண வேண்டியவர். இவ்வுண்மை வடிவாக உள்ளதே உபநிடதம். இத்தகைய உபநிடதக் கொள்கையை எவர் சமயக் கொள்கையாகக் கூறுவது? அஃது ஒவ்வோர் ஆன்மாவின் முடிந்த கொள்கையாக விருக்கிறது. ஆத்ம விளக்கம் பெற்ற ஒவ்வொருவர் கொள்கையும் உபநிடதக் கொள்கையேயாம். இக் கொள்கை முதல் முதல் இந்தியாவில் பிறந்தமையால், இதனை இந்தியர் கொள்கை யெனவும், இந்தியர் சமயம் எனவும் அறிஞர் வழங்கி வருகின்றனர்.

இச் சமரசக் கொள்கை வசிட்டர், வியாசர், கண்ணபிரான், புத்தர் முதலியோரால் இந்நாட்டிலேயே விளக்கமாக விரித்தோதப்பட்டது. இவர்தங் கூற்றுக்களும் உபநிடதப் பொருளாகவே கொள்ளப்பட்டு வந்தன. உபநிடத உண்மை விளங்கப்பெறப் பல கிரியா முறைகள் ஏற்பட்டன. அவை நித்யானுஷ்டானம், ஆலய சேவை முதலியன. இவை யாவும் மன ஒற்றுமைக்கும், இடையறாது இறைவனைத் தியானிப்பதற்குஞ் சோபானமாயிருப்பவை. இவ்வனுஷ்டானமுறைகளை விரித்தோதப் பன்னூல்கள் எழுந்தன. உபநிடத உண்மையைக் கைப்பற்றிப் பேரின்ப நெறியடைந்த பலர் சரித்திரங்களும் எழுதப்பட்டன. சங்கரர் முதலியோர் வியாச சூத்திரம், பகவத்கீதை முதலிய நன்னூல்களுக்குப் பேருரை கண்டனர். இவர் பாஷியக் காரர் எனப்படுவர். இவர் காலத்துக் கேற்றவாறு முதனூலைத் தழுவித் தங் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். மூல நூல் ஒன்றாயிருப்பினும் இவர் தங்கருத்து மாறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணமுண்டு. அது சரித்திர கால ஆராய்ச்சியுடையோருக்கு நன்கு புலனாகும். ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் முதனூல் மீது கருத்தைச் செலுத்தாது, உரைகள்மீது கருத்தைப் பதியவைத்து மாறுபடலாயினர்.

சமரசக் கொள்கையொன்றே, பல கொள்கைபோலத் தோன்றலாயிற்று. தத்தங் கொள்கையை நிறுத்த அவரவர் பல நூல்களை வெளியிட்டனர். அவை யாவும் ஜீவ போதத்தால் எழுதப்பட்டவை. அவைகளை வாசிப்போரும் உபநிடதக் கொள்கையாகிய சமரசக் கொள்கையைத் தழுவாது ஜீவபோதக் கொள்கையைத் தழுவுவாராயினர். சமயாபிமானம் பலரையும் பற்றிக்கொண்டது. சொற் சண்டை, பொருட் சண்டை, இலக்கிய இலக்கணச் சண்டை நாடு முழுவதும் பரவலாயின.

இவ்விடத்தில் சுவாமி விவேகாநந்தரை நினையாமற் செல்ல மனமெழவில்லை. இந்த மகான் துறவொழுக்கம் பூண்டு நமது உபநிடதக் கொள்கையை உலகமுழுவதும் பரப்பினர். இந்தியாவில் நாத்திகம் பழுக்கின்ற காலத்தில் இப்பெரியார் உதயமாயினர்; இந்தியாவின் ஞான வொளியை மேல்நாட்டில் வீசச் செய்தனர். சுவாமிகள் மேல்நாடு சென்று ஆங்கிலத்தில் நாவலராயினமை கண்ட நம்மவர் அவரைப் போற்றினார்; புகழ்ந்தார்; கொண்டாடினார். அவர் ஆங்கிலம் பயிலாமலும், மேல்நாடு செல்லாமலும் வடமொழி யொன்றே பயின்றிருப்பாராயின், நம்மவர் அவரைப் போற்றி யிருப்பரோ? ஒருநாளும் போற்றியிரார். ஆங்கில மொழியை வேதமொழியாகக் கொண்ட நம்மவர்களே இந்தியாவைக் கெடுத்தார்கள். நம்மவர்கள் இப்பொழுது அன்னை பெசண்ட், அருண்டேல் முதலியோர்களால் நல்லறிவு பெற்று வருகிறார்கள். "நாட்டுக் கல்வி நமக்கு வேண்டும். நாட்டுக் கல்வி நமக்கு வேண்டும்" என்று எத்தனையோ பண்டிதர்கள் தொண்டை நோகக் கூச்சலிட்டார்கள். நம்மவர்கள் அதைக் கவனித்தார்களா? ஆங்கிலங் கற்று அநுஷ்டானத்தை விடுத்து, அருளை மறந்து, அன்னையை வயிறெரியச் செய்தவர்கள் யார்? மேல்நாட்டார் வழக்க ஒழுக்கங்களை அநுஷ்டிக்குமாறு தூண்டினவர் யார்? குற்றம் நம்முடையதே.

சமய உண்மைகளுக்கு உறைவிடமாக உள்ள இந்தியாவில் பிறந்த நாம் செய்ய வேண்டியது என்னை? நாம், இந்தியர் சமரச உணர்ச்சி யுடையவர் என்னும் உபநிடதக் கொள்கையைப் பரப்ப முயலல் வேண்டும். இக்கொள்கையை நிறுத்தப் பல சமய சமாஜங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளில் அறிவாளிகள் சேர்ந்து உழைத்தல் வேண்டும்.

20

யாருக்காக வாழ வேண்டும்?

மனித வாழ்வு இரு வகைப்படும். ஒன்று தன்னலங் கருதும் வாழ்வு; மற்றொன்று பிறர் நலங்கருதும் வாழ்வு. தன்னலங் கருதி வாழ்வோன் இன்னும் மனிதனாகச் சிருஷ்டிக்கப்படாதவன். பிறர் நலங்கருதி வாழ்வோனை மனிதன் என்னலாம். நமது நாட்டிற்றோன்றிய ஞானிகள் பலரும் "பிறருக்காக உலகத்திலே வாழவேண்டும்" என்னுங் கொள்கையை வலியுறுத்திப் பேசி யிருக்கின்றார்கள். அங்ஙனம் பேசியும் பலர் அன்னார் உரைவழி நிற்கின்றாரில்லை. பிறருக்கு உழைக்க அஞ்சித் துறவொழுக்கம் பூண்டு நடிப்பவர்கள் கள்ள ஞானிகளே யாவார்கள். இக்காலத்தில் இத்தகைய ஞானிகளை எங்குங் காணலாம். இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு, தன்னலஞ் சிறிதுங் கருதாது "மற்றவர்க்கு வேலை செய்யவே நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டேன்" என்னுங் கொள்கை யுடையவனே ஞானி. ஈண்டு அருச்சுனன் செயலை உதாரணமாகக் கொள்வோம்.

அருச்சுனன் பாண்டவருள் ஒருவன்; வில்வித்தையில் பேர்பெற்றவன்; தவ சிரேஷ்டன்; அன்பிற் சிறந்தவன்.

தேசபக்தன் : 16-3-1918

இவன் குருக்ஷேத்திரத்தில் எதிரிகளைக் கண்டவுடன் சிறிது யோசனை யுடையவனாய் "இவர்களை யேன் யான் கொல்லல் வேண்டும்; இம் மண்ணுலகத்தை யாளவோ என்னருமைப் பாட்டனையும், குருவையும், சகோதரர் களையுங் கொல்வது" என்று சிந்தித்து மனச் சோர்வடைந் தான். அவன் உள்ளஞ் சோர்வடையவே அவரது வில்லுஞ் சோர்வடைந்தது.

தேர்ச் சாரதியாகிய கண்ணபிரான் அருச்சுனன் உள்ள நிலையை யுணர்ந்து "அருச்சுனா! என்ன சோர்வு" என்று வினவினர். அருச்சுனன் கிருஷ்ண மூர்த்தியை நோக்கி "சுவாமி இம் மண்ணுலகை யாள இத்துணை உயிர்களை யான் கொல்ல வேண்டுமோ? இவர்கள் அந்நியர்களல்லர்; பாட்டனாகவும் குருவாகவும் சகோதரர்களாவு மிருக்கின்றார்கள். இவர்களைக் கொல்ல மன மெழவில்லை" என்றான்.

அவ்வுரை கேட்ட எம்பெருமான் "அருச்சுனா! இவர்களைக் கொன்று இவ்வுலகை நான் ஆள வேண்டும்" என்ற எண்ணங் கொண்டோ வந்தனை! நன்று! நன்று!! நான் என்னும் முனைப்போடு செய்யுங் காரியங்களும், தன்னலங் கருதிச் செய்யும் செயல்களும் வீடுபேற்றை யளிக்கமாட்டா. நீ கொண்டுள்ள எண்ணத்தை மாற்றல் வேண்டும். சேனாபல முடைமையால் செருக்கித் திரிந்து பலருக்கு இடையூறு புரிந்துவரும் துரியோதனாதியரைக் கொன்றால் உலகத்துக்கு நலமுண்டாகும் என்ற எண்ணத்தைக் கொள்வாயாக. 'இவர்களைக் கொன்று நான் உலகத்தை ஆளல் வேண்டும்' என்னுஞ் சீவபோதத்தை யொழிப்பாயாக" என்று ஞானோபதேசஞ் செய்தனர்.

அவ்வருளுரையை அருச்சுனன் செவிமடுத்ததும், அவனுள்ளத்தில் ஒரு வகை மாறுதல் உண்டாயிற்று "யுத்தகளத்துள்ள சத்துருக்களை என் பொருட்டாகக் கொல்லல் பாவம். உலக நன்மைக்காகக் கொல்லல் பாவமன்று. யான் மற்றவர் பொருட்டே தேகந் தாங்கியுள்ளேன்" என்று எண்ணலாயினன். உடனே அவன் வில்லும் நிமிர்ந்தது. அருச்சுனன் பரோபகார வடிவின னாயினன். முதலில் 'இவர்களைக் கொன்று யான் உலகையாளல் வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தோடு வந்த அருச்சுனன் அஞ்ஞான அருச்சுனன். கண்ணபிரானின் உபதேசங் கேட்ட பின்னர் 'தற்பயன் கருதாது உலக நன்மையை நாடி இவர்களைக் கொல்லல் வேண்டும்' என்ற உணர்ச்சி பெற்ற அருச்சுனன் ஞான அருச்சுனன். அருச்சுனன் வடிவத்தில் மாறவில்லை; தொழிலில் மாறவில்லை. வேடத்தில் மாறவில்லை. ஆனால் அவன் உள்ளம் மாறிற்று. "நான் என்னும் முனைப்பு" அவனை விட்டகன்றது. இதுவே ஞானம் என்பது.

உலகத்திலே மக்கள் தொழின் மாற்றத்தாலும் வேட மாற்றத்தாலும் ஞானிகளாகமாட்டார்கள். அவர் மனம் மாறல் வேண்டும். எவரெவர் எவ்வெத் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றனரோ, அவரவர் அவ்வத் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருக்கலாம். எவரெவர் எவ்வெவ் வேடந் தரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ அவரவர் அவ்வவ் வேடந் தரித்துக் கொண்டிருக்கலாம். தோட்டியாகவு மிருக்கலாம்; தொண்டைமானாகவு மிருக்கலாம். காட்டிலும் வாழலாம்; வீட்டிலும் வாழலாம். தன்னலங் கருதி வாழ்கிறவன் நரகமடைவான்; பிறர் நலங் கருதி வாழ்கிறவன் மோட்சமடைவான். தன் சுகத்துக்காக

மனைவி மக்கள் வாய்க்கப் பெற்றார்கள் என்று நினைக்கின்றவன் கயவன்; அவர்கள் சுகத்துக்காக "நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டேன்" என்று நினைக்கின்றவன் அறிஞன். "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்" என்றார் சாத்தனாரும்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன், தான் ஆலம் உண்டு மற்றவர்க்கு அமுதளித்தது ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாலது.

நாம் யாருக்காக வாழ வேண்டும்? நம்பொருட்டாகவோ? பிறர்பொருட்டாகவோ சிந்தியுங்கள். உண்மை உணருங்கள். பிறருக்காக உழைக்க வெளிவாருங்கள். ஆண்டவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவான்.

21

பாரத தேவி! உன் கல்வி யெங்கே?

கல்வி யென்பது அறியாமையை யொழித்து அறிவைப் பண்படுத்துவது. அது மனிதன் உணர்வையும் இயற்கையின் நுண்மையையும் ஒன்றுபடுத்தி இன்ப மூட்டுவது. அவ்வின்ப நுகர்ச்சி இல்லாதவன் விலங்கெனப் படுவன்.

அக்' கல்வி ஒவ்வொரு நாட்டின் இயற்கை வளனுக்குத் தக்கவாறு போதிக்கப்பட வேண்டு மென்பது அறிவுடையோர் கொள்கை. இந்தியா தேசம் எல்லாத் துறைகளிலுஞ் சீர்குலைந்திருப்பது போல, கல்வித் துறையிலுஞ் சீர்குலைந்து நிற்கிறது. பண்டைக் காலத்தில் ஏறக்குறைய எல்லாருங் கற்றவராகவே இருந்தனர். நூற் கல்வி, தொழிற் கல்வி, வியாபாரக் கல்வி, விவசாயக் கல்வி, ஒழுக்கக் கல்வி, சமயக் கல்வி முதலிய கல்வித் துறைகள் யாவும் யாண்டும் நிலவியிருந்தன.

"பழைய காலத்தில் கல்வி குறைவு என்று சிலர் கூறுகின்றனரே. இஃதென்னை?" என்று சிலர்

தேசபக்தன் : 19-3-1918

ஐயுறுகின்றனர். கல்வி யென்பது நூற்புலமை மாத்திரம் அன்று. ஒருவன் நூற்புலமை யின்றியே தச்சனோடு பழகித் தச்சுவேலை கற்றுக் கொள்கிறான்; ஒருவன் சிற்ப சாஸ்திரியோடு உறவு கொண்டு சிற்ப வித்தை பயில் கின்றான். பயிர்த் தொழில் செய்வோனிடம் பழகிப் பயிர்த் தொழில் பயிறல் ஆகாதோ? வியாபாரியினிடம் அமர்ந்து வியாபாரக் கல்வி பயிற்சி செய்யக் கூடாதோ? இங்ஙனம்-புத்தகமெடுத்து எழுத்துக்களாலாகிய சொற்களை நெட்டுருச் செய்யாமல் - இயற்கை வடிவாக உள்ள கல்வியைப் பயின்று அறிவைப் பண்படுத்திக் கொள்ளலாகும்.

முன்னாளில் நமது நாட்டில் தொழிற் கல்வியை ஒட்டியே வகுப்புப் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. தச்சுவேலை செய்கிறவன் தச்சன் எனவும், தட்டுவேலை செய்கின்றவன் தட்டான் எனவும் வழங்கப்படுதல் காண்க. பிற்காலத்தில் தொழிலைப் பற்றிய பெயர்கள் பிறப்பைப் பற்றிய பெயர்களாக மாறி விட்டன. இதனால் சாதி பேதங்கள் உண்டாயின.

நம் முன்னோர்கள் கல்வியின் அருமையை உணர்ந் தவர்கள் என்பதற்குச் சான்று கூறத் திருவள்ளுவர் குறள் முதலிய நூல்களே சாலும். புலவர்கள் செயற்கை நரகத் தழுந்தாமல் இயற்கை இன்பத்தில் திளைத்து நின்றார்கள்.

இந்தியாவில் பட்டினாலும் மயிரினாலும் பருத்தி யினாலும் வஸ்திரங்களும் கம்பளங்களும் நெய்யப்பட்டன. நமது நாட்டின் சிற்பத் தொழில் பெருமையை இப்பொழு துள்ள கோயில்கள் விளங்கச் செய்யும். கோயில்களிலுள்ள சிற்பத் தொழில்களை உற்று நோக்கி இந்தியாவின் நாகரிகத்தை அளவிடலாகும். வியாபாரக் கல்வி எங்ஙணும்

பெருகியிருந்தது. இதற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது கணிதம். இப்பொழுதும் ஆங்கிலம் பயிலாத கடைக்காரர் கணிதத்துக்கு முன்னர், ஆங்கிலம் பயின்றோர் கணிதம் தலையெடாது. சிறுகுழி பெருகுழி என்னுங் கணித முறையால் நம்மவர்கள் நிலவளவு பயின்று வந்தார்கள். நாட்டுக் கோட்டை நகர வணிகப் பிரபுக்களால் பழைய கணிதமுறைகளே இன்னுங் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. நம்மவர்கள் பஞ்சாங்கத்தை விரைவில் கணித்து விடுகிறார்கள். அவ்வளவு விரைவாகத் தற்காலத்திய வான சாஸ்திரிகள் பஞ்சாங்கங் கணிக்க இயலாமல் வருந்துகிறார்கள்.

சமயக் கல்வி இந்தியாவில் நிலவி யிருந்தது போல வேறெங்கும் நிலவி யிருந்ததாக தெரியவில்லை. இந்தியர் உறக்கத்தினின்றுங் கண்விழிக்கு நேரந் தொட்டு இரவு உறக்கத்திற்குப் போகுமட்டும் கடவுளைத் தியானிக்கும் வழியே தமது லௌகிக வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். அவர் காலைக்கடன் செய்யும்போதும் கடவுளைத் தியானஞ் செய்வர்; உண்ணும்போதும் ஆண்டவனை நினைத்து உண்ணுவர். தொழிலாளிகள் தங்கள் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர்த் தங்கள் தங்கள் இஷ்ட தேவதைகளைப் போற்றுவார்கள். கடிதம் எழுதுவோர் "உ ஓம் ஸ்ரீ" முதலிய கடவுள் நினைப்பூட்டுங் குறிகளைப் பொறித்த பின்னரே தம் கருத்தை எழுதுவர்.

சுருங்கச் சொல்லின் வைதிகங் கலவாத லௌகிக காரியமே யில்லை எனலாம். இதனால் இந்தியரது நித்திய வாழ்க்கை பரிசுத்தமாக இருந்தது என்பது நன்கு புலனாகும். மனிதன் தன் நித்திய வாழ்க்கையைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வது மோட்சத்துக்கு வழி

தேடுவதாகும். பண்டைக் காலத்தில் ஒழுக்கக் கல்வி யெங்கணும் பரவி அனுஷ்டானத்திலிருந்த தென்பதற்கு "ஒழுக்கம் உயர்குலத்தி னன்று", "ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்" என்னுந் திருவாக்குகள் சான்று கூறும்.

பண்டைக் காலத்தில் பெண்மக்களுங் கல்வி யுடையவர்களா யிருந்தார்கள். பெண்மக்கள் இளமையிலேயே கீரை வகைகளின் குணங்களையும் மிளகு முதலிய் பொருள்களின் குணங்களையும் உணர்ந்து வந்தார்கள்; சிறு சிறு கைத்தொழில்களையும் பயின்று வந்தார்கள்; நூற் புலமை யுடையவரும் பலர் இருந்தனர். அரசனாகிய நாயகனுக்கு மந்திரி போல் பெண்ணரசி துணைபுரிந்து வந்தாள்.

பிள்ளைகள் "தந்தை தாய் பணித்தல் செய்யும் தவமலால் நலம் வேறில்லை" என்னும் உறுதி மொழியைக் கடைப்பிடித் தொழுகி வந்தார்கள்.

இத்துணைக் கல்வி நிலவி யிருந்த இந்நாடு வளஞ் சுருங்கி வறிய நிலை யடைந்ததற்குக் காரணமென்னை? இதற்கு என்ன விடையிறுப்பது? அறிவுடைய ஒவ்வொரு வரும் ஒரு பதில் அளிப்பர். அது வேறு நாட்டு கல்வி முறை இந்நாட்டில் நிலவிப் பரவியது என்பது.

இப்பொழுதுள்ள சர்வகலாசாலைக் கல்வி முறை யால் பெரிதும் பயன் விளைவதில்லை. மாணாக்கர்கள் குறிப்பிட்ட சில புத்தகங்களை நெட்டுருப் பண்ணிப் பரீட்சையில் தேறி உத்தியோகத்தி லமர்ந்த பின்னர்ப் புத்தகப் பெயரையும் மறந்து விடுகின்றார்கள். இயற்கை வடிவாக இருந்த கல்வி அறிவு, உத்தியோக வடிவாக-அடிமை வடிவாக மாறிவிட்டது. படித்தவர் அடிமைத் தொழிலில் பெருங்காதல் கொள்கின்றனர். தொழிற் கல்வி

தொலைந்தது. வியாபாரக் கல்வி மாண்டது. சமயக் கல்வி செத்தே போயிற்று.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த பாரததேவி, அவைகளை யிழந்து, உருமாறி யிருக்கும் இக்காலத்தில், அவள் வயிற்றில் தோன்றிய புதல்வர்களாகிய நாம், செய்ய வேண்டிய கடமைகள் யா? கடமைகள் பல உள. அவையிற்றுள் சிறந்தது பாரத நாட்டிற்குரிய கல்வி முறையை உயிர்ப்பிப்பதே யாகும். தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக உடல் பொருளாவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்து இந்தியர்களாக விளங்குமாறு சகோதரிகளையும் சகோதரர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

22

நாடகம்

பண்டைக் காலத்தில் கல்வி முத் திறமாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. அவை இயல் இசை நாடகம் என்பன. இவை மக்கள் அறிவைப் பண்படுத்த ஏற்பட்டவை. சிலருக்கு இயற்புலமையாலும், வேறு சிலருக்கு இசையாலும், மற்றுஞ் சிலருக்கு நாடகத்தாலும் அறிவு விளக்கமுறும். இம் முறை மூன்றனுள் இறுதியதாகிய நாடகத்தைப் பற்றிச் சில கூறுவோம்.

நாடகம் என்பது காட்சி வாயிலாக இன்பமூட்டுவது. நூலாராய்ச்சி செய்யப்போதிய ஓய்வு பெறாதவரும், கல்வி யறிவு இல்லாதவரும் பண்டைக்காலத்தில் நாடகத்தைக் கண்டு களிப்பர். நூற் புலமையுடையார் பெரிதும் நாடகத்தைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. அரிச்சந்திரன் வரலாற்றை வாசித்து உண்ரப் போதிய கல்வி யறிவு் இல்லாதார்க்கு, அவ்வரலாற்றை யுணர்த்த அறிவுடையோர் அரிச்சந்திர நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுவர். அதைக் கண்ட அன்னார் அரிச்சந்திரன் வரலாற்றைக் கட்புலன் வாயிலாக நன்கு மனத்தில் பதியப் பெறுவர்.

தேசபக்தன் : 21-3-1918

முற்காலத்தில் பலர் தொழிலாளராக இருந்தமையால், அவர் பொருட்டு, உண்மையுணர்த்த அறிஞர் நாடகத்தை நடாத்தி வந்தனர். இப்பொழுது பாடசாலைகளில் குழந்தைகளுக்கு இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று போதிப்பதற்குப் பதிலாக, இரண்டு குன்றி மணியை ஒரு புறமும், மற்றிரண்டு குன்றி மணியை வேறொரு புறமும் வைத்துக் காட்டி, அவைகளை எண்ணச் செய்வித்துப் பின்னர் அவைகளை ஒன்றுசேர்த்து, மீண்டும் மணிகளை எண்ணச் செய்வித்து உண்மை விளங்கவைப்பது போல, பண்டை நாளில் உண்மை, ஒழுக்கம் முதலிய நறுங் குணங்களைச் சாதாரண மக்களுக்கு அறிவுறுத்த அக் குணங்களை உருவகப்படுத்தி நாடகமாக நடித்துக் காட்டுவது வழக்கம். அந் நாடகத்தைக் கண்ணுறுவோர் நல்லொழுக்கத்தில் தலைப்படுவர். இத்தகைய நாடகம் போற்றத்தக்கதே.

இடைக்காலத்தில் நாடகத்தால் சிற்றின்பக் கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. நாடகம் தன் சொரூபத்தை யிழந்தது. அது கண்ட அறிஞர் நாடகத்தை வெறுத்து, அதை யொழிக்கத் தொடங்கினர். இடைக்காலத்தில் நாடகம் மறைந்ததற்குக் காரண மிதுவே.

மேல்நாட்டு நாகரிகம் இந்தியாவில் பரவிய பின்னர் அந் நாகரிக முறை பற்றிச் சில புலவர்கள் மீண்டும் நாடகத்தை உயிர்ப்பிக்க முயல்கிறார்கள்; பண்டை நாடக முறையை விடுத்து மேல்நாட்டு வழியாக அதைத் திருப்பி இடர்ப்படுத்துகிறார்கள். மேல்நாட்டு நாடக முறையின் நோக்கம் வேறு; நம் நாட்டின் நாடகமுறையின் நோக்கம் வேறு. இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்த முயல்வது இரும்பையும் பொன்னையும் ஒன்றுபடுத்த முயல்வதை யொக்கும்.

இக்காலத்து நாடகப் புலவர்கள் சிற்றின்பத்துறை வழிபற்றி நாடகம் நடித்து ஊரைப் பாழாக்குகின்றார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவில் எல்லாத் துறைகளுஞ் சீர்திருத்தம் பெறுவதுபோல, நாடகத் துறையுஞ் சீர்திருத்தம் பெறல் வேண்டும்.

மூலாதாரப் பாடசாலைகளிலும் நாடகங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. கிண்டர்கார்டன் முறையின் உண்மையை உணராத உபாத்தியாயர்கள் பாடசாலையை நாடகசாலையாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். சோதிக்கவரும் இன்ஸ்பெக்டர்களிற் பெரும்பாலோர் கூத்தைக் கண்டு களித்து நன்மொழி கூறுகின்றனர். சில பாடசாலைகளிற் பிள்ளைகளுக்குப் பாடங்களே போதிக்கப்படுவதில்லை. நாடகம் நடித்துப் பேர்பெற அரிய காலமும் பொருளுஞ் செலவழிக்கப்படுகின்றன. பெற்றோர்களும் அதைக் கவனிப்பதில்லை. எழுத்துவாசனை தெரியாது, நாடகம் பயின்றுள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல பிழைப்பு. இளமையிலேயே பிள்ளைகளுக்கு நாடகப் பாட்டிலும், நாடக உடையிலும், நாடகப்போக்கிலும் விருப்பமெழச் செய்வது கற்றவர்க் கழகன்று. பிள்ளைகள் தீயொழுக்கத்துக்குப் பாடசாலை காரணமா யிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது. நாடகத்தின் மீது நாட்டத்தைச் செலுத்தி வரும் சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் வயதில் நாடகத்தார் கூட்டுறவை விரும்புவார்கள் என்பது திண்ணம். எத்தனையோ குலப்பெண்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கமில்லாக் கயவர்களுடன் கூடி நாடக அரங்க மேறி நாணஞ் சிறிதுமின்றி நடிக்கின்றார்கள். அவர்கள் நடிப்பைக் கண்டு களிக்க ஏழை மக்களும் பட்டினி கிடந்து பொருள் சேர்த்து நாடகக் கொட்டகைக்குச் செல்கின்றார்கள்.

சுருங்கச் சொல்லில் தற்கால நாடக முறை பெரிதும் நல்லொழுக்கத்தைக் கெடுத்து ஆண்களையும் பெண்களையும் தீயொழுக்கத்தில் துரப்பிப்பது. நாடகத்தால் நல்லொழுக்கம் வளரவேண்டுமென்பது நம் முன்னோர் கொள்கை. இக்கால நாடக முறையால் விளையுந் தீமைகளை விரித்தோதினால் பல நேயர்களது மனம் புண்படு மென்று அஞ்சுகிறோம். நாடகத்தால் விளைந்த தீமை போதும்.

இனித் தோன்றும், நாடகங்கள் தேச பக்தி யூட்டக் கூடிய நாடகங்களா யிருத்தல் வேண்டும். பாரத மாதா முன்னாளுற் றிருந்த பெருமையையும், அவள் இந்நாள் உற்றுள்ள சிறுமையையும் நாடகவாயிலாக நன்கு விளங்கச் செய்யலாகாதோ? திலகர், காந்தி முதலியோர் சரிதங்களை நாடகமாக நடிக்கக்கூடாதோ? அன்பால் என்புருகக் கூடிய கதைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றனவே. அவைகளை நாடகப் புலவர்கள் கவனிக்கின்றார்களோ? நாடக மூலமாகச் சாதாரண ஜனங்களுக்குப் பல வகை நன்மைகளை விளைவிக்கலாம். நாடகத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள சகோதரர்கள் தேச நலத்தைக் கோரி உழைப்பார்களாக.

23

நாட்டுக் கல்வியும் நமது கடமையும்

நாட்டுக்குரிய கல்வி நாட்டுக் கல்வி யெனப்படும். 'கல்வியெனக் கூறாது நாட்டுக் கல்வி என்று ஏன் கூறல் வேண்டும்?' என்று சிலர் வினவுகின்றனர். நம் நாட்டில் இதுகாலை வேறு நாட்டுக் கல்வி பரவி வருவதால், நமது கல்வியை நாட்டுக் கல்வி யெனச் சொல்கின்றோம். வேறு நாட்டுக் கல்வி பரவாதிருக்குமாயின், நாம் நாட்டுக் கல்வியெனக் கழறாது கல்வியென்றே கழறுவோம். அப்பொழுது கல்வி யென்பது இந்நாட்டுக் கல்வி யென்னும் பொருளைப் பயக்கும். இந் நாட்டிலுள்ளவர்கள் இந் நாட்டிற்கேற்ற கல்வியை யன்றோ பயிலல் வேண்டும்? நாட்டுக் கல்வி யென்பது ஒவ்வோர் இந்தியர் பிறப்பிற்கு முரியது. திலகர் பெருமான் "சுய ஆட்சி எனது பிறப்புரிமை; அஃதெனக்கு வேண்டும்" என்று கூறுவதுபோல, ஸ்ரீமான் அருண்டேல் துரைமகனாரும் "நாட்டுக்கல்வி யெனது பிறப்புரிமை; அஃதெனக்கு வேண்டும்" என்று புகல்கின்றார். சுய ஆட்சி பிறப்புரிமை என்ற உண்மை,

---

தேசபக்தன் : 2-4-1918

நாட்டுக் கல்வியிற் சிறந்த புலமை யுடையாருக்கே இனிது புலனாகும்.

நாட்டுக் கல்விவரின் இந்தியாவின் பண்டைக் கல்வித் துறைகள் யாவும் மீண்டும் உயிர்பெறும். மேனாட்டுக் கல்வி பரவிய நாள் தொட்டு, நம் நாட்டு நூற்கல்வி, தொழிற் கல்வி, வியாபாரக் கல்வி, விவசாயக் கல்வி, சமயக் கல்வி முதலிய எல்லாக் கல்விகளும் அழிந்தன. பிறநாட்டுக் கல்வியால் நமது நாட்டில் அடிமைத் தொழில் நிலைத்து நிற்கிறது. சுதந்தரம் வேரற்றுப் போய்விட்டது. சுதந்தர மில்லாத நாடு சுடுகாடேயாகும். எல்லா நாட்டவரைப் போலச் சுதந்தரம் பெற்று வாழவேண்டுமானால், தேச பக்தி யூட்டக் கூடிய நமது நாட்டுக் கல்வியை வளர்க்க முயலல் வேண்டும். தேச பக்திக்கு இடையூறு செய்யும் கல்வி தேச நலத்தைக் கெடுப்பதாகும். தேச பக்தி யாண்டு இல்லையோ ஆண்டுத் தெய்வ பக்தியும் இல்லை யென்று கூறலாம். நமது நாடு தெய்வ பக்தியில் பேர் பெற்றது. இப்பொழுது மாணாக்கர்கள் தெய்வ உண்மையிலேயே அவநம்பிக்கை கொள்கிறார்கள். தெய்வ பக்தியை விரும்புவோர் நாட்டுக் கல்வியை நாடல் வேண்டும்.

சகோதரர்களே! மாவலிபுரத்துச் சிற்பத்தொழிலை உற்று நோக்குங்கள். தஞ்சைக் கோபுரத்தைத் தயைசெய்து பாருங்கள். ஸ்ரீரங்கத்தைச் சிறிது நோக்குங்கள். சிற்பத் தொழிற்கல்விக்கு நிலைக்களமாகிய பிற ஆலயங்களைக் கவனியுங்கள். இந்தச் சிற்பத் தொழில்களைச் செய்தவர் யாவர்? அமெரிக்கரோ? ஆங்கிலேயரோ? ஆஸ்திரியரோ? அத் தொழிற்களைச் செய்தவர் நம்மவரன்றோ? அவர் இப்பொழுது யாண்டுள்ளார்? அவர் தம் பரம்பரை யில்லையோ? பரம்பரை யிருக்கின்றது. அப் பரம்பரையிற்

பிறந்த பலர் தந் தொழிலை மறந்து வேறு தொழில் முறைகளிற் சென்றிருக்கின்றனர். நம் முன்னோர்கள் கண்ட அரிய தொழில்களை அழிக்கவோ நாம் பிறந்தோம்? பிற நாட்டார் அவரவர் முன்னோர் கண்ட சிறு சிறு வித்தைகளை வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றனர்; நம் தொழில்கள்தான் தேய வேண்டும் போலும்; சாகவேண்டும் போலும். அந்தோ! அந்தோ!!

நம் முன்னோர்கள் வானத்தை உற்று நோக்கி உலக நிலையைக் கூறுவார்கள்; மணியைக் கணிப்பார்கள். அங்ஙனங் கணிப்போர் இப்பொழுது எத்தனை பேர் பட்டணங்களில் இருக்கின்றனர்? நாட்டுப் புறங்களில் சிலர் இருக்கின்றனர்.

இவ்வித்தைகளின் அழிவால் மனச் சோர்வு யாருக்கு உண்டாகும்? நமக்குண்டாகுமோ? மற்றவர்க் குண்டாகுமோ? யோசித்துப் பாருங்கள்; நம் முன்னோர்கள் கல்வித் துறைகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று உலவுங் காலத்தை இறைவன் நமக்கு வழங்கி யிருக்கின்றான். நமது நாட்டின் நலத்தைப் பாதுகாக்கத் தோன்றிய அன்னைபெசண்ட், கல்வி முயற்சியில் மனவெழுச்சி கொண்டு உழைக்கின்றார். நாட்டுக் கல்விக்கென்றே அருண்டேல் துரைமகனார் இரவும் பகலும் வேலை செய்து வருகிறார். நாட்டுக் கல்வி நாடெங்கும் பரவல் வேண்டும். நம் பெண்மணிகள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் வெறுப்புக் கொள்ளல் வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களால் விரும்பப்படும் மிருக சுதந்தரம் தங்கள் வாழ்க்கைக்குக் கேடு விளைப்பது என்பதை அவர்கள் உணரல் வேண்டும். நமக்குரிய அன்பு சுதந்தரத்தை மீண்டும் நம் பெண்ணரசிகள் பெறல் வேண்டும். தற்காலக் கல்வி முறையால் ஆடவர்கள்

மாத்திரம் கெட்டு வருகின்றார்களில்லை. மகளிர்களும் ஒழுக்கத்தை நெகிழவிடுகின்றார்கள். ஒரு நாட்டின் ஆக்கமும் அழிவும் பெண் மக்களிடத்தே அடங்கி யிருக்கின்றன. அவர்கள்பால் மிருக சுதந்தர மென்னும் அநாகரிகம் பரவாதவாறு காத்துக் கொள்ள வேண்டுவது ஒவ்வோர் இந்தியர் கடமை.

சகோதரிகளே! உங்கள் தாயாகிய பாரத தேவி அந்நியர் உடையைத் தரிக்கின்றாள்; அந்நியர் அணியைப் பூண்கின்றாள். அதனால் மற்ற மாதர்களைப் போலச் சபையேற நாணுகின்றாள். அவள் நாணத்தைப் போக்க வேண்டுவது யாவர் கடமை? உங்கள் கடமை யல்லவா?

24

இந்தியாவில் பெண் மக்கள் நிலை

உலகத்திலே பலவகை உயிர்கள் இருக்கின்றன. அவை ஓர் அறிவு முதல் ஆறு அறிவு ஈறாக உள்ளவை என்று நம் முன்னோர் வகுத்து இருக்கின்றனர். ஆறு அறிவு உடையோர் மக்கள் எனப்படுவோர். மக்கள் என்னுஞ் சொல் ஆண்பாலருக்கும், பெண்பாலாருக்கும் பொதுவாக வழங்குவது. பண்டை நூல்கள் மக்களைப் பற்றிக் கூறுவன யாவும் ஆண் - பெண் என்னும் இருபாலார்க்கும் உரியனவேயாம். ஆண் மக்களுக்கிருந்த உரிமைகள் யாவும் பெண்மக்களுக்குமிருந்தன. ஆண்பாலாருங் கல்வி பயின்று புலவராயினர். பெண்பாலாரும் கல்வி பயின்று புலவராயினர். ஆடவரும் அவையேறிப் பரிசு பெற்றனர். மகளிரும் அங்ஙனே பெற்றனர். ஆண்களைப் போலப் பெண்களும் நாடாண்டார்கள். பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டுப் பெண்மக்கள் பெரிதும் உரிமையுடையராய் வாழ்ந்து வந்ததாகத் தெரிய வருகிறது.

ஆனால் நமது இந்தியா தேசத்தில் சாதி வேற்றுமை பரவிய பின்னர் ஆண் - பெண் வழக்க ஒழுக்கங்கள் மாறி விட்டன. சில சாதிப்பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில்

தேசபக்தன் : 4-5-1918

வாராமல் இருக்கின்றார்கள். சில வகுப்பு மாதர்கள் சில காலம் வீட்டிற்குள் அடைபட்டிருந்து நாயகனை மணம் புரிந்த பின்னர் வெளியில் உலவும் உரிமை பெறுகின்றார்கள். சில கூட்டத்தார் தம் பெண்கள் வயதடைவதற்கு முன்னரே அவர்களுக்கு விவாகஞ் செய்விக்கின்றனர். சில இனத்தார் வயதடைந்த பின்னரே அவர்களை மணம் புரிவிக்கின்றனர். விதவா விவாகம் சில சாதியாருக்கு உண்டு; சில சாதியாருக்கு இல்லை. இவைபோன்ற வேற்றுமைகள் பலபடக் கிடக்கின்றன. இவ் வேற்றுமைகள் இடையில் நம் பெண் மக்கள் வாழ்க்கை நடைபெற்று வருகிறது.

ஆங்கில அரசாட்சிக் கீழ் இந்தியா உட்பட்ட நாள்தொட்டு நம் பெண்மக்கள் நிலைமாறி வருகிறது. பெண்பாலர் பலர் கல்வியில் தேர்ச்சி பெறுகின்றார். பி.ஏ. எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவருஞ் சிலர் உளர். தற்காலம் பெண்பாலாருள் பெரும்பான்மையோர் மேல்நாட்டுக் கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்கள் பாடசாலைகளிலே பயின்று வருகின்றனர். கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிய பெண்மக்களே பெரிதும் கற்றவரா யிருக்கின்றார்கள். ஹிந்துக்களில் கற்றவர் ஒருசிலரே. மகமதியர்களில் கற்றார் அரியர். அரசாங்கத்தாருஞ் சில பெண் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்திப் பெண் கல்வியைப் பரப்பி வருகின்றனர். தற்காலமுள்ள பெண்பாடசாலைகளில் பெரும்பாலும் மேல்நாட்டு முறை பற்றி மேல்நாட்டவர்களால் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. அன்னார் கூட்டுறவாலும் உபதேசத்தாலும் நம் பெண்மக்கள் தங்கள் ஆசிரியன்மார்கள் வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்கின்றார்கள். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாக மாறுவது. பெண்பாலருள் கற்றவரென

வெளிவருவோர் பெரிதும் மேல்நாட்டு வழியாகத் தம் வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொள்ள முயல்கின்றனர். இவ்வழியே பெண்கள் விடப்படின் நம் நாட்டிலும் விவாகமாகாத பெண்கள் பலர் காணப்படுவர். புருஷ பந்தமின்றிப் பலர் உலவுவர்; அடிக்கடி பெண்ணரசிகள் புருஷ மாற்றஞ் செய்வார்கள். பெண்மக்களுக்குரிய அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்னுஞ் சீரிய குணங்கள் அவர்களை விட்டு அகன்றே போய்விடும். ஈசுரபக்தி யிருந்தவிடந் தெரியாமற் போகும். பல மாறுதலை இந்தியா அடையும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

நம் பெண்மக்கள் அனைவரும் மேல்நாட்டவர்களாக மாறிவிட்ட பின்னர்ப் பெருங் கூட்டங் கூடி அவர்கள் வழக்க ஒழுக்கங்களைக் கண்டிக்க நேரினும் நேரும். ஆண்மக்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை இன்போடு பருகினார்கள். இப்பொழுது அதைத் துன்போடு வெறுக்கின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் அறியாமை யன்றோ?

ஆண்மக்களைப் போலப் பெண்மக்களும் முன் னேற்றமடைந்தாலன்றி நமது நாடு நலமடையாதென்பது திண்ணம். ஆண்மக்கள் எவ்வழி செல்கின்றார்களோ அவ்வழியே பெண்மக்களுஞ் செல்லல் வேண்டும். ஆண் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பெண்மக்கள் துணையாக நிற்றல் வேண்டும். இதுபற்றியே அன்னார் வாழ்க்கைத் துணை என்றழைக்கப்பட்டார். நம் முன்னோர் பெண்மணிகளை அடிமைகளைப் போல் பாவிக்கவில்லை. நம் நாட்டிற்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெண்மக்கள் பெற்றே இருந்தார்கள்; இருக்கின்றார்கள். தலைவன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் தலைவிக்கு உரியன்வை என்பது நமது கொள்கை. இதனால்

பெண்மக்களுக்குச் சுதந்தர முண்டோ இல்லையோ என்பதை நேயர்கள் யோசிக்க.

இப்பொழுது இந்தியாவில் பெண்கள் நிலை மாறுந் தோற்றம் புலனாய் விட்டது. அறிவிற் சிறந்த ஆடவர்களும் மகளிர்களும் ஒன்றுகூடி நம் முன்னோரார் நூற் கருத்துக் களை நன்குணர்ந்து, நந்தேசத்துக்குரிய சுதந்தரம் இன்னது என்பதைச் சீர்தூக்கி வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொள்வார்களாக.

மேல்நாட்டுச் சுதந்தரத்தை நம் பெண்மக்களிடையில் பரப்புவோர் இந்தியாவைக் கொலை செய்யும் பாவத்துக் குள்ளாவர் என்பது சத்தியம். இந்தியப் பெண்மக்கள் வழக்க ஒழுக்கங்கள் யாவும் ஒருருக் கொண்டாற் போன்று விளங்கும் நமது காந்தியடிகள் அருமை மனைவியார் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டுவது இந்தியப் பெண்மக்களின் கடமை. காந்தி யெம்பெருமான் அருந் தொண்டிற்குத் துணைபுரிந்து வரும் பேற்றை அம்மையார் பெற்றிருக்கின்றனர். இதுவே இந்தியப் பெண்மக்களின் உரிமை.

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்."

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை"

—திருவள்ளுவர்.

25

ஆசார சீர்திருத்தம்

ஆசார சீர்திருத்த மென்பது மனிதனுடைய ஒழுக்க நிலையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளு முறை. ஒழுக்கமே மனிதனுக்கு உயிர் போன்றது. அவ் வொழுக்க முறை நாட்டிற் கேற்றவாறு பல திறப்பட்டு நிற்கிறது. அதை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று இயற்கை முறை, மற்றொன்று செயற்கை முறை. இயற்கை ஒழுக்கமுறை அவ்வந்நாட்டிற்கு இயற்கையாக அமைந்து கிடப்பது. செயற்கை ஒழுக்க முறை பிறநாட்டார் கூட்டுறவால் அவர்தம் பழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு நடப்பது.

நமது இந்திய நாட்டின் இயற்கை ஒழுக்க முறை அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலவுவது. அன் பொழுக்கங் கைவரப்பெற்ற ஒருவனுக்குச் சாதி வேற்றுமை முதலியன தோன்றா. அவனுக்கு ஆத்ம விளக்கம் புலனாகுமன்றி மாயா தேக வேற்றுமை புலனாவதில்லை.

அன்பொழுக்கம் உதயமாவதற்கு உரிய வழிகளும் தேசத்திற்கேற்றவாறு பல திறப்பட்டு விளங்குகின்றன. நந் தேசத்தார் கடவுள் சிருஷ்டிக்கு உட்பட்ட உயிர்கள் யாவும்

தேசபக்தன் : 13-5-1918

ஒன்றே என்னும் உண்மை கைவரப் பெறுவதற்கு ஈசுர உபாசனை செய்து வந்தனர். நாமனைவருஞ் சகோதரர்கள் என்ற உணர்ச்சியை மறந்திருப்பது சாதி முதலிய வேற்றுமைக்குக் காரணமாகும். அன்பு வடிவாக வுள்ள ஆண்டவனைப் பூசிப்பதால் அன்பொழுக்கம் வளரும் என்பது நம் ஆன்றோர் கொள்கை.

பிராமண குலத்துத் தோன்றிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பாணராகிய திருநீலகண்டரோடு உறவுகொண்டதையும், பிராமணராகிய அப்பூதி யடிகள் வேளாளராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்டு அவரைப் பூசித்து அவருடனிருந்து அன்னம் உண்டதையும், பிராமணராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உருத்திர கணிகையராகிய பரவையாரையும், வேளாள ராகிய சங்கிலியாரையும் மணம் புரிந்து கொண்டதையும் நேயர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து உண்மை தேறல் வேண்டும். இப் பெரியோர்களை ஒருவரோடொருவர் கலப்பித்து உறவாடச் செய்வித்தது யாது? ஈசுர உபாசனை யன்றோ? அன்பாகிய இறைவனை நாடோறும் பூசிக்கின்ற ஒருவன் அன்பனாகாது வேறு எந்நெறியன் ஆவன்? அவ்வன்பு வழி நின்றொழுகிய பெரியோர்கள் "சாத்திரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்காள், கோத்திரமுங் குலமுங் கொண்டு என் செய்வீர்" என்றும், "அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழு நோயராய் ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே" என்றும், "மலமில்லை மாசில்லை மானாபி மானக் குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களுமில்லை" என்றும் திருவாய் மலர்ந்துள்ள அரிய வாக்குகளை ஆங்கிலம் பயின்று ஆசார சீர்திருத்தம் பேசும் அன்பர்கள் கவனிப்பார்களாக.

இங்ஙனம் இறைவன் வழிபாட்டால் தம் ஆசாரத்தைச் சீர்திருத்தஞ் செய்து வந்தனர் நம் பெரியோர். அத்தகை இந்தியர் நாடு பிறநாட்டுக் கூட்டுறவால் தன்னெறி விடுத்து வேறு நெறி பற்றத் தொடங்கினமையால், நம்மவருட் சிலர் பலவகை ஆசாரத்தை மேற்கொண்டு அல்லற்பட்டு வருகின்றனர். இந்தியரது தற்கால சீர்திருத்த முறையைத் திரிசங்கு சுவர்க்கத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது மிகையாகாது.

பெண்மக்கள் சீர்திருத்தங்களைப் பெண் மக்களே பேசி முடிவு செய்ய வேண்டும். அவர்தம் முடிந்த கொள்கைக்கு ஆண்மக்கள் கூடுமானால் துணைபுரியலாம்.

நமது நாட்டில் ஆசார முறையைச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய வேண்டுமானால், சமயச் சார்பாக நின்றே செய்ய வேண்டுமென்பது எமது கொள்கை. இப்பொழுது சில இடங்களில் பரவி வருவது மேல்நாட்டு ஆசார சீர்திருத்த முறையாகும். அதனால் நம் நாடு ஒற்றுமைப்படாது. காந்தியடிகள் ஆசார சீர்திருத்த முறை நந் தேசத்துக்கு உரியதாகும். அவர் உரை வழி நிற்க வேண்டுவது உண்மை இந்தியர் கடமை.

26

சமயச் சபைகள்

சமயம் என்பது கடவுளை அடைவதற்குரிய தூய வழியாகும். மனிதன் உலகத்தில் தூயனாய் வாழ வேண்டுமாயின், அவன் சமய நெறி கடைப்பிடித்தொழுகல் வேண்டும். மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துவது சமயமே. சமயப் பற்றில்லாத ஒருவன் சகல பாவங்களையுஞ் செய்யத் துணிவன். அவனைக் கண்டால் நாம் அஞ்சவேண்டும் என்று மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனர். உலகத்தில் பெரும்பாலோர் சமயச் சார்புடையோராகவே யிருக்கின்றனர். இப்பொழுது சமயச் சார்பில்லா நாடு இல்லையென்று கூறலாம்.

சமய உணர்ச்சியைப் பரப்புவதற்கு உறுகருவி சபை என்னலாம். உலகத்திலே உள்ள எல்லாச் சமயங்களும் சபைகளின் மூலமாகத் தங்கள் கொள்கையைப் பரப்பி வருகின்றன. அன்பு நிகழ்ச்சிக்கு மனிதர் கூட்டுறவு இன்றி யமையாத தென்பது அறிவுடையோர் அனுபவத்திற் கண்ட உண்மை. எனவே சமய உணர்ச்சியைச் சபைகளின் மூலமாக வளர்க்க முயல்வது அறிவுடையோர் கடமையாகும்.

தேசபக்தன் : 18-5-1918

ஈண்டுச் சமயம் என்பது எச் சமயமாயினுமாக. உலகத்துள்ள எல்லாச் சமயங்களும் அன்பு வடிவாக உள்ள ஒரு பொருளையே போற்றுகின்றன. பல சமய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்த ஒருவன், சமரச ஞானத்தையே பெறுவன் என்று அனுபவஞானிகள் கூறியிருக்கின்றார்கள். "ஒன்றது பேரூர் வழியாறு அதற்குள" என்றும், "வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம்பொருளே நின் விளையாட்டல்லால் மாறுபடுங் கருத்தில்லை" என்றும் பெரியோர்கள் அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். சமயங்களின் முடிந்த கொள்கை ஒன்றேயாயினும், அவைகள் இறைவனை வழிபடு முறையில் நாட்டிற்கேற்றவாறு மாறுபட்டு நிற்கின்றன. உலகத்திலே உள்ள தொன்மைச் சமயங்கள் நான்கு. அவை கிறிஸ்து சமயம், மகமதிய சமயம், பௌத்த சமயம், ஹிந்து சமயம் என்பன.

கிறிஸ்து சமயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கிறிஸ்து பெருமான் பன்னிரண்டு சீடருடன் தம் வாணாளைக் கழித்தார்; தமது சுவிசேடத்தை உலகத்திற் சபைகளின் மூலமாகப் பரப்புமாறு சீடர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அப் பெரியார் இன்னருள் துணைகொண்டு அச் சீடர்கள் பலவேறு தேசங்களுக்குச் சென்று, தங்கள் குருமொழியை ஜனங்களுக்கு உபதேசித்தார்கள். அவர்கள் உபதேசத்தைக் கேட்ட பலரும் ஆங்காங்கே சபைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளின் வாயிலாகச் சுவிசேடத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். கிறிஸ்தவர்கள், சபைகளின் வாயிலாகச் சமய உண்மைகளை அறிவுறுத்தி வருவது உலகறிந்த தொன்றே. அவர்கள் முயற்சியை அறியாதாரில்லை. உலகெங்குங் கிறிஸ்துவ சங்கங்களிருக்கின்றன. கிறிஸ்துவ சங்கமில்லாத தேசமில்லையென்று கூறுவது மிகையாகாது.

வெஸ்லியின் மிஷன், எஸ். பி. ஜி. மிஷன், சர்ச் மிஷன் முதலியன கிறிஸ்துவ சமயச் சபைகளே யாகும். இவைகளின் வாயிலாகக் கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தைப் பல வழியிலுஞ் சீர்திருத்தி வருகிறார்கள். கிறிஸ்துவ சங்கங்கள் கலாசாலை, வைத்தியசாலை முதலிய அறச்சாலைகளை அமைத்து ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்து வருகின்றன. இந்தியாவி லுள்ள கலாசாலைகளிற் பல கிறிஸ்துவ சமயச் சங்கங்களால் நடத்தப்படுவனவாம்.

மகமதுவும் தம் மாணாக்கர்களுக்குக் கூட்டுறவால் சகோதரத் தன்மை உண்டாவதை விளங்க உரைத்திருக் கின்றனர். கூட்டம் என்பது சபையே யாகும். மகமதிய மதத்தில் சகோதரத் தன்மை பெரிதும் பாராட்டப் படுகிறது. மகமதுவும் தங் கொள்கையைப் பரப்புமாறு தம் கூட்டத் தாருக்குப் பணி தந்துள்ளார். அவர்களும் அங்ஙனே சபைகள் வாயிலாகத் தங்கள் கொள்கையைப் பரப்பி வருகின்றார்கள்.

பௌத்த சமயமென்பது பகவான் புத்தரால் காணப்பட்டது. இது பிறந்தவிடம் இந்தியாவாகும். பகவான் புத்தர் தாங் கண்ட உண்மையை உலக முழுவதும் பரப்ப வேண்டுமென எண்ணங் கொண்டு எண்ணிறந்த சீடர்களை நானா திசைகட்கும் அனுப்பினர். அவர்கள் தாங்கள் சென்ற விடங்கள்தோறும் பௌத்த சங்கங்களை ஏற்படுத்தித் தருமத்தை வளர்த்தார்கள். பௌத்தர்கள் சங்கங்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வது வழக்கம். சங்கம் தெய்வமுள்ள இடமென்பது அன்னார் கொள்கை. தரும வளர்ச்சிக்குச் சங்க அமைப்பு அடிப்படை யென்பது பௌத்தர் கொள்கை. "புத்தாஞ் சரணங் கச்சாமி; சங்காஞ் சரணங் கச்சாமி; தர்மாஞ் சரணங் கச்சாமி" என்று

பகவானைப் புத்தர்கள் அருச்சிப்பார்கள். அதன் பொருள் வருமாறு:-புத்தருக்கு வணக்கம்; அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கத்துக்கு வணக்கம்; அச் சங்கத்தால் வளர்க்கப்படுந் தருமத்துக்கு வணக்கம் என்பது. இம் மும்மொழிகளையும் பௌத்தர்கள் மும்மணி யென்று கூறுவார்கள். இம் மும் மணிகளையும் உற்றுநோக்கி உண்மை உணர்வோர்க்குப் பௌத்தர் பிரான் கொள்கையின் மாண்பு இனிது விளங்கும். இம் மும்மணிகள் பிறந்த நாடு இந்திய நாடு. இப்பொழுது பௌத்த சங்கங்கள் எங்கே? பௌத்த தருமங்கள் எங்கே? கருணையே வடிவாக உள்ள பௌத்தர் பிரான் பிறந்த நாட்டில் அதருமந் தலைதூக்கியாடுகிறதே; அநாகரிகம் பரவுகிறதே; சகோதரத்தன்மை சாகிறதே; ஜீவகாருண்யஞ் சிதைகின்றதே. அறக் கடவுளே! உன் திரு நாட்டத்தை நீ பிறந்த நாட்டின் மீது சிறிது செலுத்துவா யாக. இதனால் பௌத்த சமயிகள் சங்கங்களுக்கு மேன்மை கொடுத்திருப்பதுபோலப் பிற எவருங் கொடுத்திருப்ப தாகத் தெரியவில்லை.

இனி ஹிந்து சமயத்தைப் பற்றிப் பேசுவோம். இச் சமயத்தின் தொன்மை காலங்கடந்து நிற்கிறது. எக்காலத்தில் எவரால் இச் சமயம் உண்டாக்கப்பட்டது என்பது சரித்திரக்காரர்களுக்கே தெரியவில்லை. இச் சமயம் பிற்காலத்தில் சைவம், வைஷ்ணவம் என இரு கூறாகப் பிரிந்து விட்டது. இச் சமயங்களும் சபைகளின் இன்றியமையாமையைத் தெரிவிக்கின்றன. மஹரிஷிகள் எல்லாருங் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடியே வேதாந்த விசாரணை செய்து வந்தனர். ஹிந்து சமயம் மனிதர்கள் கூட்டுறவை அடிக்கடி நினைப்பூட்டுமாறு பலவகைக் கிரியைகளை அங்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. பஜனைக்

கூடமில்லாத ஹிந்து தெருக்களில்லை என்பது உயர்வு நவிற்சியாகாது.

தமிழ் நாட்டின் சமயச் சபைகளைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவோம். தமிழ் நாட்டில் பல சைவ வைஷ்ணவ சபைகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிற் றோன்றிய பெரியோர்களும் தங்கள் கொள்கையை யாண்டும் பரப்புமாறு தமிழ் நாட்டாருக்கு அறிவுறுத்தி யிருக்கின்றார்கள்; "நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்" என்றும், "சேர வாருஞ் செகத்தீரே" என்றும் அருளிச் செய்திருத்தலை நேயர்கள் கவனித்தல் வேண்டும். "வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர் இனத்தகத்தான்", "இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்து" என்று நங் குருமூர்த்திகள் திருவாய் மலர்ந்துள்ள அரும் பெரும் வாக்குகளை ஆராய்ந்து உண்மை தேறல் வேண்டும். இத் திருவாக்குகளால் சமயச் சபைகளின் அவசியம் நம் முன்னோர்களுக்கு உடன்பா டென்பதைத் தமிழுலகம் அறிவதாக.

தமிழ் நாட்டில் எண்ணிறந்த சைவ சபைகள் இருக்கின்றன; வைஷ்ணவ சபைகள் இருக்கின்றன. முன்னதிற்கு ஒரு சமாஜமும், பின்னதற்கு ஒரு சமாஜமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

தென்னாட்டுச் சமயச் சபைகளுக்கு வருடோற்சவம் நடத்துவதில் உள்ள ஊக்கம், எந்நாட்டுச் சபைகளுக்கு மிராது என்பது சத்தியம். தமிழ் நாட்டில் சமயச் சபைகளைச் சீர்திருத்தஞ் செய்து அவைகளின் வாயிலாக நாட்டிற்கு நன்மை செய்விக்கப் பலர் வெளிவரல் வேண்டும். சபைகளை நடத்து முறைகள் சமயப் பற்றுடையவர்க்குப் போதிக்கப்படல் வேண்டும். வருடோற்சவ காலத்தில் உபந்நியாசம் மாத்திரம் செய்யப்படுவதால் பயன்

விளையாது. சீர்திருத்தங்களுக்கு வேண்டிய முறைகளைத் தீர்மான வாயிலாக வெளியிடப் பழகல் வேண்டும். வருடோற்சவத்தில் பணத்தைச் சிக்கனமாகச் செலவழிக்க முயலல் வேண்டும். ஒவ்வொரு சமயச் சபையும் ஒவ்வொரு பாடசாலையை நடாத்த முற்படல் வேண்டும். சமய ஆராய்ச்சி தமிழ்நாட்டில் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. சமய ஆராய்ச்சி குறையக் குறையத் தரும உணர்ச்சியுங் குறைந்து போகும். தமிழ் நாட்டில் சமயச் சபைகளை நடத்துவோர் உலக நிலை, கால நிலையை உணர்ந்து அவைகளுக் கேற்றவாறு சபைகளை நடத்துவாராக.

27

ஹிந்து தேவாலயங்கள்

பண்டைக் காலத்தில் ஹிந்து அரசர்கள் பல தரும காரியங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். சுருங்கக் கூறின் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்து வந்தார்கள் என்று கூறலாம். அவ்வரசர்கள் பெரிதுந் தங்கள் கவலையைத் தேவாலயங்கள் கட்டுவதில் செலுத்தி வந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. இந்தியாவிலே எண்ணிறந்த தேவாலயங்கள் இருந்தன. அவைகளிற் பல அழிந்தன. எஞ்சியுள்ள சிலவும் வெளி நாட்டாருக்குப் பலவாகத் தோன்றும். இமயம்முதல் கன்னியாகுமரி வரை யாத்திரை செய்த ஒருவன் உள்ளத்தில் பெரிதும் ஆலயத் தோற்றமே பதியும். "தெய்வ நினைப்பை ஊட்டக்கூடிய கட்டிடங்கள் பல இந்தியாவில் உண்டு" என்று சீன தேச யாத்திரை வாசிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். "கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்பது ஹிந்துக்கள் உபதேசம்.

ஹிந்து தேவாலயங்களைச் சிற்பத் தொழில் நிரம்பிய ஒரு கூடம் என்னலாம். ஒரு சிற்ப சாஸ்திரி ஹிந்து தேவாலயத் துள்ளே நுழைந்து பிராகாரத்தைச் சுற்றி வருவானாயின், அவன் உள்ளமும் சிற்பத்தின் இயல்பும்

தேசபக்தன் : 28-6-1918

ஒன்றுபட்டுவிடும். அவன் அவ்வாலயத்தை விடுத்து வெளிவர ஒருப்படான். பழைய இந்தியாவின் பெருமையை ஆலயங்கள் நன்கு விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. பழைய நாகரிகத்தைத் தெரிவிக்கும் புத்தகங்களாகத் தேவாலயங் களைக் கொள்ளலாம். மேல்நாட்டினின்றும் வரும் சிற்ப சாஸ்திரிகள் ஹிந்து தேவாலயங்களைக் கண்டு இன்புறு கின்றார்கள்; சிற்பத் தொழிலை உற்று நோக்கி உற்று நோக்கி மகிழ் வெய்துகிறார்கள். சிற்பங்கள் கட்புலனுக்கு இன்பங் கொடுப்பவை.

ஹிந்து தேவாலயங்களில் இன்னிசைக் கருவிகள் வாசிக்கப்படுவதை அறியாதாரில்லை. இப்பொழுதும் சில நாத்திகர்கள் ஹிந்து தேவாலயத்துக்கு மிக விருப்பத்தோடு செல்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டு "நீங்கள் எற்றுக்கு ஆலயஞ் செல்கிறீர்கள்?" என்று வினவினால், அவர்கள் "நாங்கள் சங்கீதங் கேட்கச் செல்கிறோம்" என்று சொல் கிறார்கள். பேர்பெற்ற ஒருவன் இன்னிசைக் கருவிகளை வாசிக்குங்கால், அவ்விசை நுட்பந் தெரிந்தவர்கள் அவ்விசையோடு கலந்து ஒன்றுபடுகிறார்கள். அவ்வின்பம் அவர்கள் இல்லஞ் சேர்ந்த காலத்தும் அவர்களை விட்டு அகல்வதில்லை. அஃது அவர்தம் உள்ளத்தில் ஊர்ந்து கொண்டே நிற்கும். ஹிந்து வாத்தியங்கள் சாத்துவிக உணர்ச்சியை விளைப்பவை என்று மேல்நாட்டாரே கூறுகின்றனர். இசைக் கருவிகள் செவிப்புலனுக்கு இன்ப மூட்டுவன.

ஹிந்து தேவாலயங்களிலுள்ள அபிஷேகத் திரவியங்கள் மூக்கிற்கு இன்ப மூட்டும். ஆகமங்களில் கூறியுள்ள அபிடேகப் பொருள்களுள் பலவற்றை இப்பொழுது உபயோகிப்பதில்லை யாதலால், இவ்

வின்பத்தைப் பலர் பல விடங்களில் நுகரா தொழிகின்றனர். வாயால் இறைவன் நாமத்தை உச்சரித்தலில் சிலருக்கு இன்பம் நிகழ்வது வழக்கம். வேறு சிலருக்கு ஆலயத்துள்ள உணவுப் பொருளால் ஆனந்தம் விளைவதுமுண்டு. அடியார்களை ஆலிங்கனஞ் செய்வதனாலும், கைத் தொண்டு செய்வதனாலும், மணி ஒலியும், தீபாராதனை ஒளியும் முறையே செவிப்புலனிலும், கட்புலனிலும் ஊடுருவிப் பாயுங்காலத்து உண்டாகும் விதிர் விதிர்ப்பு, மயிர்சிலித்தல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளாலும் மெய்க்கும் இன்பம் உண்டாகிறது. எனவே ஐம்புலனுக்கும் இன்பம் ஊட்டக்கூடிய பொருள் வடிவாகத் தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணரல்வேண்டும்.

ஐம்புலன் வழியாகச் செல்லும் இன்பத்தாரை, இன்ப உணர்ச்சியின்றிக் கிடக்கும் உள்ளத்தை நனைத்து, இன்ப அன்பால் குளிரச் செய்கிறது. இதுவே ஆத்ம இன்பம் என்பது. இவ்வாத்ம இன்பத்தை விளைக்கவே ஒவ்வொரு புலனுக்கும் இன்பம் ஊட்டக்கூடிய பொருள் வடிவாக ஆலயங்கள் நிருமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளத்தெழும் இன்ப அன்பு வடிவாக இருப்பவன் கடவுள். இவ்வின்ப அன்பைப் பெற ஹிந்துக்கள் ஆலயஞ் செல்கின்றார்கள். இதுவே பண்டை மக்கள் கொள்கை. இவ்வான்ம இன்பத்தை நுகர்வோருக்கு எல்லா உயிரும் இறைவன் வடிவாகத் தோன்றும். அவர் பிறவுயிருக்குத் தீமை செய்யாதிருத்தலையே பேரறமாகக் கொள்வர். இவ் வுண்மைகளை உணர்த்துவன வேதம், ஆகமம், புராணம் முதலியன. இவைகளைப் பயிற்சி செய்வதற்கென ஒரு தனி மண்டபமுண்டு. அம் மண்டபத்தை வேதாகம பாடசாலை என்று கூறலாம்.

இத்தகை அன்பு நெறி வளர்ச்சிக்கு ஆலயம் பெருங் கருவியா யிருத்தலான், அதற்கு நம் முன்னோர்கள் ஏராளமான பொருள் உதவி வந்தார்கள்; ஆலயங்களுக்குப் பொருளுதவுவது புண்ணியம் என்று புராணங்களில் எழுதி வைத்தார்கள்; ஆலய தருமங்கள் வழாது நடைபெற ஆங்காங்கே மடங்களையும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அம் மடங்களில் உயிர்களுக்கு வேண்டிய எவ்வகை உதவிகளும் செய்யப்பட்டு வந்தன.

இதுவே ஹிந்து தேவாலயங்களின் பண்டை நிலை யாகும்.

28

மனித முயற்சியோ? தெய்வ முயற்சியோ?

"உலகம் பலவிதம்" என்பது பழமொழி. உலகத்தை முன்னிலைப்படுத்தியே எவ்வகை ஆராய்ச்சியுஞ் செய்யல் வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்குக் கருவியாக நிற்பது உலகமே. உலகத்தைக் கொண்டே கடவுள் உண்மையையும் நிறுவல் வேண்டும். அத்தகைய உலகத்திலே மனிதர்கள் அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் பல திறப்பட்டு வாழ்கின்றார்கள். ஒருவர் கூறுவதை மற்றொருவர் கூறுவதில்லை. ஒருவர் வழியே மற்றவர் செல்ல அஞ்சுகின்றனர். எல்லோரும் ஒருமுறை பற்றி ஒழுகுவாராயின் உலகத்தில் பாவமென்பதே இல்லாமற் போய்விடும்.

உலக அமைப்பையும், விசித்திரத்தையும் கூற எவராலும் இயலாது. உலகத்திலே தோன்றுவனவற்றுள் மிகச் சிறியதாகக் கருதப்படுவது புல். அப் புல்லை இயற்கையின் நுண்மை உணர்ந்த ஒருவன் உற்றுநோக்கி ஆராய்வானாயின், அவன் உள்ளத்தில் ஒருவகை இன்பந் தோன்றும். பிற படைப்புகளின் பெருமையைப் பேச

தேசபக்தன் : 16-8-1918

வேண்டுவதில்லை. மலை நிற்பதும், ஆறு பாய்வதும், மழை பொழிவதும், மனிதர் வாழ்வதும் என்ன விசித்திரம்! மனிதன் இயற்கைக்குத் துணையாக நிற்கின்றான். இயற்கை மனிதனுக்குத் துணையாக நிற்கின்றது.

இத்தகைய உலகம் எவர் முயற்சியால் நடைபெறு கின்றது? சிலர் மனித முயற்சியால் என்பர்; சிலர் தெய்வ முயற்சியால் என்பர். இவ் விருவகைப் போர் நீண்ட காலமாக நடைபெற்று வருகிறது. மனித முயற்சியால் உலகம் நடைபெறுகிறது என்று கூறுவோர் சுயநல முடையராய் உலகத்தில் வாழ்வர். மனிதன் பிறர்க்குரியன் என்ற உணர்ச்சியே அவருக்கு நிகழ்வதில்லை. அன்னார் என்றும் பிறரை வதைத்துத் துன்புறுத்தி வாழ்தலையே விரும்புவர். தெய்வ முயற்சியால் உலகம் நடைபெறுகிறது என்று கூறுவோர் பரநலத்தையே நாடிக்கொண்டிருப்பர்; மற்றவர்க்காகவே 'நாம் படைக்கப்பட்டோம்' என்ற உணர்ச்சி அவர் உள்ளத்தை விடுத்து அகல்வதே யில்லை. அன்னார் என்றும் பிறரை வருத்தாது பிறர்பொருட்டுத் தம்மை வருத்தி உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பர்.

உலகத்தின் எப்பாகத்திலும் மனித முயற்சியால் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று கூறுவோரும், தெய்வ முயற்சியே எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் என்று கூறுவோரும் இருக்கின்றனர்; முன்னவரை நாத்திகரெனவும், பின்னவரை ஆத்திகரெனவும் கூறுவது வழக்கம்.

உலகம் நாத்திகமயமாய் மாறுங்காலத்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளால் அவதார மூர்த்திகள் தோன்று வார்கள். சில இடங்களில் அவர்கள் தங்கள் ஞானோப தேசத்தால் நாத்திக உணர்ச்சியை அகற்றுவார்கள்; சிலவிடங்களில் யுத்த வாயிலாகவும் அவ் வுணர்ச்சியைப்

போக்குவார்கள். சுப்பிரமணியர், நரசிங்கர், ஸ்ரீராமர், கிருஷ்ணர், புத்தர், கிறிஸ்து, மகமது, சங்கரர் முதலிய அவதாரமூர்த்திகளைப் பற்றி நேயர்கள் அறிவார்கள். இவர்களைப் பற்றி விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம்.

இறுதியாக நமது நாட்டில் நடந்த மகாயுத்தம் குருக்ஷேத்திர யுத்தம். அதில் கிருஷ்ணமூர்த்தி யுத்தத்தோடு ஞானோபதேசமுஞ் செய்திருக்கின்றார். யுத்தத்தால் நாத்திக உணர்ச்சி மாண்டது. ஞானோபதேசத்தால் ஆத்திக உணர்ச்சி செழித்தது. அவருக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய புத்தர் உபதேசத்தால் சகோதரத்வம் நிலைத்து விட்டது. அன்று தொட்டு இந்தியாவில் "எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதிய தாகும் இலங்கு முயிர் உடலனைத்தும் ஈசன் கோயில்" என்ற ஜீகாருண்ய ஒழுக்கமே வேரூன்றி விட்டது. உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யா ஒரு பேர் அறத்தையே கடைப்பிடித்தொழுகினர் இந்தியர் என்பது மிகையாகாது. இது நிற்க.

இம்மண்ணுலகு இரு கூறாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்று மேல்நாடு என்பது; மற்றொன்று கீழ் நாடு என்பது. நாம் அனைவரும் கீழ்நாட்டவரே யாவோம். உயிர் வதைக்கு நிலைக்களமாக உள்ள ஜெர்மனி, பிரான்சு, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளில் வாழ்வோர் மேல் நாட்டவர் எனப்படுவர். (மேல்நாடு மேற்கே யுள்ள நாடு; கீழ்நாடு கிழக்கே உள்ள நாடு)

கீழ்நாட்டு வாசிகளாகிய நம்மவர் மேல்நாட்டவர் கூட்டுறவு பெற்றமையால் தம் அறவொழுக்கத்தை விடுக்கலாயினர். மேல்நாட்டுக் கல்வியால் நாத்திக உணர்ச்சி நம்மவருள்ளத்தில் பதிந்து விட்டது. இந்தியருள்

பலர் இந்தியாவை மேல்நாடாக்கவும் முயற்சி செய்கின்றனர்; மேல்நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களைப் பரப்பப் பல சங்கங்களையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். கிருஷ்ணன் பிறந்த இந்தியா கெட்டுவிட்டது; புத்தர் பிறந்த இந்தியா போய்விட்டது. இந்தியருள் இதுகாலைக் கற்றவரென வெளிவருவோர் "எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் மனித முயற்சியே" என்ற நாத்திகக் கொள்கை யுடையராய் வாழ்கின்றனர்; தெய்வ முயற்சி என்பதை அறவே மறந்தனர். மேல்நாட்டுக் கல்வித் தீட்டுப் படாத விடங்களில் இன்னம் கிருஷ்ணன் இந்தியாவும், புத்தர் இந்தியாவும் ஜீவிக்கின்றன.

நாத்திகம் தலையெடுக்குங் காலத்தில் கடவுள் அருளால் அவதார மூர்த்திகள் தோன்றுவது சம்பிரதாய வழக்கம். இப்பொழுது கல்கி அவதார மூர்த்தி தோன்றியிருக்கிறார் என்று ஹிந்துக்கள் கூறுகின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்து வரப்போகின்றார் என்று கூறுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் அவதார மூர்த்தி தோன்றுவதில் நம்பிக்கை உடையரா யிருக்கின்றனர்.

சுதந்தர வடிவாக வுள்ள தெய்வமே! எல்லாம் உன் முயற்சி என்பதே எமது கொள்கை. உன் அருளால் தோன்றப்போகும் அவதார மூர்த்தியை நாங்கள் எதிர்கொள்ளும்போது உலகத்தில் சமாதானம், சகோதரத்துவம், சுதந்தரம் என்பன நிலைத்து நிற்க அருள் செய்வாயாக. நாங்கள் விரும்புவது சுதந்தரம்; வெறுப்பது அடிமைத்தனம். சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!! "அவனன்றி ஓரணுவுமசையாது"

29

தேசபக்த சமாஜம்

உலகத்திலே யுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் பக்தியைப் பற்றியே பேசுகின்றன. பக்தியை வெறுக்குஞ் சமயம் உலகத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம். எல்லாவித சித்திகளையும் பக்தியினால் அடையலாம். ஒருவன் தான் கொண்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமாயின், அவனிடத்தில் பக்தி நிரம்பி யிருத்தல் வேண்டும். பக்தி யில்லாத பிராணிகள் உலகத்தில் இல்லை. மரம், செடி, கொடி முதலிய ஓரறிவுயிர்களுக்கும் பக்தி யுண்டு. பக்தி என்பது ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொரு வகையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். பக்தி யென்பது பொருளில் ஒன்றா யிருப்பினும் மனிதர்கள் அனுபவ நிலையில் பல வேறு பொருள் போல் தோன்றும். உணர்வு என்பது எங்கெங்கே உண்டோ அங்கங்கெல்லாம் பக்தி நிகழ்ச்சி யுண்டு.

பக்தியை உலகத்தவர் பல திறமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாம் அதை மூன்று விதமாகப் பிரித்துப் "பக்தன்" முதலிதழில் எழுதியிருக்கின்றோம். அவை தெய்வ பக்தி,

---

தேசபக்தன் : 11-10-1918

இராஜ பக்தி, தேச பக்தி என்பன. முன்னிரண்டிற்கும் அடிப்படையாக இருப்பது பின்னதே யாகும். தேச பக்தி யில்லாதவனிடத்தில் தெய்வ பக்தியாதல், இராஜ பக்தியாதல் இராது. மனிதர்கள் தெய்வ பக்தி, இராஜ பக்தி உடையவர்களாக வேண்டுமாயின், முதலில் அவர்கள் தேச பக்தி யுடையவர்களாதல் வேண்டும். தேச பக்தியை வெறுத்துத் தெய்வ பக்தியை மாத்திரம் கைக்கொள்கிறவன் போலித் தெய்வ பக்தனே யாவன். தேகாத்மவாதிகளே தேச பக்தியைக் குறை கூறுவார்கள். தேச பக்தி யுள்ளவனே ஆத்ம ஞானி யாவன். ஆனது பற்றிச் தேச பக்தியை வளர்க்க வேண்டுவதே மக்கள் கடமையாகும்.

நமது நாட்டில் ஊர்கள்தோறும், தெருக்கள்தோறும், வீடுகள் தோறும் தேச பக்தி வளர்க்கவேண்டிய வழிகளைத் தேட வேண்டும்.

பாரத நாட்டில் பிறக்கும் மக்களுக்குப் பக்தியின் வாயிலாகவே உணர்ச்சி பிறப்பது வழக்கம். இவ் வுண்மை உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் ஈசுர பக்தியை வளர்க்கப் பல வழிகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அவை ஆலய சேவை, திருவிழாக்கள், வேதபாராயணம், பஜனை, பலவகை வேடங்கள், மடங்கள் அமைப்பு முதலியன வாகும். பாரத நாட்டிற் பிறந்த மக்களைத் தேச பக்தர்களாகச் செய்விக்க வேண்டுமாயின், நம் முன்னோர் தெய்வ பக்தி வளர்ச்சிக்குக் கைக்கொண்ட முறைகள் போன்றனவற்றையே நாமும் (தேச பக்தி வளர்ச்சிக்குக்) கைக்கொள்ள வேண்டும். இந்த யோசனையை, வாசா கைங்கர்யத்தால் போலித் தேசபக்தியை வளர்த்து வரும் சில பெரியோர் மறுப்பர் என்பது நிச்சயம். அவரை, இந்திய

தேசமக்களின் தன்மையை யுணராதவ ரென நாம் ஒதுக்குவோம். தற்கால நாகரிக வழியாகத் தேச பக்தியை வளர்க்க வேண்டுமெனக் கூறுவோர் முயற்சியால் கிராமவாசிகளுக்கு எவ்வகைப் பயனும் விளையாதென்பது திண்ணம். இவர்கள் பேச்சு, பட்டணங்களிலுள்ள சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மாணாக்கர்களுக்குமே பயன்படுவதாகும்.

ஒரு கோயிலில் ஓர் உற்சவம் நடைபெற்றால் அதைக் காண எவ்வளவு ஜனங்கள் திரள்திரளாகச் செல்கின்றார்கள். திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகை உற்சவத்திற்கும், சிதம்பரத்தில் திருவாதிரை உற்சவத்திற்கும், ஸ்ரீரங்கத்தில் ஏகாதசி உற்சவத்திற்கும் கூடும் கூட்டத்துக்கு அளவு உண்டோ? கோடிக் கணக்கான ஜனங்களன்றோ கூடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் யாது? நம் முன்னோர்களின் அறிவு நுட்பமே யாகும். பல கோடி ஜனங்கள் ஒரே காலத்தில் ஓரிடத்தில் சேர்வதற்கு நம் முன்னோர்கள் குறிப்பிட்ட வழிகளும் ஏற்பாடுகளும் போற்றத்தக்கனவே. நம் முன்னோர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ச் செய்த ஏற்பாடுகள் இன்னும் நின்று பயன் தந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. அவர்கள் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நடப்பதே நமது கடமை.

இப்பொழுது தமிழ் நாட்டளவில் தேச பக்தியை வளர்க்கு முறைகளை எல்லைப் படுத்துவோம். பண்டைக் காலத்தில் தெய்வ பக்தியை வளர்த்தவர் பெரும்பாலும் முனிவரரே யாவர். அவர்கள் லௌகிக காரியங்களில் பெரிதும் தலையிடுவதே யில்லை; வைதிக காரியங் களிலேயே தங்கள் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்கள்.

அவர்களை இல்லறத்தார்கள் போஷித்து வந்தார்கள். அதுபோல இப்பொழுது தேச பக்தியை வளர்க்க ஒரு கூட்டத்தார் புறப்பட வேண்டும். அக் கூட்டத்தாருக்கு எவ்வகைப் பற்றும் இருத்தல் கூடாது. அவர்கள் தேச பக்தியை வளர்க்கும் ஒரு பற்றிலேயே பற்றுடையவர்களா யிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒன்றுகூடித் தேச பக்தியை வளர்க்கவேண்டிய முறைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். அவர்களை ஊரவரே போஷிக்க வேண்டும்.

30

தொழிலாளரும் ஜனத்தலைவரும்

தொழிலாளர் உதவி யின்றி உலகம் நடைபெறாது. தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரையிலுள்ள எல்லாரையுந் தொழிலாளர் என்றே கூறலாம். எல்லாம் வல்ல இறைவனும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிலை நாடோறும் ஓயாது செய்துகொண்டே யிருக்கின்றான். உலகத்திலுள்ள எல்லாரையுந் தொழிலாளர் எனக் கூறுவது குற்றமாகாது.

தொழிலாளரை இரு கூறாகப் பிரிக்கலாம். தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோர் ஒருசாரார். அறிவால் தொழில் புரிவோர் மற்றொரு சாரார். பின்னவர் முன்னவர் உதவி யின்றி வாழ்தல் அரிது. கணிதர்கள், போதகாசிரியர்கள், வக்கீல்கள், நியாயாதிபதிகள் முதலியோர் உண்ண உணவையும், உடுக்க உடுப்பையும், ஆரோகணித்துச் செல்ல வண்டியையும், உட்கார நாற்காலியையும், எழுதக் கருவிகளையுஞ் சமைத்துக் கொடுப்போர் யாவர்? தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோ ரன்றோ? இதனால் தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோர் சிறந்தவ ரென்பது தெற்றெனெ விளங்கும். ஓர்

தேசபக்தன் : 15-10-1918

உத்தியோகஸ்தனுக்கு ஒன்பத் தெட்டு உழைப்பாளிகள் வேண்டும். எனவே நாட்டில் தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரே பலரா யிருக்கின்றனர்.

நாடு என்பது தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே நாட்டின் நலத்தைக் கருதி உழைக்க முன்வருவோர் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காக வேலை செய்யல் வேண்டும். யாம் தொழிலாளர் என்று எழுதுவது தேக உழைப்பால் தொழில் புரிவோரைக் குறிப்பதாகும். ஏழைத் தொழிலாளர் களுக்காக வேலை செய்யாது காங்கரஸிலும், கான்பரன்சு களிலும் கற்றோர் சிலர் தம்மை நாவலர் எனப் பிறர் புகழப் பேசி ஜனத்தலைவ ராகின்றனர். ஜனத்தலைவர் என்போர் ஏழைத் தொழிலாளருக்காக வேலை செய்பவராகவு மிருத்தல் வேண்டும்.

நமது நாட்டில் ஏழைத் தொழிலாளர்களே பெரிதும் நிரம்பி யிருக்கிறார்கள். இவர்தம் முன்னேற்றத்துக்காக இதுகாறும் காங்கரஸ்காரராதல், பிறராதல் உழைக்க முன் வந்தாரில்லை. ஏழைத் தொழிலாளரைக் கவனியாது சுயராஜ்ஜியக் கூச்சலிடுவதால் சிறிதும் பயன் விளையாது.

உண்மையாகச் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி செய்வோர் ஏழைத் தொழிலாளரது முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடுவர். ஏழைத் தொழிலாளருக்காகப் பாடுபட முன்வாராது சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி செய்வோரை என்னென்று கூறுவது? அவர், சட்டசபையிலாவது, நிருவாக சபையிலாவது அங்கத்தவராக வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஆரவாரஞ் செய்பவரே யாவர். இத்தகையினரை ஜனத் தலைவராகக் கொள்ளலாமோ?

தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தை நாடாதவர்களை நாம் தலைவர்களாகக் கொள்ள மாட்டோம். அவர்கள் செய்துவரும் வஞ்சகச் செயல்களை வெளியிடவும் யாம் துணிவு கொண்டுள்ளோம். ஏழைத் தொழிலாளர் பட்டினி கிடந்து வருந்த, ஜனத்தலைவர் என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டு மோட்டார் வண்டியிலேறிச் சுகமாக உலாவி வருவோரை ஜீவகாருண்யமில்லா மிருகங்களெனக் கூறாது வேறென் கூறுவது?

தொழிலாளர்களுக் குள்ளாக ஒருவகை ஒற்றுமை உண்டாதல் வேண்டும். ஆங்காங்கே உள்ள பரோபகாரிகள் தொழிலாளர்களை ஒன்றுகூட்டி அவர்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பல பிரசங்கங்கள் செய்ய வேண்டும். பிரசங்கஞ் செய்வதோடு தொழிலாளர்கட் கெனச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி விடவேண்டும். அச் சங்கங்களெல்லாம் தலைநகரிலுள்ள ஒரு பெருஞ் சங்கத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பனவா யிருக்க வேண்டும். வருடத்திற் கொருமுறை தொழிலாளர் கான்பரென்ஸ் என்றொரு கான்பரென்ஸ் கூடவேண்டும். இது நிறைவேற ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சில ஜனத்தலைவர்கள் முயலல் வேண்டும். அவர்கள் தொழிலாளர்க் கென உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்பவராக இருத்தல் வேண்டும். தலைநகரங்களில் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்கென ஒவ்வொரு கூட்டம் ஏற்பட வேண்டும். அதில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தொழிலாளர்க்கு உழைக்குந் தலைவர்களே அங்கத்தவராதல் வேண்டும். அக்கூட்டத்தார் வழியாக அம் மாகாணத்திலுள்ள தொழிலாளர் சங்கங்கள் நடைபெறல் வேண்டும்.

31

பெண் மக்கள் சுதந்தரம்

இறைவன் படைப்பில் ஆண் பெண் என்ற இருவகை வேற்றுமை யுண்டு. தாவர முதல் தேவர்கள் ஈறாக உள்ள எல்லா உயிர்களும் ஆண்-பெண் என்னும் வேற்றுமை தோன்றவே சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. அதுபற்றியே சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய கடவுளையும் சிலர் ஆண்-பெண் வடிவமாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். படைப்பில் இரு திறம் ஏற்பட்டிருத்தலால் குணத்திலும் இரு திறமுண்டு. உலகத்தில் ஆண்மைக் குணம், பெண்மைக்குணம் என்னுங் குண வேறுபாடுகள் இரு பாலார்க்கும் இயற்கையாக விளங்குதல் காட்சியளவால் இனிது விளங்கும். ஆண்மைக் குணம், பெண்மைக் குணம் ஆகிய இவை தாவரங்களிலும் இருப்பது அறிஞர்க்கு இனிது புலனாகும். ஆண்மைக் குணமும் பெண்மைக் குணமும் வேறுபட்டிருந்தால் சுதந்தரம் முதலியனவும் வேறுபட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இவ் வுண்மை உணர்ந்த நம் பெரியோர்கள் சுதந்தரத்தை இரு பாலார்க்கு ஏற்றவாறு இரு கூறாகப் பிரித்து அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். சுதந்தர மென்பது கட்டின்றி விளங்கும் ஒரு நிலை. அந் நிலையைக்

தேசபக்தன் : 20-10-1918

காட்டிலிருந்தும் பெறலாம். நாட்டிலிருந்தும் பெறலாம்; வீட்டிலிருந்தும் அடையலாம்; வெளியிலிருந்தும் அடையலாம். நம் பெண்மக்கள் வீட்டிலிருந்தே தங்களுக் குரிய சுதந்தரங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். ஆண்மக்களும் தங்களுக்குரிய சுதந்தரங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இம்முறை பற்றியே இந்தியா இன்னும் நடைபெற்று வருகின்றது.

மேல்நாட்டார் கூட்டுறவை இந்தியர் பெற்ற பின்னர் சில இந்தியர் வழக்கவொழுக்கங்களில் மாறுபடலாயினர்; மேல்நாட்டாரைப் போல் உணவு கொள்கின்றனர்; உடை தரிக்கின்றனர். வேறு சிலர் நம் நாட்டுப் பெண்மக்களை மேல்நாட்டுப் பெண்மக்களாக்க முயல்கின்றனர்; முயன்று சிலர் சித்தியும் பெற்றனர்.

ஆடவர்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவி, நம் நாட்டு வழக்க வொழுக்கங்களை அறவே ஒழித்ததனால், நமது தேசம் எவ்வளவோ தாழ்ந்த நிலையை அடைந்து விட்டது. முதல் முதல் மேல்நாட்டு நாகரிகம் மிக விரைவாகப் பரவிய இடம் வங்காளமாகும். அத் தேசத்தார் அளவின்றி மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவினர். நாளடைவில் அவர்கள் தாங்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவினமையால் விளைந்த கேடுகளை நன்குணர்ந்து, சுதேசீயத்தைக் கைப்பற்றி இப்பொழுது திருந்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். வங்காளிகளில் பெரும்பாலோர் முன்னோர் வழக்க வொழுக்கங்களைக் கையாள வேண்டு மென்னுங் கொள்கையில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்கின்றனர். சென்னை மாகாணத்துள்ளோர் இன்னும் பேச்சில் சுதேசீயத்தை வளர்ப்பவராகவும், செய்கையில் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை வளர்ப்பவராகவு மிருக்கின்றனர்.

இங்கே உண்மைச் சுதேசீயத்தை வளர்த்து வருபவர் ஒருசிலரே யாவர்.

இங்ஙனம் ஆடவர்கள் கெட்ட அளவோடு நில்லாமல், அவர்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள, பெண்மக்களையுங் கெடுத்துக் கொண்டே வருகின்றார்கள். நம் பெண்மக்கள் வாழ்க்கைத் துணை நலம், இல்லொளி, வீட்டரசி என்று நம் முன்னவர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். இப்பொழுது மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை அனுஷ்டித்து வரும் பெண் மக்கள் வாழ்க்கைத் துணை நலமாக விளங்குகின்றார்களோ? இல்லொளியாக ஒளிர்கின்றார்களோ? வீட்டரசிகளாக விளங்குகின்றார்களோ? இல்லையே. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவும் பெண்மக்கள் வாழ்க்கைத் துணையையே வெறுக்கின்றார்கள்; இல்லத்தை இருளாக்குகின்றார்கள்; வீட்டரசிகளாவதை விடுத்து வெளி அரசிகளாக விரும்புகின்றார்கள். வீட்டிலிருந்து புருஷனைத் தெய்வமாக வழிபடும் பெண்மக்கள் நாகரிக மில்லாதவர்களென இதுகாலை இகழப்படுகின்றார்கள். மேல்நாட்டு நாகரிக வழி நின்று கற்றவர்கள் கதைகளை யாம் அறிவோம். அவர்கள் இயற்கையில் நம் நாட்டவர்களா யிருப்பினும், செயற்கையில் மேல்நாட்டவர்களாக மாறி யிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது தலைவர்களாக நின்று நம் பெண்மக்களைத் திருத்த முயல்கின்றார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றும் நம் பெண்மக்கள் கதி என்னாகுமோ தெரியவில்லை. இப்பொழுது அவர்கள் வழியே செல்லும் ஆடவர்களும் பின்னர் வருந்துவார்க ளென்பது நிச்சயம்.

நாம் இதுகாறுங் கூறியதைக் கொண்டு நாம் பெண்கள் சுதந்தரத்தை மறுக்கின்றோம் என்று நம்மீது பழி

சுமத்தச் சிலர் முன்வரலாம். பெண்கள் சுதந்தரத்தை மறுக்க வேண்டுமென்பது எமது கொள்கை யன்று. நம் தேச வழக்க வொழுக்கத்துக்கு மாறுபடாத பெண்களுக்கு உரிய சுதந்தரத்தை அவர்கள் பெற வேண்டுமென்றே யாம் கூறுகின்றோம். நம் நாட்டுப்பெண்மக்களில் பலர் செங்கோல் தாங்கி அரசு புரியவில்லையோ? கற்பின் வன்மையால் அரசனை அழிக்கவில்லையோ? ஊரை எரிக்கவில்லையோ? இத்தகைச் செயல்களை அவர்கள் செய்யினும், அவர்கள் தங்களைப் பெண்மக்களாகவே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண் மக்களுக்கும் தங்களுக்கும் வேற்றுமை யில்லை யென்று கருதி விலங்குகளைப் போல அவர்கள் திரியவில்லை. நம் தேச வழக்க வொழுக்கத்துக்கு மாறுபடாத கல்வியை நம் பெண்மக்களுக்குக் கொடுப்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. மேல்நாட்டுப் பெண்கல்வி முறை நம் நாட்டுப் பெண்களிடையில் பரவாதவாறு காத்துக் கொள்ள வேண்டுவது நம் பெருங் கடமை யென்பதை யாம் வலியுறுத்துகின்றோம்.

*** ஈசுர பக்தி எங்ஙனம் ஆண்களுக்கும் பெண் களுக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றதோ அங்ஙனே தேச பக்தியும் இரு பாலார்க்கும் பொது என்பதை யாம் மறுக்கவில்லை. பெண் மக்களிடத்தில் தேச பக்தி என்று பரவுகிறதோ அன்றே நம் நோக்கங்க ளெல்லாம் நிறைவேறி விடும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஈசுர பக்தியைப் புருஷ னோடு கலந்து வளர்ப்பது போலத் தேச பக்தியையும் அவனோடு கலந்தே அவன் மனைவி வளர்க்கலாகும்.

நம் பெண்மணிகளுக்கு ஞானம், வீரம், கற்பு முதலிய நற்குணங்கள் அமையுமாறு போதிக்கக்கூடிய

பாடசாலைகள் பல தாபிக்கப்படவேண்டும். மேல்நாட்டு நாகரிக உணர்ச்சியே அவர்கள் உள்ளத்தில் பரிணமியாத வாறு காத்துக் கொள்ள வேண்டுவது ஆடவர் கடமை.

நம் நாட்டுப் பெண்மக்களுக்குரிய சுதந்தரத்தை நம் பெண்மக்கள் பெற்றுத் தேச பக்தியை வளர்க்க வேண்டு மென்பது எமது கொள்கை.

32

உலக நிலை

"உலகம் பல விதம்" என்பது பழமொழி. ஓரிடத்தில் இன்ப நிகழ்ச்சியும் மற்றோரிடத்தில் துன்ப நிகழ்ச்சியும் நேர்வதுண்டு. உலகம் இன்ப துன்பத்துக்கு நிலைக்களமாக விருப்பது. சிலர் உலகத்தை இன்ப மயமாகக் கருதி அதிலேயே நிலைத்து வாழ விரும்புகின்றனர். சிலர் உலகத்தைத் துன்ப வடிவாகக் கருதி உலக வாழ்வை வெறுத்துக் கொண்டே யிருக்கின்றனர்.

உலகம் எல்லா வழியிலும் மாறுபட்டுக்கொண்டே யிருக்கிறது. அஃது என்றும் ஒரு தன்மையாக நிலைத் திருப்பதில்லை. அதுகண்ட நம் பெரியோர்கள் இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை என்ற நிலையாமைகளைப் பற்றிப் பல நூல்கள் எழுதி யிருக்கின்றார்கள். நிலையாமையை என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு விரைவில் ஞானம் பிறந்துவிடும். உலகம் நிலைபேறாயிருப்பதென் றெண்ணுவோர்க்கு ஞான உணர்ச்சி தோன்றுவது அருமை. இக் கூட்டத்தவர் பிறரை வருத்தத் துணிவுகொள்வர்; பிறர் துன்பத்தைக் கவனிக்கவே மாட்டார்; பிறரை வருத்தித் தாம் வாழவே

தேசபக்தன் : 29-10-1918

முயல்வர். இத்தகையாளரை நம் முன்னோர்கள் இராட்சதர்கள் என்று அழைத்தார்கள். இந்த இராட்சதக் கூட்டம் எங்கு பரவுகிறதோ அங்கே எல்லாப் பாவங்களும் நிரம்பி யிருக்கும். பாவத்தை வளர்க்கும் இராட்சதக் கூட்டத்தைத் தொலைத்து உலகத்தில் தருமத்தை நிறுத்தச் சில அவதார மூர்த்திகள் தோன்றுவது வழக்கம்.

சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் இம்மூவர்களும் உலக வாழ்வை நிலையாகக் கொண்டு உயிர்களை வருத்தினார்கள். இவர்களை யொழித்து அற நெறியை வளர்க்க ஆறுமுகக் கடவுள் தோன்றினார். இரணியன் செல்வச் செருக்கையும் இறுமாப்பையும் வருணிக்கவும் வேண்டுமோ? அவை நரசிங்கத்தின் முன் எவ்வாறாயின? இராவணன் அடாத செயலை அடக்கி முனிவர்களை ஆட்கொள்ள ஸ்ரீராமபிரான் தோன்றினார். துரியோதனாதியர், தீச்செயல்களை அழிக்கக் கண்ணபிரான் அவதரித்தார்.

மற்றும் பல இடங்களில் உண்டான இராட்சத குணங்களை ஒழிக்கப் புத்தர், கிறிஸ்து, மகமது முதலியோர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் உபதேசத்தால் உலகத்தில் அறநெறி தலைப்பட்டதென்று கூறலாம். இப் பெரியோர்கள் அனைவரும் அவதரித்த இடம் கீழ்நாடே யாகும். இதுகாறும் மேல்நாட்டில் ஒரு பெரியோராவது (அவதார மூர்த்தி) தோன்றி யிருக்கின்றனரோ? இல்லை; இல்லை; இல்லை. கிறிஸ்து பெருமான் உபதேச மாத்திரம் மேல்நாட்டுக்குச் சென்றது. அவ்வுபதேச மொழிகளின் வழியாக மேல்நாட்டவர் ஒழுகி யிருப்பாராயின் அவரிடத்தில் தெய்வ குணங்கள் நிலைத்து விளங்கும். மேல் நாட்டவர் கிறிஸ்துநாதர் மொழிகளைத் தங்கள் ஒழுக்க

வழக்கங்கட் கேற்றவாறு திருத்திக் கொண்டமையால், அவைகளால் அவர்கள் பயன் பெறவில்லை.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் தேசத்திற் கேற்றவாறு வேதங்களை அருளிச் செய்திருக்கின்றான். அவ்வேத நெறி பற்றி வந்த பல அடியார்கள் பல ஞான நூல்களை அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் இராட்சத குணம் பெருகப் பெருக ஞான நூல் ஆராய்ச்சி குன்றி விட்டது. "இன்றுளேன் நாளை யில்லேன்" என்ற உரையை வழுத்து வோருண்டோ? "வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவது திண்ணம்"—இம் மொழியைப் போற்றுவோர் யார்? "இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்றெண்ணவோ திடமில்லையே" என்ற திருவாக்கை நோக்குவோர் எவர்? "நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும் பெருமையுடைத் திவ்வுலகு" (நெருநல்-நேற்று)—இவ் வள்ளுவர் வாக்கைக் கொள்ளுவோ ருளரோ?

அருளாட்சி புரியும் ஆண்டவன் இப்பொழுது செய்துவரும் செயல்கள் யாவும் உலகத்தை நல்வழிப் படுத்துவனவாம். யுத்தக் கொடுமையையும் நோயின் பரவலையும் நோக்கி மனிதர்கள் உலக நிலையை யுணர்ந்து நல்வழிப்பட முயற்சி செய்வார்கள். மனிதர்கள் பாவத்திற்குப் பயந்து நல்வழிப்பட முயற்சி செய்யுங் காலத்தில் ஒரு பெரிய மகான் தோன்றப் போகின்றார். இந் நம்பிக்கை உலகத்துள்ள பழைய சமயவாதிகட்கெல்லாம் உண்டு. ஹிந்துக்கள் கல்கி அவதாரத்தை எதிர் நோக்குகிறார்கள். புத்தர்கள் ஒரு புத்தாவதாரத்தை எதிர் பார்க்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாவது வருகையைக் குறிக்கொண்டு நிற்கின்றார்கள். மகமதியர் ஹஜரத் மஹதி, ஈசாநபி என்ற இருவர் தோன்றப்

போகின்றனர் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். இச் சமயத்தவர் கூற்று ஒன்றோடொன்று பொருந்தி நிற்றலால் ஒரு பெரிய மகான் தோன்றப் போவது உண்மை. அவர் தோற்றத்தின் அறிகுறிகள் யுத்தம், நோய் முதலியன என்னலாம். அவர் வருகையில் உறுதி கொண்டு பாவத்துக்கஞ்சி என்றும் இறைவனைப் போற்றிய வண்ணமா யிருக்க வேண்டும்.

தெய்வ வழிபாடு எல்லாச் சமயங்களிலும் அருகிவிட்டதென்று கூறுவது மிகையாகாது. இப்பொழுது எல்லாரும் தெய்வ வழிபாட்டிலேயே சிந்தையைப் பதிய வைக்க வேண்டும். தெய்வ வழிபாட்டால் எல்லா நலனையும் பெறலாம். தெய்வம் திருவுளம் பற்றுமேல் கொடுமை நிறைந்த தேசங்களும் சமுத்திரத்தில் முழுகிப் போய்விடும். கடல் நாடான கதையையும், நாடு கடலான கதையையும் நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். சில நாடுகளைக் கடல்கொள்ளப் போவது நிச்சயம். சில கடல்கள் நாடுகளாகப் போவதும் நிச்சயம். தெய்வ வழிபட்டால் எல்லாச் சித்திகளையும் பெறலாம். நவநாத சித்தர்கள் எங்கும் போகவில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி உலகத்தை விஜயஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தீமை செய்வோரையும் அவரது தேசத்தையும் கணித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களை நம்புங்கள்.

அன்பு வடிவமாக உள்ள கடவுளை; அருள் நிறைந்த ஆண்டவனை; அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ஒளிர்கின்ற எம்பெருமானை; நீதி பிறழாத நித்தியனை இதுகாலை வழிபட வேண்டியவர் யாவர்? இப்பொழுது கற்றவர் கல்வியால் பிணமாகின்றனர். செல்வர் செல்வத்தால் பிணமாகின்றனர்; உயர்தொழில் புரிவோர் அச்செருக்கால்

பிணமாகின்றனர்; இந் நாத்திகப் பிணங்கள் அதருமத்தையே பெருக்கும். இவை தெய்வ வழிபாடு செய்யா. இப்பொழுது தெய்வ வழிபாடு செய்ய வேண்டியவர் யாவர்? ஏழைத் தொழிலாளரே யாவர்.

உலகத்துக்குக் கஷ்டம் நேரிடும்போது அக் கஷ்டம் தொழிலாளரையே பெரிதும் பாதிக்கிறது. ஆனது பற்றித் தொழிலாளரே தெய்வ வழிபாட்டில் தலைசிறந்து விளங்க வேண்டியவரா யிருக்கின்றனர்!

தொழிலாளர்களே! உங்கள் நிலையை நினைக்க நினைக்க மனம் உருகுகிறது. கஷ்டத்தை யேற்றுக் கொள்ளச் சித்தமா யிருங்கள்; அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடங்கள்; ஒற்றுமையைக் கைவிடாதேயுங்கள்; கடவுளை மறவாதேயுங்கள்; பிரகலாதன் கஷ்டத்தை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்; சீதையின் வருத்தத்தைக் கருதுங்கள்; பாண்டவர் வனவாசத்தை மறவாதேயுங்கள்; தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்துகொண்டே யிருங்கள்; உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறும்.

33

இந்தியாவும் பெண்மக்களும்

நமது இந்தியா தேசமானது உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களுக்கும் நாகரிகத்தையும் ஞானத்தையும் வழங்கிய தென்பதை மறுப்பாரில்லை. கிரீஸ் தேசத்து மன்னனாகிய அலெக்ஸாண்டர் என்பவன் இந்தியாவின்மீது படை யெடுத்து வந்து இந்தியாவில் சில காலந் தங்கியபோது, இந்தியாவின் ஞான பூஷணங்களைக் கொள்ளை யடித்துச் சென்றான் என்று சில சரித்திரக்காரர்கள் சொல்கின் றார்கள். இந்தியாவின் கல்விச் செல்வமும் பொருட் செல்வமுமே மேல்நாட்டிற்கு ஞானத்தையும், செழுமை யையுமே நல்கின. மேல்நாடு நாகரிக நிலை பெற்றதற்கு எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தியா நாகரிகத்தில் பண்பட்டிருந்தது. அத்தகைய நாகரிக நிலையைப் பெற்றிருந்த இந்தியா இப்பொழுது எந்நிலையைப் பெற்றிருக்கின்றது? எல்லாத் தேசங்களும் எள்ளி நகையாடும் நிலையை யன்றோ அடைந்திருக்கிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? நம்மவர்கள் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை அவலம்பித் தொழுகத் தலைப்பட்டதாகும். அதனால் இந்தியாவின் சிறப்பு பல வழியிலுங் குன்றத் தொடங்கியது.

தேசபக்தன் : 30-11-1918

நம்மவர்கள் முதல் முதல் மேல்நாட்டார் நடை உடை பாவனைகளில் விருப்பஞ் செலுத்திப் பின்னர்த் தம் அறியாமையை உணர்ந்து சுதேசியக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கினார்கள். மேல்நாட்டுப் பாஷையில் நம்மவர்க் குள்ள விருப்பத்துக்கு அளவே யில்லை. வட இந்தியாவில் இப்பொழுது பெரும்பாலோர் அதை வெறுத்து வருகின்றனர். சென்னை மாகாணத்தை மேல்நாட்டு மாயை இன்னும் விடவில்லை.

இப்பொழுது நம்மவர்கள், பெண்கள் சுதந்தரத்துக் காகப் பாடுபடுகிறார்கள். அதை மறுப்போர் யாவர்? பண்டைக்காலத்தில் நம் பெண் மக்கள் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கவில்லையோ? நம் முன்னோர்கள், பெண்களை மிருகங்களைப்போல நடத்தி வந்தார்களோ? எல்லா வற்றினுஞ் சம உரிமை பெண்மக்களுக்கு உண்டு என்பதை ஹிந்துக்களில் தெய்வ வடிவங்களே காட்டும். நம் ஆடவர்கள் மேல்நாட்டுக் கூட்டுறவு பெற்ற பின்னரே அவர்கள் நம் பெண்மணிகளைக் குறைவாகக் கருத லானார்கள். ஆண்மக்கள், கல்லூரிகளில் மேல்நாட்டுக் கல்வி டயின்று அதன் வழியாக உழல்கின்றார்கள். பெண்மக்களோ அக் கல்வி யின்றிப் பண்டை ஞான உணர்ச்சியோடு இல்லறம் நடத்துகின்றார்கள். இது செயற்கையில் மேல்நாட்டு ஞானிகளாகிய நம் ஆடவர் களுக்கு அறியாமையாகத் தோன்றுகிறது. அக்காரணம் பற்றி நம் இந்திய (மேல்நாட்டு) ஞானிகள் தங்கள் நிலைக்குப் பெண்மக்களையும் கொண்டு வர முயற்சி செய்கிறார்கள். சிற்சில பெண்மக்களும் மேல்நாட்டுப் பெண்மக்களாகி வெளிக் கிளம்பி யுள்ளார்கள். இந்தியாவில் ஆண் உலகம் கெட்டு வருவதுபோலப் பெண் உலகமுங் கெட்டு வரத் தொடங்கி யிருக்கிறது. பெண் மக்களிடத்திலும் மேல்நாட்டு அநாசாரங்கள் நுழைகின்றன.

தொடக்கத்திலேயே அவ்வநாசாரங்களைத் தொலைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடின் பின்னால் இந்தியா பெருந்துன்பத்துக்கு ஆளாகும் என்பது உண்மை.

பண்டை ஒழுக்கங்களை அனுஷ்டித்து வரும் பெண் மக்களைத் திருத்த ஆண்மக்கள் முயற்சி செய்கின்றார்கள் பாவம்! ஆடவர்களைப் போலப் பெண்மக்களும் குடித்து வெறித்துக் களியாடல்கள் செய்ய வேண்டும் போலும்! மேல்நாட்டு ஒழுக்கத்தில் முதிர்ச்சி பெற்ற பலர் சேர்ந்து செய்யும் வேலையை நம் நாட்டு ஒழுக்கத்தைப் பேணும் ஒருவர் செய்து விடுவர். மேல்நாடு உலகாயத நாடு என்பதை நாம் கூறவும் வேண்டுமோ? அந்நாட்டுக் கல்வியால் நம்மவர் ஆத்ம சக்தி யிழந்து இடர்ப்படுவதைச் சீர்திருத்தக்காரர் இன்னும் உணரவில்லையோ? பெண் மக்களுக்கு ஆத்ம சக்தியைக் கொடுப்பது கற்பே யாகும். அக் கற்பைக் காக்க வேண்டுவது பெண் மக்களின் கடமை. மேல்நாட்டு முறையாகச் சுதந்தரம் பெற விரும்பும் பெண்மக்கள் தங்கள் உயிரணியாகிய கற்பைக் காத்தல் அருமை! அருமை!!

எம் மருமைச் சகோதரிகளே! பாரத தெய்வங்களே! ஒரு சந்திரவதியின் செயல் முனிவர்களையும் கலங்கச் செய்ததை உற்று நோக்குங்கள்! ஒரு சீதையின் கற்பின் திறத்தால் இராவணன் செல்வம் அழிவுற்றதைச் சிந்தியுங்கள்! ஒரு கண்ணகியின் கற்பு மதுரை மாநகரை அழித்ததை உன்னுங்கள்! ஆனதுபற்றி நீங்களும் சந்திரவதியாக எண்ணுங்கள்; சீதையாக முயலுங்கள்; கண்ணகியாகக் கருதுங்கள்; ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய வழிகளைத் தேடுங்கள்! நந் தேசத்துக்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெற முயற்சி செய்யுங்கள்! ஆத்மசக்தி உங்களுக்கு உண்டாகும்.

34

முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும்

முதலாளிக ளின்றித் தொழிலாளிக ளில்லை. தொழிலாளிக ளின்றி முதலாளிக ளில்லை. இவ்விருவரும் ஒன்றுபட்டுத் தொழில்களை நடாத்தல் வேண்டும். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடத்தில் அன்புடையவர்களா யிருத்தல் வேண்டும். தொழிலாளர்களும் முதலாளிக ளிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளைத் தங்கள் ஊழியர்கள் என்று நினைப்பதும், தொழிலாளிகள் முதலாளிகளிடத்தில் மரியாதையீனமாக நடப்பதும் அறியாமையையே சாரும். முதலாளிகள் இலாபம் ஒன்றனையே குறிக்கொண்டு தொழிலாளர்களை வருத்துவது பெரும் பாவம். தொழிலாளிகள் வேண்டுமென்றே முதலாளிகளை நஷ்டத்துக்குட் படுத்த முயல்வதும் பெரும் பாவம். முதலாளிகள் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் எனக் கருதி, இறுமாந்து, ஆன்ம உணர்ச்சி யின்றி, நடைப் பிணங்களாகித் தொழிலாளர்களைத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது மடமையாகும். தொழிலாளர்களும் தங்களைக் கூலி ஆளாக நினைத்து ஆன்ம விளக்கத்தை இழத்தலாகாது. இரு

தேசபக்தன் : 5-12-1918

கூட்டத்தவரும் தத்தங் கடமையை இறை பணியாகக் கருதல் வேண்டும். முதலாளிகளிடத்தும் தொழிலாளர்களிடத்தும் சகோதரத் தன்மை பொலிந்து விளங்க வேண்டும். சகோதரத் தன்மை சிறப்பாக முதலாளிகளிடத்தே இருத்தல் வேண்டும். சகோதரத் தன்மை யின்னதென்றறியா முதலாளிகள் எவ்வகைத் தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தலாகாது. அவர்களிடத்தில் வேலை செய்யுந் தொழிலாளர்கள் நரகத் துன்பத்தை நாடோறும் அநுபவித்துக் கொண்டே யிருப்பார்கள். முதலாளிகள், தங்கள் வாழ்விற்கும், பெருமைக்கும், புகழிற்கும் கருவியாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்பதை உணரல் வேண்டும். இது முதலாளிகளின் சிறந்த இலக்கணம்.

செல்வச் செருக்கால் தன்னை உயர்வாக நினைக்கின்றவனும், வறுமைச் சிறுமையால் தன்னைத் தாழ்வாக நினைக்கின்றவனும் அறிஞன் ஆகான். மனிதன் உலகத்தில் பெறவேண்டிய செல்வம் ஒன்றுளது. அஃது இறைவனுக்கு அன்பனாவது. அதுவே மேலான செல்வம். "செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே" என்று தமிழ் வேதம் முழங்குகிறது. இறைவன் கழலேத்துஞ் செல்வ மாவது எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் நேசிப்பது. பிற உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துவதும் இறைவனுக்குரிய பூசையாகும். "ஈசனுக்கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார்" என்று மெய்கண்ட சாத்திரங் கூறுகின்றது.

புண்ணிய வயத்தால் பொருட்செல்வம் பெற்ற முதலாளிகள் தங்களிடத்துள்ள முதற் பொருளைக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகள் அமைத்து, அவைகளில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை அமர்த்தி

அவர்களைச் சகோதரர்களைப் போல நடாத்துவது, பல கோயில்கள் கட்டிக் கடவுள் பூசை செய்வதை யொக்கும். முதலாளிகள், தொழிலாளர்களை மிருகங்களைப் போல நடாத்தி வருத்திப் பொருளீட்டத் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பது நரக லோகத்துக்கு வழி தேடுவதாகும். அத்தகைய எண்ணமுடைய முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்யத் தொழிலாளர்கள் செல்லலாகாது. செல்லின் பெருங் கஷ்டத்துக்குள்ளாவார்கள் என்பது திண்ணம்.

பண்டைக் காலத்தில் இந்தியாவில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகள் போல் நேசித்து வந்தார்கள். தற்கால இந்தியா தன் சொரூப மிழந்து கிடத்தலால் அதைப்பற்றிக் கூறவேண்டுவது அநாவசியம். பண்டைக் காலமுறை இன்னும் நாட்டுப் புறங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்திய முதலாளிகளின் போக்கிற்கும் மேல்நாட்டு முதலாளிகளின் போக்கிற்கும் பலவித வேற்றுமைகள் உண்டு. இந்தியர் தந் தொழில் முறையைக் கடவுள் வழிபாடாக நினைப்பர். மேல்நாட்டார் அதைப் பொருளீட்டு முறையாகக் கொள்வர். இந்தியர் தொழிலாளர்களுக்கென வீடு, வாசல், காணி, பூமி, மாடு, கன்று முதலியன உதவுவர். மேல்நாட்டார் தொழிலாளர் களுக்குக் கூலி ஒன்றே கொடுப்பர். இந்தியாவில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஒருவகை உறவு உண்டு. அவ்வுறவு மேல்நாட்டவரிடத்தில் கிடையாது. இந்திய முதலாளிகள் வீட்டில் நடைபெறுஞ் சுபா சுபகாரியங்களில் தொழிலாளிகள் கலந்து சுக துக்கங் கொண்டாடுவார்கள். இச் செயலை மேல்நாட்டார் அனுஷ்டிப்பதில்லை. எவ்வழியிலும் மேல்நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நெருங்கிய நட்புரிமை ஏற்படுவதில்லை. மேல்நாட்டு முதலாளிகள்

செல்வச் செருக்கால் தொழிலாளர்களை வருத்தி வருவதைப் பெருந் தருமமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

மேல்நாட்டு முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை மிருகங்களைப் போல் நடாத்தி வந்தமையால், தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி கலாம் விளைவித்து வேலை நிறுத்தஞ் செய்து வந்தார்கள். இறுதியில் தொழிலாளர்கள் பெருங் குழப்பம் விளைத்து முதலாளிகளின் கொட்டத்தைக் குறைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது பொதுவாக மேல்நாட்டில் சிறப்பாக இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் கட்சி வலுத்து நிற்பதை உலகறியும். பண்டை இந்தியாவில் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பகைமை நேர்ந்து கலாம் விளைந்தது என்று எந் நூலுங் கூறவில்லை; எச் சரித்திரக்காரர்களும் எடுத்துரைக்க வில்லை. முற்காலத்தில் இந்திய முதலாளிகள் தங்கள் கடமையினின்றும் வழுவுவது கிடையாது. தொழிலாளர் களும் தங்கள் கடமையை அன்பு வழி நின்று செய்வார்கள். எவ்வகைக் குழப்பமும் நேரிட முதலாளிகளாதல் தொழிலாளர்களாதல் இடந் தருவதில்லை. பண்டை இந்தியாவில் பொதுக் காரியங்கள் தொழிலாளர்கள் உத்தேசமின்றி நடைபெறுவதில்லை. முதலாளி தொழிலாளர்களின் உத்தேசப்படியே தன் சொந்தக் காரியங்களையும் நடாத்தி வந்ததாகத் தெரியவருகிறது.

நமது நாட்டில் ஒரு புது உணர்ச்சியும், எழுச்சியும் தோன்றி யிருக்கின்றன. அவை இறைவனருளால் தோற்று விக்கப்பட்டவை என்பது எமது கொள்கை. அவை தேச முன்னேற்றத்தைக் காட்டும் அறிகுறிகளே யாகும். அவ் வுணர்ச்சியும் எழுச்சியும் தொழிலாளர்களிடத்தில் தோன்றி

யிருப்பது வியக்கத் தக்கது. முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நியாயப் போர் தொடங்கி யிருக்கிறது. இதில் தொழிலாளர்கள் விழுவார்களோ? முதலாளிகள் விழுவார்களோ? தெரியவில்லை.

தேசத்தின் உயர்வும் தாழ்வும் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து நிற்கின்றன.

முதலாளிகள் செருக்கும், தொழிலாளர்கள் சிறுமையும் விரைவில் ஒழிக!

ஆண்டவன் அருள் தொழிலாளர்கள்பால் நிலைக்க.

35

பெண்மக்கள் நிலை

நமது தேசத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைக் க்வனிக்க வேண்டுவது ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்த கடனாக விருக்கிறது. பெண்மக்கள் எந் நிலையிலிருக்கிறார்களோ அந் நிலையிலேயே தேசமும் இருக்கும் என்பது அரசியல் ஞானிகளின் கொள்கை. பண்டைக் காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைச் சரித்திர ஆராய்ச்சியால் நன்கு உணரலாகும். அவர்கள் அக்காலத்தில் எல்லா வழியிலும் மேல் நிலையை யடைந்திருந்தார்கள். அவர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது அவர்களது கற்பொழுக்கமே யாகும். பண்டைக்காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைப் பற்றி விரித்துக் கூற வேண்டுவது அநாவசியம்.

இக்காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலையைச் சிறிது கவனிப்போம். மேல்நாட்டுக் கூட்டுறவை நம் நாடு என்று பெற்றதோ அன்று தொட்டே நமது நாட்டு ஒழுக்க முறைகள் குன்றலாயின. நம்மவர்கள் நம் நாட்டுக் கல்வியைப் பயிலாது மேல்நாட்டுக் கல்வியைப் பயின்று வருகின்றமையால் அவர்களுக்கு மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் தணியாக் காதல் தோன்றி யிருக்கிறது. கீழ்நாட்டு

தேசபக்தன் : 6-12-1918

நாகரிகத்துக்கும் மேல்நாட்டு நாகரிகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் பல. மேல்நாடு நாகரிகத்தில் இன்னும் அரும்பவில்லை. மேல் நாட்டவர் அறிவு, பூத பௌதிகங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதிலேயே செல்கிறது. அறிவாராய்ச்சி பூதபௌதிக அளவில் நின்றுள்ள மட்டும் ஆத்மஞான உணர்ச்சி தோன்றுதல் அருமை. மேல்நாடு இன்னும் ஆன்ம ஞான உணர்ச்சியைப் பெறவில்லை என்ற உண்மையை இப்பொழுது நடந்தேறிய மகாயுத்தம் உறுதிப்படுத்தும். கீழ்நாடு நாகரிகத்தில் முற்றிய தென்பது அந்நாட்டு ஞான சாஸ்திரங்களால் வலியுறுத்தப்படும். ஆன்ம ஞான முதிர்ச்சி பெறாத நாடு அநாகரிக நாடே யாகும். நாகரிக முற்றாத மேல்நாட்டவர் கூட்டுறவால் நம் ஆண்மக்கள் நிலையும் பெண்மக்கள் நிலையும் குலைந்து விட்டன.

தற்காலப் பெண்மக்கள் கொள்கையை முத்திறமாகப் பிரிக்கலாகும். ஒன்று மேல்நாட்டுப் பெண்மக்களைப் போலத் தாங்களும் ஆக வேண்டுமென்பது. மற்றொன்று நம் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களுக்கு மாறுபடாத சில மேல்நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. வேறொன்று நம் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களைப் பற்றி நடக்க வேண்டுமென்பது.

முதல் கூட்டத்தவர் பெண்மக்களுக்குரிய அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களையும் மறுப்பவர்; ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேற்றுமை யில்லை என்று கூறுபவர்; பொதுக் காரியங்களில் ஆடவர்களோடு கலந்து உழைக்க வேண்டுமென்று சொல்பவர்; தற்கால ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் கொள்கை களைப் பொன்னேபோல் போற்றுபவர். இவர்கள் நோக்கம்

ஆடவர்களைப் போலச் சட்டசபைகளிலும் நிருவாக சபைகளிலும் அங்கத்தவராக வேண்டுமென்பது. இக் கூட்டம் நமது தேசத்தில் பல பாகங்களிலும் பெருகி வருகிறது.

இரண்டாவது கூட்டத்தார் தம் வழக்க ஒழுக்கங்களை விடாமலும், மேல்நாட்டவர் வழக்க ஒழுக்கங்களில் கொள்ளற்பாலனவற்றைக் கொண்டும், தள்ளற்பாலன வற்றைத் தள்ளியும், தம் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டு மென்னுங் கொள்கை யுடையவர். இக் கூட்டத்தார் ஆடவர்களோடு சட்டசபைக்குப் பறந்து செல்ல முயல்வதில்லை அவர்தங் கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவே முயற்சி செய்கின்றனர். தமக்குத் தெரியாத் காரியங்களில் தலைப்பட அவர் ஒருப்படுவதில்லை; தம் வீடுகளை ஹிந்து வீடுகளைப் போலப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; தேச காரியங் களில் தலையிட்டுள்ள தம் ஆடவர்களுக்கு ஊக்கத்தை வளர்ப்பதற்குப் பெருந்துணை செய்து கொண்டிருக் கின்றனர். இக் கூட்டத்தவர் ஆடவர்கள் செயலுக்குப் பெருந்துணை புரியுந் தேவிமார்களா யிருக்கின்றனர்.

மூன்றாவது கூட்டத்தார் கல்வி யறிவின்றிக் கர்ண பரம்பரையாகப் பேசியதையே பேசியும் செய்வதையே செய்துங் காலங் கழித்து வருகின்றனர். அக் கூட்டத்தார் தம்மை ஆடவர்களின் வேலைக்காரிகள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களைப் பற்றி விரித்துரைக்க வேண்டுவது அநாவசியம்.

இம் முத்திறக் கூட்டத்தவருள் எவரைக் கொள்வது, எவரைத் தள்ளுவது என்பது கேள்வி. முதல் கூட்டத்தவ ரால் நமது தேசம் பாழ்படும் என்பது நிச்சயம். அப் பெண்

மணிகள் தாங்கள் வாழும் நாடு இந்தியா என்பதை மறந்து வேலை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் கெடுவது மன்றிப் பிறரையுங் கெடுக்க முயல்கின்றார்கள். அவர்கள் வழி நம் பெண்ணுலகஞ் செல்லுமாயின், நம் நாட்டுக் கற்பொழுக்கங் குன்றிப் புருஷ பக்தி சிதைந்து விடும் என்பது சத்தியம். மேல்நாட்டு நாகரிக வழி நமது நாட்டைத் திருப்ப முயலும் பெண்மக்களை அநாதரவு செய்ய வேண்டுவது நம் பெருங் கடமை.

இரண்டாவது கூட்டத்தாரை ஆதரவு செய்ய வேண்டுவது நமது இன்றியமையாக் கடமை. இப் பெண் மணிகள் நம் தேச வழக்க ஒழுக்கத்தைக் காக்குந் தெய்வங்கள். இவர்களாலேயே நம் நாடு செழுமையுற வேண்டும். இவர்களைக் கொண்டே நாம் பெண்ணுலகத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

இவ் விரண்டாவது கூட்டத்தவர் வாயிலாக மூன்றாவது கூட்ட ஏழைகட்குப் போதிய உதவி செய்விக்க வேண்டும்.

ஆங்கிலங் கற்ற ஒருசில பெண்மக்கள், மேல்நாட்டு அநாகரிகத்தைக் கொண்டு வந்து கற்பொழுக்கம் நிரம்பிய நம் பெண் மக்களிடையில் நுழைக்க முயல்வது அறியாமையாகும். அவர்களுக்குத் துணை போகும் ஆண்மக்களையும் யாம் வெறுக்கின்றோம்.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கமுடைய ஆடவர்கள் நம் பெண்மக்கள் நிலையை உணர்ந்து, அவர்கள் முன்னேற்ற மடைய வேண்டிய வழியை நாடுவார்களாக.

36

நாகரிகம்

நாகரிகத்தைப் பற்றிப் பேசாத நாடில்லை. உலகத்தி லுள்ள எல்லா மனிதர்களும் நாகரிகத்தில் முதிர்ச்சி பெறவே முயற்சி செய்கின்றார்கள். நாகரிகம் என்ற சொல்லுக்குப் பலர் பலவாறு பொருள் கூறுகின்றனர். ஒரு நாட்டவர் நாகரிகத்தை, மற்றொரு நாட்டவர் பழித்துக் கூறுகின்றனர். கீழ்நாட்டு நாகரிகத்தை மேல்நாடு வெறுக்கின்றது. மேல்நாட்டு நாகரிகத்தைக் கீழ்நாடு வெறுக்கின்றது. 'எந்நாட்டு நாகரிகத்தைக் கொள்வது, எந்நாட்டு நாகரிகத்தைத் தள்ளுவது' என்று அறிஞர் பலர் யோசனை செய்கின்றனர். நாகரிகத்தின் செம்பொருள் யாண்டும் ஒரு வகையாகக் கூறப்படவில்லை. இயற்கையின் செயல்கள் பலபடக் கிடத்தல்போல நாகரிகத்தின் செயல் களும் பலபடக் கிடக்கின்றன.

மனிதன் முதல் முதல் மிருக குணத்தையும் செயலையும் உடையவனாக விருந்தான்; தன் கண்முன்னே தோன்றுவனவற்றையே பொருளாகக் கொண்டான். தொடக்கத்தில் மனிதன் தன்னைப் போலப் பிறரை நேசித்ததில்லை. ஒருவனை யொருவன் அடக்கியாள

தேசபக்தன் : 13-12-1918

முயன்றனன். காடுகளில் மிருகங்கள் வாழ்வதுபோல, நாடுகளில் மனிதர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் நாளேற நாளேற மனிதன் தன்னெதிரில் சில பொருள்கள் தோன்றுவதையும், அவைகள் அழிவதையுங் கண்டான். அக்காட்சியால் அவனுக்கு ஆராய்ச்சி பிறந்தது. அவ்வாராய்ச்சியால் அறிவு விளங்கிற்று. அறிவு விளக்கத்தால் ஆன்ம உணர்ச்சி தோன்றிற்று. ஆன்ம உணர்ச்சியால் அன்பு நிகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. அன்பு நிகழ்ச்சியால் அருள் உதயமாயிற்று. அருள் என்பது பிறரிடத்துக் காட்டும் இரக்கமே யாகும். இறுதியில், மனிதன் பிற வுயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்தலே தன் கடமை என்பதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டான்.

மனிதன் அறிவாராய்ச்சியால் பெற்ற உண்மையானது "தன் உயிர்போல் மன்னுயிரை நேசிக்க வேண்டும்" என்பதே. தன்னைப் போலப் பிறரை நேசித்து வாழுஞ் சகோதரத் தன்மையை நாகரிகம் என்று கூறலாம். அச் செயலுடையாரே நாகரிகமுடையார். அத்தகையோர் வாழும் நாடே நாகரிக நாடு.

இத்தகைய நாகரிக உணர்ச்சியை ஆண்டவன் தன் அடியவர்கள் வாயிலாகவும், வேத உரைகளாலும் உலகத்தில் நிலவச் செய்ததோடு, மகாயுத்தங்கள் வாயிலாகவும் நிலவச் செய்து வந்திருக்கின்றனன். மகா யுத்தங்களால் நாகரிக எழுச்சியும் அநாகரிக வீழ்ச்சியும் உண்டாதல் இயல்பு. மனிதர்களிடத்துள்ள மிருக சுபாவத்தை அழிக்கவே இறைவன் அடிக்கடி மகா யுத்தங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றனன்.

நமது பாரத நாட்டில் பயங்கரமான சண்டைகள் பல நடந்திருக்கின்றன. சூர பன்மன் யுத்தம், இராவணன் யுத்தம்,

குருக்ஷேத்திர யுத்தம்—இவைகளின் கொடுமையைக் கூறவும் வேண்டுமோ? பாரத நாட்டில் குரு க்ஷேத்திர யுத்தத்திற்குப் பின்னர்ப் பெரும் போர்கள் நடக்கவில்லை. பாரத யுத்தத்திற்குப் பின்னர் மனிதர்களுக்கு வேண்டிய அறிவு எதுவோ, அவ்வறிவு விளக்கமுற்று விட்டது.

பாரத நாட்டு வாசிகள் மண்ணிற்காகவும், பொன்னிற்காகவும் சண்டை செய்தல் அநாகரிகம் என்ற நாகரிக உணர்ச்சி பெற்றார்கள். சகோதரத் தன்மை யாண்டும் பரவலாயிற்று. பாரத காலந்தொட்டு நம்மவர்கள் பூத பெளதிக ஆராய்ச்சியை விடுத்து, ஆத்ம விசாரணை செய்தே காலங் கழித்து வருகின்றார்கள். இராட்சதர்கள் ஆன்ம போதங்கொண்டு பூத பெளதிகங்களின் துணையால் கண்ட இயந்திரங்கள், ஆகாய விமானங்கள், மாயக் கருவிகள் முதலியவைகள் எல்லாம் மீண்டும் தலைகாட்ட வொண்ணாதவாறு நம் பெரியோர்கள் அவைகளை அழித்து விட்டார்கள். அவைகள் அழிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்குமாயின், நமது நாட்டில் சகோதரத் தன்மையைப் போதிக்கும் நீதி நூல்களும் ஞான நூல்களும் தோன்றி யிரா.

"அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை"; "இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல்" என்ற திருவாக்குகளை நேயர்கள் உற்று நோக்குவார்களாக. பொறுமையும், பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமையுமே நாகரிகத்தை வளர்க்கும் நறுங் குணங்களாகும். பாரத நாட்டிலுள்ளவர்கள் பெரும் போர் புரிந்து, இறுதியில் தம்மைப் போல் பிறரை நேசிப்பதே மனித தருமம் என்ற உண்மை கண்டு அதனையே நாகரிகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

ஐரோப்பா கண்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அக் கண்டத்தில் சகோதரத் தன்மையை வளர்க்கக்கூடிய நாகரிகம் இன்னும் தோன்றவில்லை. அந் நாட்டு நாகரிகம் லௌகிக வாழ்க்கைக்குரியது; ஆன்ம ஞானத்தை அழிப்பது. மேல்நாட்டவர்கள் செல்வப் பொருளையே பொருளாகக் கொண்டு அதைப் பெறவேண்டிய வழிகளைத் தேடிக் கொண்டிருப்பவர்கள். அதனால் அவர்களிடத்தில் சகோதர தருமம் பரவுவது அருமையாக விருக்கிறது. ஒரு சாதியாரை ஒரு சாதியார் நம்பவே மாட்டார். ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிச் சாய்த்துப் பொருள் பறிப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பர். தன் உள்ளத்தில் எப்பொருளிருக் கிறதோ அப் பொருளே பிறன் உள்ளத்திலும் உண்டு என்ற ஞானம் ஐரோப்பக் கண்டத்தில் என்று உதயமாகுமோ?

மனிதன் தனக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தானே செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அவைகளை இயந்திர உதவியால் செய்து கொள்ளலாகாது. இயந்திர சக்தியின் துணையை நாடுகின்ற தேசத்தில் சகோதரத் தன்மை பரவல் அருமை. அங்கே உண்மை நாகரிகமும் பரவாது.

டால்ஸ்டாய், காந்தி இவர்களைப் போல மனிதர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். அவ் வாழ்க்கையே நாகரிக வாழ்க்கை.

நாகரிகம் இன்னதென்றுணர்ந்த இந்தியாவிலும் மேல்நாட்டு அநாகரிகம் தலைகாட்டி நிற்கிறது. அஃதென்று ஒழியுமோ தெரியவில்லை. நம்மவர்களிற் சிலர் மேல்நாட்டவர் வழக்க ஒழுக்கங்களை மேற்கொண் டொழுகுதலே நாகரிகம் என்று நினைக்கின்றனர். அக் கண்மணிகள் மேல்நாடு சென்று அந்நாட்டு ஆண்-பெண்

வாழ்க்கைகளை நேரிற் காணுமாயின், அப்பொழுது தமது அறியாமை விளங்கப் பெறும்.

நமது நாட்டு நாகரிகமே நாகரிகம். நமது நாகரிகமே உலகெங்கும் பரவவேண்டும். நாம் மேல்நாட்டார்களுக்குப் பல வழியிலும் முயற்சிசெய்து நாகரிகம் இன்னதென்பதைப் போதிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இனி மேல்நாடு எல்லா வழியிலுங் கீழ்நாட்டைப் பின்பற்றி நடக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

கீழ்நர்ட்டு நாகரிகம் எவருக்கும் எவ்வாற்றானும் தீங்கு செய்யாதது என்பதை மேல்நாட்டவர்க்கு அறிவுறுத்துகிறோம்.

37

வேண்டுவது எது?
ஆத்ம சக்தியா? தேக சக்தியா?

மனிதனிடத்திலுள்ள சக்தியை இரு கூறாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று தேக சக்தி; மற்றொன்று ஆத்ம சக்தி. உலகத்திலுள்ள பெரும்பாலோர் தேகசக்தியைக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். ஆத்ம சக்தியைக் கொண்டு வாழ்வோர் ஒருசிலரே.

நமது இந்தியாவிலும் ஒருகாலத்தில் தேக சக்தியைக் கொண்டு பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. அதனால் நாட்டில் அமைதி யின்மை அடிக்கடி நேர்ந்தது. பொறாமை என்னும் இராட்சதப் பேய் எங்குந் திரியலாயிற்று. வலியார் எளியாரை அடக்கி ஆளத் தொடங்கினர். மனிதர்கள் அனைவரும் இரு கால் விலங்குகளாக மாறிவிட்டனர். சகோரத்தன்மை அறவே அழிந்து போய்விட்டது. மாய வித்தைகள் விசித்திர விசித்திரமாகத் தோன்றின. ஆகாய விமானங்களும், ஆகாயத் தேர்களுங் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. சமுத்திரத்தில் ஒளித்துக் கொண்டு யுத்தம் புரிதல், ஆகாயத்தில் மறைந்து கொண்டு போர் புரிதல்

தேசபக்தன் : 7-1-1919

முதலிய அநாகரிகச் செயல்கள் தலைவிரித்தாடின. ஒரு பாணத்தால் கோடிக்கணக்கான பேர்களை அழிக்கும் இராட்சதர்கள் பலர் இருந்தனர். பலவகை முயற்சியால் தேகத்தை வச்சிரமயமாக்கிக் கொண்டு பிறர்க்குத் தீங்கிழைத்த இராட்சதர் எண்ணிறந்தவர் இருந்தனர். பார்வையளவில் பிறருடைய வாயையுங் கையையுங் கட்டும் வல்லமைசாலிகள் எத்தனையோ பேர் இருந்தனர். இவரனைவரும் தேகாத்ம வாத புத்தி கொண்டு செய்த கொடுஞ் செயல்களால் நற்பயன் விளையவில்லை. அடிக்கடி கலகங்களும், குழப்பங்களும், யுத்தங்களுமே நடந்து கொண்டு வந்தன. தீயொழுக்கமே எங்கணும் பரவலாயிற்று.

இங்ஙனம் எங்கணுந் தேக சக்தியின் துணை கொண்டு சகோதரத்துவத்துக்கு இடர் விளைத்து வருங் கொடியவர்களை அடக்கவும் அழிக்கவும் இறைவன் திருவருளால் பல அவதார மூர்த்திகள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் தோன்றிய பின்னர், பாரத நாடெங்கும் தேகாத்ம வாதபுத்தி ஒழிந்து, ஆத்மசக்தி எங்கணுஞ் செழித் தோங்கியது. பெரும்பாலோர் ஆன்ம விசாரணை செய்து வந்தனர். மாயவித்தைகளெல்லாம் பறந்தன. சண்டைகள் ஒழிந்தன. சகோதரத் தன்மை வளர்ந்து வந்தது.

பாரத நாட்டினர் பிறரை வஞ்சித்துத் தேசங்களைப் பிடித்தல் என்ற அதருமத்தை அறவே மறந்தனர்; உலக கட்டுக்காகத் தமக்குள்ளாகவே அரசாட்சி ஏற்படுத்திக் கொண்டு குடிமக்களைப் பாதுகாத்து வந்தனர்; இயற்கைவழி ஒழுகுதலையே தம் வாழ்க்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். செயற்கை அவரால் வெறுக்கப்பட்டே வந்தது. பாரத நாட்டில் ஆத்மசக்தியுடையோர் பலராயினர்.

இத்தகைய நாகரிகம் நிரம்பியிருந்த இந்திய நாடு இப்பொழுது அநாகரிகத்துக்கு இரையாகிறது. என்று மேல்நாட்டார் தீட்டு நமது தேசத்தில் பட்டதோ அன்றுதொட்டு நமது தேசம் பாழ்பட்டு வருகிறது. மேல்நாட்டு மனிதர்களை யாம் வெறுக்கவில்லை. மேல் நாட்டு நாகரிகத்தையே நாம் வெறுக்கின்றோம். மேல் நாட்டாருந் தற்கால நாகரிகத்தை வெறுத்து விடுவாராயின், அவரிடத்தும் சகோதரத்தன்மை முதலிய தரும குணங்கள் உதயமாகிவிடும்.

நமது நாட்டில் பழைய காலத்திலிருந்த இராட்சத குணங்க ளெல்லாம் இப்பொழுது மேல்நாட்டில் திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஜர்மானியர்கள் யுத்தத்தில் செய்த கொடுமைகள் நம் கூற்றுக்குச் சான்று புகலும். மனிதர்களை அழிக்க ஆயுதங்கள் செய்யும் அநாகரிகச் செயலைப் பார்க்கிலுங் கொடிய செயல் வேறொன்றுண்டோ? மனிதர்களைக் கொல்ல விஷப்புகையும் இந்த யுத்தத்தில் விடப்பட்ட தல்லவா? இச் செயல் செய்வோரை மனிதரென்று எங்ஙனங் கூறுவது?

மனிதர்களைக் கொன்று ஊர்களைப் பிடித்து ஆங்குள்ள குடிகளை வருத்தித் தாம் சுகமே வாழ எண்ணும் மிலேச்சர்களால் எழுதப்பெற்ற நூல்களை வாசித்தன்றோ நம்மவர்களும் தேகாத்ம வாத புத்தியுடையவர்களாகி ஆத்ம சக்தியை யிழந்து வருந்துகிறார்கள். "இப்பொழுது நம்மை யாள்வது தற்கால நாகரிகம்; அதை ஒழிக்க முயலல்வேண்டும்" என்று மகாத்மா காந்தி கூறுகிறார். தற்கால நாகரிகம் பேயாக நமது தேசத்தைப் பிடித்தாட்டுகிறது; விஷமாக நமது தேசத்தை எரிக்கிறது;

பூதமாக நமது தேசத்தை விழுங்குகிறது. தற்கால நாகரிகத்தை வெட்டிச் சாய்க்க வேண்டுவது நமது கடமை.

அதற்கு வழி யாது? அதற்கு எந்தச் சக்தியைக் கையாளவேண்டும்? என்பதைத் தீர்மானஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும். சிலர் தேக சக்தியைக் கையாள வேண்டுமென்றும், சிலர் ஆத்ம சக்தியைக் கையாள வேண்டுமென்றும் சொல்கின்றனர். தேக சக்தியைக் கையாள்வோருக்குப் பணம் வேண்டும்; ஆயுதம் வேண்டும்; சேனை வேண்டும். இவைகளால் உலகத்துக்குத் தீமையே விளையும்; சகோதரத்தன்மை பரவாது. தேகசக்தி பாவச் செயல்களைச் செய்யவுந் தூண்டும். தேக சக்தியால் செய்யுஞ் செயல்களுக்கு ஈசுவரனுந் துணை செய்ய மாட்டான். ஆனதுபற்றி அச் சக்தியை வளர்ப்பது இடரை விளைப்பதாகும்.

ஆத்ம சக்தியால் பொருளின்றி, ஆயுதமின்றி, சேனையின்றி உலகத்தை நல்வழிப் படுத்தலாம். ஆத்ம சக்தியை வளர்ப்பதற்கு வழி, ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதாகும். "அஹிம்சா" (கொல்லாமை) என்னும் ஓரறத்தை அனுஷ்டிப்போருக்கு ஆத்மசக்தி விரைவில் விளங்கப்பெறும். தேச நலத்தை நாடி யுழைப்போ ரனைவரும் ஆங்காங்கே ஆத்ம சக்தியை வளர்க்கக் கூடிய சங்கங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ஆத்ம சக்தி கைவரப் பெற்ற மகாத்மா காந்தி நமக்குக் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். அவரால் "சத்யாக்கிரகா" என்னும் ஓர் ஆச்சிரமம் காணப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பொறுமையைப் பெறவேண்டிய முறைகள் போதிக்கப் படுகின்றன. அதை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட பல உண்மை நிலையங்கள் காணப்படல் வேண்டும்.

தேச பக்தியுடைய பிரமசாரிகள் மகாத்மா காந்தி யவர்களைக் குருமூர்த்தியாக மனத்தில் பாவித்துக் கொண்டு, அவரது உபதேச வழிநின்று, ஆத்ம சக்தியை வளர்க்க முற்படுவார்களாக.

தற்கால நாகரிகத்தால் விளைந்துள்ள தீமையை ஒழிக்கவல்லது ஆத்ம சக்தி யொன்றே.

———

38

பெண்மக்களும் தேச பக்தியும்

பிரபஞ்சம் என்பது ஆண்மக்களும் பெண்மக்களுஞ் சேர்ந்த தொன்றாம். ஆண்மக்களின்றிப் பெண் மக்களும், பெண்மக்களின்றி ஆண்மக்களும் லௌகிக வைதிக காரியங்களை நடத்தல் இயலாது. ஆண்மக்கள் எவ்வெத் துறையில் தலையிடுகின்றார்களோ, அவ்வத் துறையில் பெண்மக்களுந் தலையிடல் வேண்டும். பண்டைக் காலத்தில் முனிவரர் மனைவிமார்கள் முனிவரர் தொழிலையும், அரசர்கள் மனைவிமார்கள் அரசர்கள் தொழிலையும் செய்து வந்தார்கள். வைத்தியன் இல்லாளுக்கு வைத்தியம் தெரிந்திருந்தது. சோதிடன் துணைவி சோதிடத்தில் வல்லவளா யிருந்தாள். அக்காலத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் இந்தியா செழுமை யுற்றிருந்தது. இதற்குக் காரணம் இரு பாலரும் எல்லாத் துறைகளிலும் ஒன்றிய ஞான முடையவராக இருந்ததே யாகும்.

இக்காலத்தில் ஆண்மக்கள் மேற்கு முகமாகவும், பெண்மக்கள் கிழக்கு முகமாகவும் ஓடுகின்றார்கள். அவர் களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளோ வடக்கு முகமாக

ஓடுகின்றன. தேசம் தெற்கு முகத்தை நோக்கிக் கொண்டிருக் கிறது. என் செய்வது?

மேல்நாட்டுக் கல்வி நம் நாட்டில் நுழைந்த காலந் தொட்டுச் சாதிச் சண்டைகளும் பிற சண்டைகளும் வலுத்து விட்டன. ஒற்றுமை என்பது இந்தியாவில் அருகிவிட்டது. குருவைச் சீடன் மதிப்பதில்லை. பிள்ளை தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. அண்ணன் சொல்லைத் தம்பி கேட்பதில்லை. நாயகனுக்கும் நாயகிக்கும் ஒன்றிய காதல் எழுவதில்லை. ஆன்ம விளக்க முடையோரைக் காண்டல் அருமையாகி விட்டது.

இத்தகைய மாறுதல்களைக காணுஞ் சில அறிஞர் கலிகாலத்தின் மீது பழி சுமத்துகின்றனர். கலியை நிந்திப்பது அறியாமை. இந்தியாவின் செழுமை வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் தற்கால நாகரிக எழுச்சியேயாகும். இந்தியாவில் வேரூன்றியுள்ள தற்கால நாகரிகத்தை அறவே அழிக்க இரு பாலரும் முயற்சி செய்யல் வேண்டும். ஒருபாலார் முயற்சி செய்வதால் ஒரு பயனும் விளையாது. ஒற்றைக் கையனும், ஒற்றைக் காலனும் எவ் வேலைக்கும் உதவமாட்டார்கள். அவர்கள் பிச்சை எடுத்தே பிழைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இந்தியாவில் பொதுக்காரியங்களில் பெரிதும் ஒருபாலரே தலைப்படுகின்றனர். மற்றப் பாலார் ஜடப் பொருள் போல் உலகத்தில் உருண்டு கொண்டிருக் கின்றனர். ஒருபாலார் ஊழியத்தைப் பாரத மாதா பெற்று வருமட்டும், அவள் பிச்சைக்காரியாக இருக்க வேண்டியவளே. பாரத மாதாவின் சிறுமையும் வறுமையும் ஒழிய வேண்டுமாயின், இரு பாலருஞ் சேர்ந்து அவள் அடித் தொண்டு செய்தல் வேண்டும். ஆண்மக்கள் போலப் பெண்மக்களுந் தேச பக்தி யுடையவராதல் வேண்டும்.

பழைய காலத்தில் ஈசுர பக்தியை இருவரும் சேர்ந்தே செய்து வந்தனர். இதற்கு நாயன்மார் சரிதங்களும் ஆழ்வார்கள் வரலாறுகளுமே சான்று புகலும். இன்னும் ஹிந்து குடும்பங்களில் நாயகனும் நாயகியுஞ் சேர்ந்தே தெய்வ பூசை செய்கிறார்கள்; ஆலயத்துக்குச் செல்கிறார்கள். கலியாணம் முதலிய காரியங்களையும் ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் சேர்ந்தே செய்கிறார்கள். பண்டைக் காலப் புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்தால் ஆண்-பெண் ஒற்றுமை நன்கு புலனாகும்.

நம் பெண் மக்களுக்குப் பண்டைக் காலந்தொட்டுச் சக்தி என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டு வருவதை நேயர்கள் கவனித்தல் வேண்டும். சக்தி பூசை பண்டைக்காலத்தில் எங்கணுஞ் செய்யப்பட்டு வந்தது. இக்காலத்தில் அப் பூசை குறைந்து விட்டது. அதனால் இந்தியாவின் சக்தியும் மெலிவடைந்தது. சக்தி பூசையை மீண்டும் எழுப்புவதற்கு வழி யாது? பெண்களை நேசிப்பதும், அவர்களுக்கு மரியாதை செய்வதும், அவர்களை வழிபடுவதுமே யாகும்.

ஈசுர பக்தி எங்ஙனம் ஆண் மக்களிடத்தும் பெண் மக்களிடத்தும் பதிந்து வேரூன்றி யிருக்கிறதோ, அங்ஙனமே தேச பக்தியும் இருபாலாரிடத்தும் பதிந்து வேரூன்றல் வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் ஈசுர பக்தியை எல்லாரிடத்தும் பரவச் செய்ய எவ்வெம் முறைகளை அனுஷ்டித்தார்களோ, அவ்வம் முறைகளை இப்பொழுது நாமும் தேச பக்தியை வளர்க்க அனுஷ்டிக்க வேண்டும். பாரத மாதாவிற் கெனக் கோயில்கள் கட்ட வேண்டும்; புராணங்கள் பாட வேண்டும்; நாடகங்கள் ஆட வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் பெண்களிடத்துத் தெய்வ பக்தி என்றும்

இடையறாது நிலவ, அவர்கள் தாலிகளிலும் சமயக் குறிகளைப் புகுத்தி யிருக்கின்றார்கள். நம் பெரியோர்கள் எவ்வெவ் வழியாகத் தெய்வ பக்தியை வளர்த்திருக் கின்றார்கள். பாருங்கள்! நேயர்களே!!

உண்மைத் தேசபக்தி யின்னும் பக்தர்களிடத்துப் புலனாகவில்லை. "பாரத மாதா" என்ற நினைவு தோன்றிய உடனே - "பாரத மாதா" என்று சொன்ன உடனே - "பாரத மாதா" என்று கேட்டவுடனே - "பாரத மாதா"வின் படத்தைக் கண்ட உடனே - உள்ளன்பு எழல் வேண்டும்; உடல் நடுக்குற வேண்டும்; மனங் கசிந்து கசிந்துருக வேண்டும். அத்தகைய தேச பக்தி இப்பொழுது வெளி வந்துள்ள பல தேச பக்தர்களிடத்தில் நிகழ்கின்றதோ? பெண்மக்கள் தேச பக்தி யுடையவர்களானால் அவர் களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் தேச பக்தியுடையவர் களாகவே பிறப்பார்கள். இப்பொழுது பெண்ணிடத்தில் தேசபக்தி இல்லை. அதனால் அவர்கள் பிள்ளைகளிடத்தும் தேசபக்தி யில்லை. தேச பக்திக்கு விதையிட வேண்டிய நிலம் பெண்மக்களே யாவர். அந் நிலத்தினின்றே தேச பக்தி என்னும் விருட்சம் ஓங்கி வளர வேண்டும். தேச பக்திக்குப் பிறப்பிடமாகிய சக்திமார்களை விடுத்து வேறு சக்தி பெற முயற்சி செய்வது 'முயலைவிட்டுக் காக்கைப் பின் போனவன்' கதையாக முடியும்.

ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் மீது கருணை செலுத்தி அவர்களைத் தேசபக்தர்களாக்க முயல்வார்களாக.

நம் இல்ல அரசிகளாகிய சகோதரிகள் உள்ளம் தேச பக்திக்குக் கோயிலாகி விடுமாயின், அதை அடக்க எவரால் இயலும்? ஒருவராலும் இயலாது. "அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாழ்" என்றார் ஆன்றோரும்.

பெண்மக்களிடத்துத் தேச பக்தியை வளர்க்க முற்படுங்காலத்து, மேல்நாட்டு அநாகரிகம் அவர்க ளிடையில் பரவி அவர்களைத் தீட்டுப் படுத்தாதவாறு காத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்: நமது நாட்டிற்குரிய பண்பட்ட நாகரிக வழிநின்று, நம் பெண்மக்களுக்குரிய சுதந்தர நெறிக்குப் பழுது நேராவண்ணம் பெண் மக்களுக்குத் தேச பக்தியை யூட்டிவரல் வேண்டும்.

ஆண்மக்களே! பெண்மக்களைத் தாழ்வாக நினையாதே யுங்கள்; அவர்கள், சக்தியின் கூறு என்பதை மறவாதே யுங்கள்; ஆக்கலும் அழித்தலும் அவர்களிடத்தில் உண்டு. அவர்களை வேலைக்காரிகள் போலவும், அடிமைகள் போலவும் நடத்தாதேயுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கைக்குத் துணையாக இருப்பவர்கள் பெண் மக்களே. அவர்களைப் பெருமைப் படுத்துங்கள். நீங்கள் பெருமைப்படுவீர்கள். அவர்களுக்குச் சுதந்தரங் கொடுங்கள். நீங்கள் சுதந்தரம் பெறுவீர்கள். பெண்மக்கள் சாபம் உங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களைப் போற்றுங்கள். அவர்கள் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்யுங்கள். நீங்கள் வாழ்வீர்கள்.

தாய்மார்களே! சகோதரிகளே!! உங்கள் முன்னோர் நிலையை உற்று நோக்குங்கள்; உங்கள் நிலையை உற்று நோக்குங்கள்; உண்மையைச் சிந்தியுங்கள்; தேறுங்கள். உங்கள் முன்னோர்கள் உலகத்தை ஆக்கினார்கள்; அழித்தார்கள். நீங்கள் அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்க ளல்லவா? இப்பொழுது உங்களுக்கு அந்தச் சக்தியுண்டா? நீங்கள் அடிமைகளல்ல; வேலைக்காரிகளல்ல; நீங்கள் தெய்வங்கள். உங்களால் எல்லாம் முடியும். எழுங்கள்! எழுங்கள்!! தேசபக்தி கொள்ளுங்கள்! அதையே ஆபரணமாக அணியுங்கள்!

39

தொழிலாளர் இயக்கம்

இப்பொழுது உலகமெங்குந் தொழிலாளர் இயக்கந் தலையெடுத்து நிற்கிறது. உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங் களின் ஆட்சிமுறை தொழிலாளர் வழியாக நடைபெறுநாள் எந்நாளோ அந்நாளே சுதந்தரா தேவியின் சுக நாள் என்று கூறலாம். உலக காரியங்கள் யாவும் தொழிலாளர்களால் நடைபெறுகின்றன என்பதை யாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி எழுதி யிருக்கிறோம். தொழிலாளர் கூட்டம் ஆக்கம் பெற்றுள்ள இங்கிலாந்திலும், இம்முறை பார்லிமெண்ட் அங்க அமைப்பில் அவர்கள் கட்சி சிறிது சாய்ந்து விட்டது. இதனால் இங்கிலாந்திலும் இன்னுந் தொழிலாளர் செல்வாக்கு முற்றவில்லை என்று கூறலாம்.

இங்கிலாந்தில் இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தஞ் செய்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் நாடோறும் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் எட்டு மணி நேரத்தை ஆறு மணியாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று வேலை நிறுத்தமுங் கிளர்ச்சியுஞ்

தேசபக்தன் : 29-1-1919

செய்கின்றார்கள். இங்கிலாந்து தேசம் குளிர் தேசமாதலால் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நேரம் வேலை செய்யலாகும். குளிர் தேசத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் நாள் ஒன்றிற்கு ஆறுமணிநேரம் வேலை செய்ய விருப்பங் கொள்கிறார்கள். இங்கிலாந்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பது நிச்சயம். அங்கே தொழிலாளர் களுடைய தலைவர்களை அடக்கக் கொடுஞ் சட்டங்க ளில்லை. இங்கிலாந்து தொழிலாளர்கள் எல்லா வழிகளிலும் அதிர்ஷ்டசாலிகளே.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் நிலையோ மிகப் பரிதாபமா யிருக்கிறது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் நாளொன்றுக்குப் பன்னிரண்டு மணி நேரம் வேலை செய்யச் சட்டமேற்பட்டிருக்கிறது. இங்கிலாந்து தேசத்தில் தொழிலாளர்கள் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். சில மில்களில் பதினொன்றரை மணி நேரம் இந்தியத் தொழிலாளர் வேலை செய்கின்றனர். குளிர் தேசத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். உஷ்ண தேசத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் 11½ மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இதைச் சீதோஷ்ண நிலையையும் மனித தேக தத்துவ சாஸ்திரத்தையும் உணர்ந்தவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். உஷ்ண தேசத்திலுள்ளவர்கள் உழைப்பு மிகுதியால் விரைவில் களைத்து விடுவார்கள்; அங்ஙனஞ் சீதள தேசத்திலுள்ளவர்கள் விரைவில் களைப்படைய மாட்டார்கள். இன்னும் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குப் பலவகைக் குறைகளுண்டு.

இந்தியாவில் தொழிலாளருக்காக வேலை செய்ய முன்வருவோர் அரியர். வருவோரையும் அதிகார வர்க்கத்தவர் பயமுறுத்துகின்றனர். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபட வருவோரை இராஜத் துரோகிகளென்று நினைப்பது பெரும் பாவம் என்று எவருக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ அவருக்குச் சொல்லுகிறோம்.

40

இந்தியாவில் கல்விமுறை

கல்வி யென்பது அறிவை வளர்ப்பது; அறியாமையைத் தேய்ப்பது. கல்வி பல திறப்படும். அதனை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று வைதிகக் கல்வி; மற்றொன்று லௌகிகக் கல்வி. இவை யிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று இன்றியமையாதன. இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்து மக்கள் இவ் விருவகைக் கல்வியையும் முறையாகப் பயின்று வந்தார்கள்.

இப்பொழுது இந்தியாவின் கல்விமுறை முற்றும் மாறுபட்டிருக்கிறது. அறிவு விளக்கத்துக்குக் கல்வி பயில்வோர் அரியராயினர். இந்தியருள் பெரும்பாலோர் ஊழியத்தின் பொருட்டே கல்வி கற்கின்றனர். ஊழியத்தின் பொருட்டுப் பயிலுங் கல்வி இன்பந் தரக் கூடியதன்று. இந்தியக் கல்வி உத்தியோகக் கல்வியாக மாறியதற்குக் காரணர் அரசாங்கத்தாரே. அவர் சர்வ கலாசாலைப் பட்டம் பெற்றவர்க்கு உத்தியோகங் கொடுக்கப்படும் என்னும் நியதி வைத்திருக்கின்றனர். ஜனங்கள் வேலை செய்து ஊதியம் பெற்று வயிறு வளர்க்கச் சர்வ கலாசாலை முறைப்படி சாத்திரங்களைப் பயின்று பரீட்சையில் தேற

தேசபக்தன் : 31-1-1919

முயல்கின்றார்கள். பீ.ஏ. பட்டம் பெற்றவருள் பலர், கல்லூரி விடுத்து உத்தியோகத் துறையில் இறங்கிய பின்னர்ப் புத்தகத்தைக் கனவிலுங் கருதாது வாளா காலங் கழித்துத் தாங் கற்றவற்றையும் மறக்கின்றனர். நில நூல், விலங்கு நூல், அக நூல் முதலிய நூல்களை இரவும் பகலும் வருந்திப் பயின்று, பரீட்சையில் தேறி, அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து, தம்மருங் கல்வியைக் கூட்டல் கழித்தலுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்வோர் எத்தனை பேர்? கணிதத்தில் பட்டம் பெற்றவருள் எத்தனை பேர் கணித சாஸ்திரியாக இருக்கின்றனர்? எத்தனை பேர் தங் கல்விக்கு முற்றும் மாறான துறைகளில் இறங்கி உழன்று வருகின்றனர்? என்று கணக்கிடின் உண்மை விளங்காமற் போகாது.

இங்கிலாந்தில் இத்தகைய முறை அனுஷ்டிக்கப் படுவதில்லை; அரசாங்க உத்தியோகத்துக்கும் சர்வகலா சாலைக் கல்விக்கும் பெரிதுந் தொடர்பில்லை. ஆங்கே அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கெனத் தனிப் பரீட்சை உண்டு. அப் பரீட்சையும் உத்தியோக முறைக்கு ஏற்றவாறிருக்கிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள கல்வி முறைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள கல்வி முறைக்கும் வேற்றுமை யுண்டு. இங்கிலாந்தி லுள்ளோரது கல்வி பெரிதும் மற்றவர்க்குப் பயன்படுகிறது. ஆங்கே கற்றவர் பெரும்பாலும் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்வதில்லை. உதாரணமாக, லார்ட் மார்லி ஆக்ஸ்பார்ட் கல்லூரியில் பயின்ற பின்னர்ப் பத்திரிகாசிரியராக இருந்து, நாட்டிற் குழைத்துப் பார்லிமெண்டில் மணிபோல் இலங்கி இந்திய மந்திரி பதவியையும் பெற்றிருந்தார். அறிவிற் சிறந்த கிளாட்ஸ்டன் வியாபாரத் துறையிலிருந்து உழைப்பினால் முதன் மந்திரியாயினார்.

இந்தியாவில் உத்தியோகத்தை விரும்பாதவர் வேறு தொழில் முறைகளை நாடுகின்றனர். அன்னார் கல்வி பயில்வதில் விருப்பஞ் செலுத்துவதில்லை. நாட்டுப் புறத்தாரும் தம் புதல்வர் பீ.ஏ. பரீட்சையில் தேறி அரசாங்க உத்தியோகத்தி லமர்வதைப் பெருமையாகக் கொண்டிருக் கின்றனர்.

'பிள்ளை பரீட்சையில் தேறி, அரசாங்க வேலையில் அமர்வான்' என்ற எண்ணங்கொண்டு, ஒரு தொழிலாளி தன் பணத்தைப் பிள்ளையின் பாடசாலைக் கல்விக்காகச் செலவழித்துக் கொண்டு வருகின்றான். பிள்ளை மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பிலேயே பெருமூச்சு விட்டுப் பலமுறை முயன்றும் அப் பரீட்சையில் தேறாது வருந்தி வருந்திப் பாடசாலையை வெறுத்து விடுகின்றான். வயது 19 அல்லது 20 ஆகி விடுகிறது. இப் பிள்ளையாண்டான் என் செய்வான்? அவனைத் தந்தையும் வெறுக்கின்றான்; தாயும் வெறுக்கின்றாள்; பெண்ணைக் கொடுக்க அவாவிக் கொண்டிருந்த மாமனும் வெறுக்கின்றான். தந்தை செய்து வருந் தொழிலுஞ் சிறுவனுக்குத் தெரியாது. அவன் சிறிது கற்றவனாகையால் தந்தையார் தொழிலை இழிவாகவும் நினைக்கின்றான். அவன் வாழ்நாள் துன்பமாக முடிகிறது. இன்ப நுகர்ச்சி அவனுக்கில்லாமல் போகிறது. இத்தகை யோர் நம் நாட்டில் எண்ணிறந்தோர் இருக்கின்றனர்.

அரசாங்க உத்தியோகத்திற்காகவே "நாம் படைக்கப் பட்டோம்" என்ற எண்ணமுடையார் இங்கிலாந்தில் அரியர். இந்தியா அரசாங்க உத்தியோகமென்னும் அரவால் தீண்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுண்மை கண்ட சர் டி. முத்துச்சுவாமி ஐயர் அவர்கள், ஒரு முறை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் மாணாக்கர்களைப் பார்த்துப் பேசியபோது,

"அரசாங்க உத்தியோகத்தை நாடுவதைப் பார்க்கிலும் வேறு துறைகளை நாடுவதே நலம்" என்று கூறி யிருக்கின்றார். அக்காலத்திலேயே ஐயர் அவர்கட்கு அத்தகைய உணர்ச்சி பிறந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அரசாங்க உத்தியோகமே சாயுச்சிய பதவியென்ற உணர்ச்சி அறவே யொழிதல் வேண்டும். அவ்வுணர்ச்சி இந்தியாவில் பரவாதிருப்பதற்கு அரசாங்கத்தாருங் கல்வி முறைகளை ஏற்றவாறு ஒழுங்குபடுத்தல் வேண்டும். நாம் அறிவு வளர்ச்சிக்காகக் கல்வி கற்று, நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு வேண்டிய தொழின் முறைகளை அபிவிருத்தி செய்வதில் கண்ணுங் கருத்துமா யிருத்தல் வேண்டும்.

கல்வி முறையிலும் இங்கிலாந்து இந்தியாவைச் சிறுமைப்படுத்தி வருவது இரங்கத்தக்கது. இந்தியாவில் ஒருவன் ஹைகோர்ட் வக்கீலாக, பீ.ஏ. பரீட்சையில் தேறிய பின்னர், பி.எல். பரீட்சையில் தேறல் வேண்டும். இந்தியாவில் மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பைக் கடப்பதற்கே வருந்திய ஒருவன், இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் தேறி மீண்டும் இந்தியா சேர்ந்ததும் அவன், இரவும் பகலும் பெருமுயற்சி செய்து பீ.ஏ. பி.எல். பரீட்சைகளில் தேறிய ஒருவனைப் பார்க்கிலும் போற்றப் படுகின்றான். இஃதென்ன விநோதம்? இந்தியாவினின்றும் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று வருவோர் சீவன்முக்தர் ஆகின்றார் போலும்! அரசாங்கத்தார் இங்கிலாந்தின் கல்வி முறையைப் போல இந்தியாவின் கல்வி முறையையுஞ் சீர்பெறச் செய்வாரென நம்புகிறோம்.

இந்தியரும் (சிறப்பாகத் தமிழகத்தாரும்) கல்வி, அரசாங்க உத்தியோகத்துக்காகப் பயன்படுவது என்ற பித்தை ஒழிப்பாராக; எத்திறத் தொழின் முறைக்கும் கல்வி

யின்றியமையாதது என்ற பண்டைக்கால உணர்ச்சியை மீண்டும் பெற முயல்வாராக. மணிமேகலை என்னுஞ் சீரிய நூலை அருளிச் செய்த புலவர் பெருமானாகிய சாத்தனார் தானிய வியாபாரியாவர். அதுபற்றியே அன்னார் "கூலவாணிகன் சாத்தன்" என்று புகழப்பட்டிருத்தல் காண்க.

["கூலம் எண் வகைத்து, அவை நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி. பதினெண்வகைத் தென்பர் கூத்த நூலார்"-அடியார்க்கு நல்லார். "பதினெண் கூலமும் உழவர்க்கு மிகுக"-மதிவாணனார்]

தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்கள் 'தேசபக்தன் ' பத்திரிகையில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், பல்வேறு தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

அவற்றுள் கால தேச வர்த்தமானங்களை ஒட்டித் தொகுக்கப்பட்ட நாற்பது கட்டுரைகள் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தெய்வ பக்தி, தேச பக்தி , தமிழ் மொழியின் மாண்பு ,பெண் மக்களின் உரிமை, தொழிலாளர் இயக்கம் , பரோபகாரம் , சமய நெறி முதலிய பல்வகைப்பட்ட விஷயங்கள் கொண்ட இந்த நூலின் பதிப்பாசிரியர் சேக்கிழார் அடிப்பொடி., டாக்டர் டி.என். இராமச்சந்திரன்.

கோட்டையூர் அமரர் ரோஜா முத்தையா அவர்களின் நினைவைப் போற்றும் வகையிலே கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக திரு.டி.என்.ஆர். அவர்கள் அரிய பல நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறார்.

அந்த வகையில் இந்த ஆண்டு இந்த நற்றமிழ் நூல் பதிப்பிக்கப் பெறுகிறது.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts
visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை